

KONTRA

Σκυταλοδρομία ΣΥΡΙΖΑ - ΝΔ
**Συνεχίζεται η
 αντεργατική επίθεση**
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Ομολογία χρυσαυγίτη στη δίκη
**Σε κάθε εγκληματική
 δράση έπαιρναν
 εντολές από την
 Κεντρική Διοίκηση!**
ΣΕΛΙΔΑ 8

Για λόγους πολιτικής αντιπαράθεσης
**Κουκουλώνουν οριστικά
 το σκάνδαλο Novartis**
ΣΕΛΙΔΑ 12

Μείωση «πρωτογενών πλεονασμάτων»
Ενα προκλητικό καλαμπούρι
ΣΕΛΙΔΑ 13
**Τσίπρας: Πολιτική αγυρτεία
 και κάλπικη αυτοκριτική**
ΣΕΛΙΔΑ 3

**Κίνηση ματ στη
 σαουδαβική
 αλαζονεία**
ΣΕΛΙΔΑ 5

Κυπριακό
**Και η Αμμόχωστος στον
 εκβιασμό**
ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

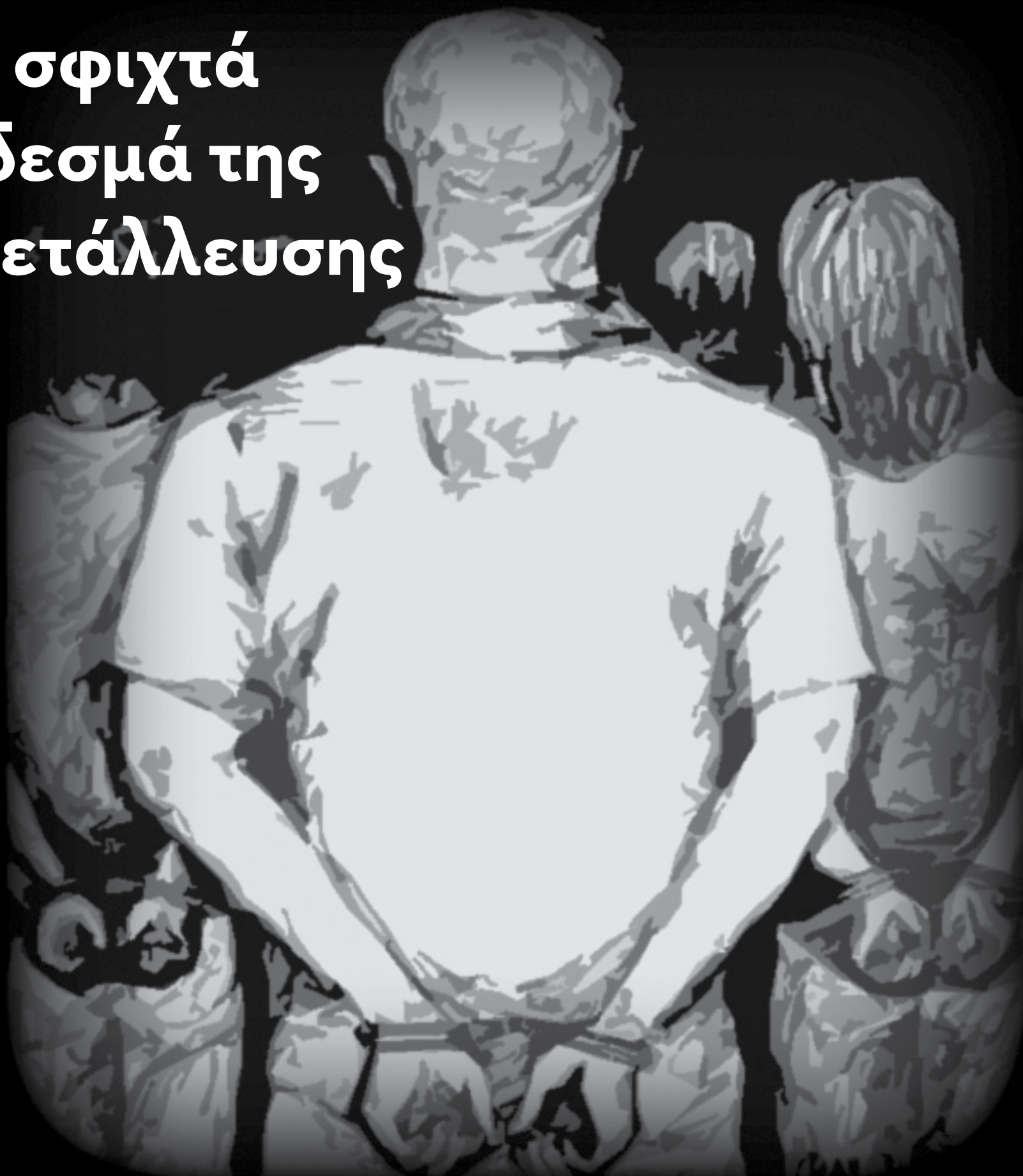
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1020 - 21 Σεπτέμβρη 2019

www.eksegersi.gr

Με σκυταλοδρομία από κυβέρνηση σε κυβέρνηση

**Πιο σφιχτά
 τα δεσμά της
 εκμετάλλευσης**

Scripta... Verba...

Το βιβλίο του κ. Βαρουφάκη είναι 1/3 πραγματικά γεγονότα, 1/3 διαστρεβλωμένα γεγονότα και 1/3 μυθοπλασία.

Αλέξης Τσίπρας

Μιας και το 'χει διαβάσει, δεν μιάς λέει ακριβώς ποια γεγονότα ανήκουν στο κάθε ένα από τα τρίτα;

Όπως είχαμε πει και τότε, δεν μπορούσαμε να εξασφαλίσουμε θέση αντιπροεδρίας στη νέα Κομισιόν και γι' αυτό δεν προχώρησε η σκέψη για οποιαδήποτε υποψηφιότητα ενός πρώην πρωθυπουργού όπως ο Αντώνης Σαμαράς (...) Στην πορεία και μέσα από τις διαπραγματεύσεις εμφανίστηκε η ευκαιρία.

Στέλιος Πέτσας

Και τον άδειασαν και τον δουλεύουν τον Σαμαρά. Το Μητσοτακαϊκό δεν ξεχνά...

Εγώ αριστερός είμαι, αυτοί που κυβέρνησαν ως Αριστερά; δεν είναι (...) Ημουν φίλος με τον Σαμαρά και είμαι και θα είμαι. Εχω μια αρχή, αποφάσισα να στηρίζω πάντα τον θεσμό του πρωθυπουργού.

Γιάννης Σμαραγδής

Ιδιαίτερα όταν μου εξασφαλίζει χρήμα για τις παραγωγές και προβολή.

Σας κοιτώ στα μάτια και σας λέω: δεν υπήρχε υπουργός Οικονομικών που δεν το έκανε και δεν το κάνει. Είμαι σίγουρος ότι ο κ. Σταϊκούρας το κάνει και αν δεν το κάνει, θα πρέπει να τον εγκαλέσετε.

Γιάννης Βαρουφάκης

Αμάν πια με τη μπούρδα των ηχογραφήσεων του Eurogroup. Οσο αυτοί τον ρωτάνε τόσο αυτός προμοτάρει την ταινία «του».

Pasokification είναι η μετάλλαξη ενός κόμματος της ευρύτερης Αριστεράς σε κόμμα της νεοφιλελεύθερης συναίνεσης.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Ενώ όταν κυβερνάς με την Ακροδεξιά του Καμμένου, υπογράφεις Μνημόνια και τα εφαρμόζεις ευλαβικά, ακολουθείς... λενινιστική τακτική! Δε μας χέζεις, ρε Τσακαλώτε...

Το μόνο που καταφέρνουν είναι να επιβεβαιώσουν αυτό που λέμε από την αρχή. Ο αγώνας για τη σωτηρία του πλανήτη είναι ένας αγώνας ταξικός.

Κώστας Αρβανίτης

Αν βρισκόμασταν σε γήπεδο, θα αντηχούσε από την εξέδρα η ιαχή: «βγάλτε έξω τον караγκιόζη».

Πρέπει η Αριστερά να επαναλάβει τη θεμελιακή της δέσμευση στον δημοκρατικό δρόμο στον σοσιαλισμό. Υποχρεωθήκαμε ως κυβέρνηση να διαχειριστούμε τον καπιταλισμό, αλλά παραμένουμε πιστοί στις νεανικές μας αξίες.

Κώστας Δουζίνας

Κι όταν ξαναγίνουμε κυβέρνηση, επιστρέφουμε στη διαχείριση του καπιταλισμού.

ΡΙΠΕΣ

♦ Το βράδυ της 25ης του Σεπτεμβρίου ο Μητσοτάκης θα έχει δείπνο με καπιταλιστές στη Νέα Υόρκη ♦ Το οποίο προετοίμασε ο υπουργός Εμπορίου των ΗΠΑ Γουίλμπορ Ρος ♦ Θα είναι όλοι «διαχειριστές κεφαλαίων» ♦ Δηλαδή αεριτζήδες, ραντιέρηδες, τζογαδόροι της «δημιουργικής καταστροφής» ♦ Ας μην τον αδικούμε όμως ♦ Με τέτοιους δειπνούσε και ο Τσίπρας ♦ Με την παρουσία του Ρος και αυτός ♦ Ο οποίος Ρος, όπως έγραψε η «Κόντρα», είναι και ο ίδιος μεγαλοραντιέρης της Γουόλ Στρίτ ♦ Με το παρατσούκλι «βασιλιάς της χρεοκοπίας»! ♦ Αυτός ο Πάμπλο Ιγγλέσιος των Rodemos πρέπει να πάρει κάποιο διεθνές βραβείο ♦ Ο τύπος ανακάλυψε την κυβέρνηση υπό δοκιμή ♦ Πρότεινε στον Σάντσεθ να φτιάξουν μια «προσωρινή κυβέρνηση συνασπισμού» ♦ Η οποία θα πάει μέχρι την κατάρτιση του κρατικού προϋπολογισμού

♦ Μετά, αν του Σάντσεθ δεν του αρέσουν οι Rodemos, μπορεί να τους βγάλει από την κυβέρνηση ♦ Αυτοί όμως θα συνεχίσουν να τη στηρίζουν με την ψήφο τους στο Κοινοβούλιο! ♦ Πώς το 'λεγε ο Βουτσάς σε μια παλιά ταινία; ♦ «Να τρουπώσω, ρε παιδιά, να τρουπώσω» ♦ «Είμαστε εδώ» ήταν το κεντρικό σύνθημα της φιέστας Τσίπρα στη ΔΕΘ ♦ Γιατί, πέρασε από το μυαλό κανενός ότι φύγατε; ♦ Εμφανέστατη η πολιτική αμηχανία ♦ Ξέρετε τι παρατηρούμε στην παπάρα της εβδομάδας, διά χειρός Παναγιωταρέα; ♦ Οτι πέραν όλων των άλλων, απέκτησε και ικανότητες Πυθίας ♦ Διείδε απουσία αμπεχόνων τον Ιούλη και τον Αύγουστο! ♦ Μήπως να της έλεγε κάποιος ότι τα αμπεχονα φοριούνται από μέσα Νοέμβρη, όταν αρχίζουν τα κρύα; ♦ Α, να μην το ξεχάσουμε ♦ Αυτή η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν είχε κατηγορηθεί για λογοκλοπή

στο διδακτορικό της ♦ Η Ιατρική Σχολή του Αμβούργου, μετά από καταγγελίες, διαπίστωσε ότι υπήρχε «πλημμελής χρήση παραπομπών και αναφορών» ♦ Τελικά δεν της αφαίρεσαν τον τίτλο ♦ Στο μεταξύ είχε κάνει πολιτική καριέρα ♦ Κάτι τρύπες ναααα (μετά συγχωρήσεως) έχει το βιογραφικό του Ευτύχη Παλλήκαρη, που δημοσιοποίησε η κυβέρνηση, μετά το διορισμό του ως επικεφαλής του ΑΠΕ ♦ Αναφέρει ότι εργάστηκε στο Mega, το Star, τη NET, την Ημερησία, τον Αθήνα 9,84 ♦ Παραλείπει, όμως τον Οδηγητή, το Ριζοσπάστη και τον 902 ♦ Πώς να μην τον χαρακτηρίσει κάποιος γενίτσαρο; ♦ Και αγνώμονα, φυσικά ♦ Απαρνείται αυτούς που τον έφτιαξαν δημοσιογράφο ♦ Ο Γιωργάκης ήταν ο μόνος έλληνας πολιτικός που πήρε πρόσκληση για δείπνο προς τιμήν του Ιμάμογλου στην Κωνσταντινούπολη ♦ Είδες τι γίνεται

όταν ασχολείσαι συστηματικά με τις δημόσιες σχέσεις; ♦ Κατά τα άλλα, ισχύει αυτό που έλεγε ο Καραμανλής, ο παλιός ♦ «Εξω πάμε καλά» ♦ Μέσα, ασ' τα να πάνε ♦ «Το είπαμε το κάναμε» είναι το σλόγκαν με το οποίο ανακοινώνει ο Κούλης από το Twitter τα... κατορθώματα της κυβέρνησής του ♦ «Ηταν δίκαιο έγινε πράξη» ήταν το αντίστοιχο σλόγκαν της προπαγάνδας του Τσίπρα ♦ Η ίδια διαφημιστική λογική ♦ Όπως στα διαφημιστικά των απορρυπαντικών ♦ Βαρέως φέρει τη μη υπουργοποίησή του ο γνωστός Μπάμπης ♦ Και πνίγει τον πόνο του στο ραδιοφωνικό στούντιο του ΣΚΑΙ ♦ Εκεί που βρίσκει την αναγνώριση από τον γνωστό Αρη, τον κολλητό του ♦ «Σωστά το λες, Μπάμπη μου» ♦ Στα κατακόκκινα η Νοτοπούλου δίπλα στον Τσίπρα στη Θεσσαλονίκη ♦ Ο μόνος τρόπος για να την προσέξουν ♦ Γιατί όταν ανοίγει το στόμα... ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Εμείς δεν περιμέναμε την ανάπτυξη για να αυξηθούν οι μισθοί, με την αύξηση των μισθών έρχεται η ανάπτυξη». Το ξεστόμισε ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη. Ο ίδιος άνθρωπος που ως πρωθυπουργός «τσαμπούναγε» συνεχώς ότι «πρέπει να παράξουμε πλούτο», ώστε μετά «να τον μοιράσουμε δίκαια»!

Κ Είπε ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη: «Είμαστε, λοιπόν, εδώ. Με το ένα τρίτο των Ελλήνων, να μας δίνει ψήφο εμπιστοσύνης, στη δυσκολότερη εκλογική μάχη που έχει δοθεί ποτέ για κυβερνητικό κόμμα, στις πιο δυσχερείς συνθήκες σε ό,τι αφορά την πρόβλεψη νίκης». Κάθε πρόταση κι ένα ψέμα. Γιατί είναι ψέμα ότι τους ψήφισε το ένα τρίτο των Ελλήνων. Το 42% έκανε αποχή και το 2% έριξε άκυρο λευκό. Κι αυτοί πήραν 31,53%. Που στο σύνολο των Ελλήνων κάνει το ένα έκτο (17,60% για την ακρίβεια). Οσο για τη «δυ-

σκολότερη εκλογική μάχη που έχει δοθεί ποτέ για κυβερνητικό κόμμα», τι να πουν ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, για τις εκλογές του Γενάρη του 2015;

Κ Μπορείς να το πεις και πολιτικό σόου. Με το που πάτησε το πόδι του στη Θεσσαλονίκη ο Τσίπρας έσπευσε να συναντηθεί με τον Μπουτάρη και συνεργάτες του, οι οποίοι αντιδρούν στην απόφα-

ση Μητσοτάκη για μεταφορά των αρχαίων από το σταθμό Βενιζέλου. Ηταν μια έξυπνη κίνηση από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ, γιατί ο Μπουτάρης έχει ακόμα επιρροή στη Θεσσαλονίκη, την οποία βέβαια δεν έχουν τα «ακατοίκητα» που έχει μαζέψει γύρω του ο Τσίπρας. Σ' αυτή τη φάση, βέβαια, δεν μπορούν να κάνουν ζημιά στον Κούλη, που έχει μεγάλη στήριξη από τον αστικό εσμό, όμως από το τίποτα ο Τσίπρας βρέθηκε μ' έναν σύμμαχο που «μετράει».

Κ «Σήμερα γράφτηκε ιστορία από την κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, καθώς επιτέλους το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί μετά βεβαιότητας να πει ότι αυτή η επένδυση (σ.σ. στο Ελληνικό) θα γίνει», δήλωσε ο υπουργός Μπουμπούκος. Παριστάνει και τον μορφωμένο, τρομάρα του. Ιστορία η υλοποίηση μιας επένδυσης, όποια κι αν είναι αυτή.

Κ «Τα σχέδια θα ωφελήσουν την υπό τις ΗΠΑ συμμαχία του ΝΑΤΟ, στην οποία ανήκουν πολλές χώ-

ρες της ΕΕ. Το ΝΑΤΟ θα είναι πάντοτε η συλλογική άμυνά μας», δήλωσε η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, αναφερόμενη στο νέο κλάδο Αμυνας και Διαστήματος, που αποφάσισε να δημιουργήσει η ΕΕ. Συμπλήρωσε, δε, ότι οι ΗΠΑ έχουν ενημερωθεί σχετικά και υποστηρίζουν την ευρωπαϊκή πρωτοβουλία, **υπό τον όρο ότι δε θα αποκλειστούν οι αμερικάνικες εταιρίες από τα νέα εξοπλιστικά συμβόλαια.** Εδώ βρίσκεται το «ζουμί». Ενας αρχικός προϋπολογισμός ύψους 13 δισ. ευρώ κάθε άλλο παρά αμελητέα ποσότητα είναι.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είναι τώρα δύο μήνες που η αλλαγή του κλίματος άρχισε να κυκλοφορεί στον δρόμο. Πρώτη φορά παρατηρώ τους συμπολίτες μας πιο χαλαρούς, λιγότερο επιθετικούς, πιο φροντισμένους, σε πλήρη απόρριψη των αμπεχόνων και του αφάνα style μαλλί των γυναικών, δηλαδή όσα αποτελούσαν ενός είδους σήμα κατατεθέν συριζαϊκό.

Αννα Παναγιωταρέα
σύμβουλος στο υπουργείο Πολιτισμού

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

21/9: Ημέρα ειρήνης, ημέρα νόσου Αλτσχάιμερ, ημέρα εθελοντικού καθαρισμού ακτών, ημέρα ελεύθερου λογισμικού, ημέρα ευρωπαϊκής συνεργασίας, Μάλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964), Φιλιππίνες: Ημέρα ευχαριστιών 21/9/1969: Ανατίναξη πύργου της ΔΕΗ στη γραμμή Χαλκηδόνας-Αλιβερίου, διήμερη διακοπή ρεύματος (ΕΔΚ) 22/9: Ημέρα για πόλεις χωρίς αυτοκίνητα, ημέρα hobbit, Μάλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 22/9/1942: Η ΠΕΑΝ ανατινάζει τα γραφεία της δωσιλογικής, φιλοναζιστικής ΕΣΠΟ, νεκροί 43 γερμανο-ιταλοί και 29 στελέχη της ΕΣΠΟ 22/9/1968: Ιδρυση ΚΝΕ, κυκλοφορία πρώτου «Οδηγητή» 22/9/1969: Βόμβες (ΚΕΑ) σε δημαρχείο Αθήνας και κεντρικό ταχυδρομείο 22/9/1980: Εισβολή Ιράκ στο Ιράν, έναρξη οκταετούς πολέμου 23/9: Ημέρα αμφισεξουαλικό-

τητας, Σαουδική Αραβία: Ημέρα ενότητας (1932) 23/9/1974: Νομιμοποίηση ΚΚΕ μετά από 27 χρόνια παρανομίας 23/9/1976: Καθιέρωση βιβλιαρίου υγείας για παιδιά 23/9/2003: Δολοφονία 18χρονου Αλβανού Βούλνιτ Μπίτιτσι από συνοριοφύλακες (Κρυσταλλοπηγή) 24/9: Ημέρα καρδιάς, Γουινέα-Μπισσάου: Εθνική γιορτή (1973) 24/9/1943: Επίθεση 150 ταγματασφαλιτών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, δύο νεκροί φοιτητές, δέκα τραυματίες 24/9/1945: Αυτοπυρπόληση πρωθυπουργού Ιαπωνίας Χιντέκι Τόγιο 24/9/1945: Ο Σκόμπι επίτιμος δημότης Αθηνών 24/9/1973: Θάνατος Πάμπλο Νερούντα 25/9: Ρουάντα: Ημέρα συνέλευσης-κυβέρνησης 25/9/1972: Βόμβες (ΔΑ και

ΔΑΣ) σε διυλιστήρια Εσσο Πάππας και γραφεία ΓΣΕΕ 25/9/1974 : Επανακυκλοφορεί νόμιμα μετά από 27 χρόνια η εφημερίδα «Ριζοσπάστης» 26/9: Ημέρα αντισύλληψης, ημέρα ναυτιλίας, ευρωπαϊκή ημέρα γλωσσών, Υεμένη: Ημέρα επανάστασης (1962) 26/9/1944: Συμφωνία Καζέρτα 26/9/1968: Φωτεινά «όχι» σε Λόφο Καισαριανής και πλατεία Καραϊσκάκη 26/9/1968: Βόμβα (ΔΕ) έξω από τη διεύθυνση υπουργείου Εξωτερικών την ώρα που ο Γεώργιος Παπαδόπουλος μιλούσε σε ξένους ανταποκριτές για το χουντικό σύνταγμα 27/9: Ημέρα τουρισμού 27/9/1831: Δολοφονία Ιωάννη Καποδίστρια 27/9/1945: Αιματηρές συμπλοκές ΕΑΜιτών και μοναρχικών σε Αθήνα και Πειραιά 27/9/1989: Εκτέλεση Παύλου Μπακογιάννη (17Ν) .

Ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη

Πολιτική αγυρτεία και κάλπικη αυτοκριτική

Δεν είπα τίποτα το συγκλονιστικό ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη. Κατά βάση επανέλαβε αυτά που έλεγε προεκλογικά, για την επιτυχημένη κυβερνητική θητεία του ΣΥΡΙΖΑ, που έβγαλε τη χώρα από τα Μνημόνια, την έβαλε στην τροχιά της ανάπτυξης, μείωσε την ανεργία, αποκατέστησε το καθεστώς των συλλογικών συμβάσεων και έδειξε ιδιαίτερα ενδιαφέρον για τα φτωχά κοινωνικά στρώματα.

Γνωρίζουμε, φυσικά, πως έκανε τα αντίθετα. Ούτε τη χώρα έβγαλε από τα Μνημόνια (αντίθετα, το μετα-Μνημόνιο που συνήψε παρατείνει τον εφιάλτη μέχρι το 2060, για να μην πούμε για το Υπερταμείο που έχει για 100 χρόνια την κρατική περιουσία και μπορεί να την κάνει ό,τι προστάξουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές), ούτε σε καμιά ανάπτυξη την έβαλε (η αναμικτή ανάπτυξη του τελευταίου χρόνου έρχεται με... αυτόματο πιλότο, μετά από μια καταστροφική δεκαετία ύφεσης), ούτε τις αποσπασμένες εργασιακές σχέσεις αποκατέστησε (τα έχουμε πει αναλυτικά όλη αυτά), ενώ η μείωση της ανεργίας είναι κυρίως στατιστική απάτη (όταν μεταναστεύουν μισό εκατομμύριο άνθρωποι και αφαιρούνται από το λεγόμενο εργατικό δυναμικό και από την άλλη οι θέσεις εργασίας που ανοίγουν είναι κυρίως μερικής απασχόλησης, δεν έχουμε πραγματική, αλλά στατιστική μείωση της ανεργίας) και η δήθεν προστασία των κοινωνικά αδύναμων δεν είναι παρά ένα φιλανθρωπικό πρόγραμμα που προβλεπόταν από τα ίδια τα Μνημόνια.

Όταν όμως έχουμε να κάνουμε με πολιτικούς αγύρτες, οι οποίοι αισθάνθηκαν τρομερή ανακούφιση και χαρά με το 31% που έγραψε το κοντέρ τους στις προηγούμενες εκλογές, διότι εκτιμούν ότι κατοχυρώνονται τελεσίδικα ως ο δεύτερος πόλος του νέου δικομματισμού και «αναγκαστικά» κάποια στιγμή θα ξανασηματίσουν κυβέρνηση, δεν μπορείς να περιμένεις τίποτ' άλλο. Θα επαναλάβουν τα ίδια, πιστοί στο γκεμπελικό δόγμα «πες, πες, κάτι θα μείνει». Αλλωστε, γνωρίζουν πως δύναμή τους είναι η εργατική και λαϊκή αδυναμία. Εκτιμούν ότι όταν ξαναβρεθούν προ των πυλών της εξουσίας, δε θα είναι αυτοί που θα νικήσουν αλλά ο Μητσοτάκης που θα χάσει. Η τακτική του «ώρι-

μου φρούτου» είναι αυτή που ανεβοκατεβάζει κυβερνήσεις σε συνθήκες ύφεσης της ταξικής πάλης. Όταν ο λαός δε βρίσκεται στους δρόμους, όταν η εργατική τάξη δε διατυπώνει αιτήματα και δεν τα διεκδικεί μαχητικά, τα αστικά πολιτικά κόμματα κάνουν επίδειξη πολιτικής αγυρτείας.

Αυτή η σχέση (αδύναμος λαός - αποχαλινωμένα αστικά κόμματα) σφραγίζει την εποχή μας και επιτρέπει στον κάθε Τσίπρα και στον κάθε Μητσοτάκη να φτύνουν τον λαό κατάμουτρα.

Καθώς έχουν περάσει ελάχιστα μήνες από τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε με μεγάλη διαφορά τρεις εκλογικές αναμετρήσεις (ευρωεκλογές, δημοτικές και περιφερειακές, βουλευτικές εκλογές), ουδείς έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την επανάληψη της προεκλογικής προπαγάνδας από τον Τσίπρα. Μοιραία, η πολιτική φιλολογία περιορίστηκε στις ανούσιες παραπολιτικές πλευρές (αν ανέβασε τους τόνους, αν είναι έτοιμος να περάσει άμεσα σε επίθεση κατά της κυβέρνησης και τα παρόμοια). Εμείς θα σχολιάσουμε μόνο μια πλευρά. Την «αυτοκριτική» που έκανε ο Τσίπρας. Και θα το κάνουμε γιατί αυτή η κάλπικη αυτοκριτική τονίζει την πολιτική αγυρτεία των συριζαίων και προσωπικά του Τσίπρα.

«Ρωτάνε όμως πολλοί, αγαπητοί φίλοι: Δηλαδή τα κάνατε όλα καλά; Θα είμαι ευθύς: Όχι, δεν τα κάναμε όλα καλά. Μακριά από εμάς η λογική της αυταρέσκειας, της αυτάρκειας και του ναρκισσισμού. Φυσικά κάναμε λάθη. Φυσικά υπάρχουν πράγματα που θα μπορούσαμε να κάνουμε καλύτερα, ταχύτερα και πιο αποφασιστικά», είπε ο Τσίπρας. Θαυμάστε, λοιπόν, «αυτοκριτική»:

«Πρώτον, νομίζω, ότι κάποιες φορές, υπό την πίεση των θεσμών και λόγω των ευρωπαϊκών συσχετισμών δύναμης που ήταν δυσμενείς, λόγω της εύθραυστης κατάστασης της οικονομίας της χώρας αλλά και των διαπραγματεύσεων και των συζητήσεων που είχαμε με τους θεσμούς, επιδείξαμε μια ατολμία να δράσουμε πιο γρήγορα και πιο αποφασιστικά για την λήψη μέτρων ελάφρυνσης». Προσέθετε, δεν μιλάει για πολιτική εκτός του μνημονιακού πλαισίου, δεν μιλάει για μη εφαρμογή όλων των αντιλαϊκών πακέτων που συμφωνούσαν με την τρόικα

μετά από κάθε αξιολόγηση. Όχι, μιλάει για κάποια μερμέτια της αντιδραστικής πολιτικής, που θα μπορούσαν να τους αποφέρουν περισσότερες ψήφους! Το είπε καθαρά ο ίδιος: «Ειδικά η καθυστέρηση του δεύτερου πακέτου μέτρων για το 2019 μας στοίχισε. Πολλοί το θεώρησαν εκλογικό πακέτο ενώ στην πραγματικότητα ο χρόνος των εξαγγελιών σχετιζόταν με την δημοσίευση των αποτελεσμάτων της Γιούροστατ για το 2018 τον Απρίλιο αλλά και την ολοκλήρωση της έκθεσης των θεσμών τον ίδιο μήνα. Ίσως λοιπόν εκεί θα έπρεπε να έχουμε δράσει νωρίτερα!»

«Ένα δεύτερο στοιχείο αυτοκριτικής αφορά την αποφασιστικότητα μας να αντιμετωπίσουμε ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία του κράτους. Και εκεί νομίζω ότι στο σύνολο της η κυβέρνηση δεν επέδειξε την τόλμη που χρειαζόταν για να σπάσει τα παράκεντρα εξουσίας σε όλους τους αρμούς της κρατικής λειτουργίας. Από τα Υπουργεία, τις τράπεζες και τις ελεγκτικές αρχές, ακόμα και ως τη δικαιοσύνη με τα παραδικαστικά της κυκλώματα. Και βρήκαμε εμπόδια με συστήματα εξουσίας που στάθηκαν απέναντι στις επιλογές μας αλλά και στις ανάγκες του ελληνικού λαού». Δηλαδή, αυτοί αποφάσιζαν φιλολαϊκά μέτρα και τα... παράκεντρα εξουσίας τα σαμποτάριζαν! Ποια ήταν αυτά τα μέτρα; Γιατί εμείς ξέρουμε ότι οι συριζαίοι υπουργοί διαπραγματεύονταν με την τρόικα, αυτοί έκλειναν τις συμφωνίες, αυτοί τις αποτύπωναν σε εφιαλτικά πολυνομοσχέδια κι αυτοί τα ψήφιζαν με fast track διαδικασίες στη Βουλή. Αυτή ήταν η πρακτική πολιτική που εφαρμόσαν και όχι κάποια φανταστική πολιτική που τάχα σαμποτάριζαν τα «παράκεντρα εξουσίας».

«Το τρίτο σημείο αφορά τη μεγάλη μας αδυναμία να επικοινωνούμε σωστά τη πολιτική μας και το έργο μας στους πολίτες». Αυτό πια είναι πραγματικά για τα πανηγύρια. Εκαναν λέει σπουδαίο έργο, αλλά ο κόσμος δεν το κατάλαβε, γιατί δεν είχαν ισχυρό μηχανισμό προπαγάνδας! Αυτή είναι η αντίληψή τους για το λαό. Οι είναι άθυμα της προπαγάνδας και δεν μπορεί να καταλάβει τη βελτίωση της θέσης του! Η προπαγάνδα παίζει ασφαλώς ρόλο, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ διέθετε ουκ ολίγα μέσα προπαγάνδας, πληρωμένα

με κρατικό χρήμα. Ποιος ξεχνάει τα προπαγανδιστικά βιντεάκια που έκλειναν με τον Τσίπρα να λέει «ήταν δίκαιο, έγινε πράξη»; Δεν έπεισαν όμως αυτά τα βιντεάκια, όπως δεν μπορούσαν να πείσουν τα καθημερινά εμészματα της Ακριβοπούλου και η σκανδαλολογία του Βαξεβάνη. Ξέρετε γιατί; Γιατί ο λαός άλλα περίμενε, δεν τα είδε και στο τέλος έκρινε ότι αυτή η προπαγάνδα αποτελούσε φτύσιμο. Αν ο λαός είχε αισθανθεί την παραμικρή βελτίωση στη ζωή του, αν είχε πειστεί ότι αύριο τα πράγματα θα είναι καλύτερα, θα ψήφιζε τον Τσίπρα και όχι τον Μητσοτάκη. Μιλάμε γι' αυτόν το λαό που θεωρεί ύψιστο δικαίωμα την ψήφο, που περιορίζεται σ' αυτήν και σε κάθε εκλογική αναμέτρηση άγεται και φέρεται μεταξύ των αστικών κομμάτων. Ήταν η αντιλαϊκή πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ που τον έστειλε στη δεύτερη θέση και όχι η «αδυναμία επικοινωνίας του έργου του».

«Και το τέταρτο σημείο αυτοκριτικής, πιο πολιτικό αυτό, αφορά το στίγμα μας στην περιβαλλοντική πολιτική». Ωπα, τι εννοεί ο ποιητής; Κάνει αυτοκριτική για τα περιβαλλοντικά εγκλήματα στο Ελληνικό, στη Νέα Φιλαδέλφεια, στο Παλιούρι της Χαλκιδικής; Κάνει αυτοκριτική για τις «οικιστικές πυκνώσεις», με τις οποίες προσπάθησε να πάρει ψήφους από τους καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων; Κάνει αυτοκριτική για τη συνέχιση της εγκατάλειψης των δασών, που τα παραδίδει βορά στις πυρκαγιές; Όχι βέβαια. Το εξήγησε καθαρά: «Ενώ είμαστε περήφανοι ως προοδευτικοί πολίτες για πολλές πτυχές του κυβερνητικού έργου σε ό,τι αφορά δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα, στην κοινωνική μας πολιτική, ωστόσο θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει πολύ περισσότερα και πολύ γρηγορότερα σε ό,τι αφορά το περιβάλλον, για την πολιτική μας, για την προστασία από την κλιματική αλλαγή». Φρου-φρου κι αρώματα, δηλαδή. Μπαρούφες οικολογικού περιεχομένου, την ίδια στιγμή που συνέχιζαν την περιβαλλοντοκτονία πολιτική των προηγούμενων αστικών κυβερνήσεων.

Αυτό το τετράπτυχο της «αυτοκριτικής» του Τσίπρα, το οποίο αποδέχονται «αι γενεαί πάσαι» του ΣΥΡΙΖΑ, αποτελεί μια ακόμα απόδειξη για τον αντιδραστικό χαρακτήρα του.

Γερμανικές αποζημιώσεις: η κοροϊδία συνεχίζεται

Σαν να μην πέρασε μια μέρα. Το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων «τέθηκε» και κατά την πρώτη συνάντηση του Δένδια με τον γερμανό ομόλογό του Χάικο Μάας. Το αποκάλυψε ο Μάας, όταν στην καθιερωμένη συνέντευξη Τύπου που δίνουν οι δύο υπουργοί ρωτήθηκε αν σκοπεύει να απαντήσει στη ρηματική διακοίνωση που στάλθηκε στη Γερμανία επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. «Είμαστε της άποψης ότι το θέμα των επανορθώσεων τυπικά έχει απαντηθεί και σίγουρα θα ολοκληρώσουμε την απαραίτητη ανταλλαγή, η οποία συνήθίζεται σε αυτό, ότι το διαβεβαιώνεις δηλαδή αυτό αμοιβαία διπλωματικά, με όλους τους τύπους», δήλωσε ο γερμανός ΥΠΕΞ.

Όσο για τον Δένδια, επέλεξε να υποβιβάσει το θέμα, μάλλον για να το κλείσει άμεσα και να μη χρειαστεί να ξαναπαντήσει στο μέλλον. «Η Γερμανία είναι μια φίλη χώρα της Ελλάδας, και σε διμερές επίπεδο και στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής οικογένειας, δεν είναι όμως απολύτως απαραίτητο να συμφωνούμε σε όλα», είπε. Και συμπλήρωσε ότι υπάρχουν και διαφωνίες, οι οποίες όμως «δεν πρόκειται να δηλητηριάσουν τις σχέσεις μας», αλλά «θα είναι ένα τμήμα των σχέσεών μας το οποίο θα το συζητάμε». Μιλώντας ως εκπρόσωπος της Ελλάδας, εξέφρασε «την βεβαιότητα πεποίθησης ότι στο τέλος και αυτό το ζήτημα θα επιλυθεί με τον τρόπο που είναι σωστό να επιλυθεί»!

Περί όνου σκιάς

Ένα μήνα προθεσμία, από τις 20 Σεπτέμβρη (χθες) που θα γίνει η πρώτη συνεδρίασή της έχει η επιτροπή της Βουλής για την αναθεώρηση του Συντάγματος, προκειμένου να υποβάλει την έκθεσή της στην Ολομέλεια της (αναθεωρητικής) Βουλής. Όπως είπε ο Τασούλας, αν η επιτροπή δεν ολοκληρώσει το έργο της μέσα σ' αυτή την προθεσμία, ενδεχομένως να δοθεί ένα περιθώριο, με νεότερη απόφαση.

Αυτά τα διαδικαστικά είναι άνευ σημασίας. Από τώρα πρέπει να προεξοφλήσουμε ότι στην επιτροπή δεν πρόκειται να υπάρξει ομοφωνία. Το πιθανότερο είναι να υπάρξουν χωριστές εκθέσεις από κάθε κόμμα. Ή μία έκθεση στην οποία θα καταγράφονται διαφορετικές θέσεις σ' αυτό που έχει αναδειχτεί ως μείζον θέμα, τη διαδικασία εκλογής προέδρου της Δημοκρατίας. Επ' αυτού θα συγκρουστούν ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, και ως προς την αναθεωρητική διαδικασία αυτή καθαυτή και ως προς το περιεχόμενο της νέας συνταγματικής διάταξης.

Ως προς την αναθεωρητική διαδικασία, ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει ότι η αναθεωρητική Βουλή δεν μπορεί να ψηφίσει σε κατεύθυνση διαφορετική απ' αυτή που ψήφισε η προ-αναθεωρητική Βουλή. Αντίθετα, η ΝΔ υποστηρίζει ότι η νέα Βουλή δε δεσμεύεται από την κατεύθυνση της προηγούμενης, διότι στο μεταξύ έχουν μεσολαβήσει εκλογές και ο λαός έχει δώσει την πλειοψηφία σε μια κατεύθυνση. Η κάθε πλευρά αναπτύσσει μια ολόκληρη επιχειρηματολογία, που δεν αξίζει τον κόπο να ασχοληθούμε μαζί της, γιατί είναι καθαρά εργαλειακή. Η κάθε πλευρά επικαλείται εκείνα τα επιχειρήματα που βολεύουν τη θέση της. Το πρακτικής σημασίας ερώτημα είναι ένα: όταν η ΝΔ αναθεωρήσει σύμφωνα με τη δική της θέση τη σχετική διάταξη του Συντάγματος, υπάρχει διαδικασία διόρθωσης; Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει. Θα πρέπει να ασκηθεί προσφυγή ενάντια στην εκλογή του νέου προέδρου της Δημοκρατίας, για να τεθεί σε δικαστική διερεύνηση η διάταξη που θα θεσπίσει η ΝΔ. Θα βρεθεί κάποιος να κάνει προσφυγή; Κι αν βρεθεί, θα τολμήσει ο δικαστικός μηχανισμός να ακυρώσει μια προεδρική εκλογή και να κηρύξει άκυρο ένα μέρος της διαδικασίας αναθεώρησης του Συντάγματος; Το αποκλείουμε. Αρα, ο ΣΥΡΙΖΑ φωνάζει για λόγους πολιτικών εντυπώσεων και μόνο.

Η ΝΔ θέλει τρεις ψηφοφορίες και εκλογή ΠτΔ με 151 ψήφους στην τρίτη, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει μια αλυσίδα ψηφοφοριών με ενισχυμένη πλειοψηφία και αν αυτές αποβούν άκαρπες, εκλογή προέδρου απευθείας από το λαό. Και λέει διάφορες μπουρδες, όπως ότι ο πρόεδρος είναι ο ρυθμιστής του πολιτεύματος και δεν μπορεί να είναι υποχείριο ενός κόμματος κτλ. Σιγά τον παρελασιάρχη. Πρωθυπουργοκεντρικό είναι το πολίτευμα, όχι προεδρικό.

Το καμπανάκι της ατμοσφαιρικής ρύπανσης χτυπά και για τα έμβρυα

Μέχρι σήμερα, ο πλακούντας των εγκύων θεωρούνταν προστατευτικό τοίχος που παρεμπόδιζε αποτελεσματικά τη διείσδυση μικρών σωματιδίων που είναι επικίνδυνα για τη ζωή του εμβρύου. Πρόσφατη έκθεση, όμως, που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Nature Communications (<https://www.nature.com/articles/s41467-019-11654-3>), αναφέρει ότι σε 25 πλακούντες μη καπνιστριών γυναικών, που εξετάστηκαν στη βελγική πόλη Χασέλ, βρέθηκαν ίχνη μικροσωματιδίων μαύρου άνθρακα (αιθάλης) στην πλευρά του εμβρύου. Γύρω στα 20 χιλιάδες νανο-σωματίδια (δηλαδή σωματίδια με διάμετρο από ένα μέχρι 100 δισεκατομμυριοστά του μέτρου) ανά κυβικό χιλιοστό βρέθηκαν στον πλακούντα γυναικών που ζουν κοντά σε κεντρικές οδικές αρτηρίες. Ο μέσος όρος ήταν 10 χιλιάδες. Αλλά, μικροσωματίδια αιθάλης βρέθηκαν και σε έλεγχο εμβρύων 12 εβδομάδων, που απεβίωσαν μετά από αποβολές εγκύων!

Αυτά τα ευρήματα ανατρέπουν τις μέχρι τώρα αντιλήψεις για την επικινδυνότητα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και κρούουν το καμπανάκι του κινδύνου για μία ακόμα φορά. Ας μην ξεχνάμε, όμως, ότι τα όρια κινδύνου που έχει θεσπίσει η ΕΕ είναι μεγαλύτερα από αυτά του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, τα οποία ξεπερνά το 90% του παγκόσμιου πληθυσμού, όπως επισημαίνει ο βρετανικός Guardian που αναδημοσίευσε την παραπάνω έκθεση. Το κυνήγι του κέρδους δεν αφήνει περιθώρια για αποτελεσματική αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Τα χρήματα για την προστασία του περιβάλλοντος και για ελέγχους θεωρούνται «αντιπαραγωγικά» για το κεφάλαιο, αφού δεν αυξάνουν το κέρδος του!

Βρετανία: Δε δίνουν σπίτια σε αστέγους, γιατί είναι... φτωχοί!

Απίστευτο κι όμως αληθινό! Σύμφωνα με έκθεση του Chartered Institute of Housing (CIH), μιας ΜΚΟ που ειδικεύεται σε θέματα κατοικίας στη Βρετανία, πολλοί άστεγοι εξαιρούνται από την οικιστική βοήθεια που παρέχει το κράτος, γιατί θεωρούνται πολύ φτωχοί για να μπορέσουν να πληρώσουν το νοίκι! Η είδηση δημοσιεύτηκε την περασμένη Τρίτη στον Guardian. Σε πολλές περιπτώσεις, οι υποψήφιοι δικαιούχοι απορρίφθηκαν επειδή υπήρχε η πιθανότητα να πέσουν στη δαγκάνα του φόρου ιδιοκατοίκησης ή επειδή τους ζητούσαν να πληρώσουν ένα νοίκι μπροστά, πράγμα για το οποίο δεν είχαν, φυσικά, τη δυνατότητα!

Σύμφωνα με στέλεχος της CIH, για δεκαετίες η Βρετανία δεν κατόρθωσε να χτίσει αρκετά σπίτια. Από το 2012, σημειώθηκε στη χώρα μια απώλεια 160 χιλιάδων κοινωνικών κατοικιών (δηλαδή κατοικιών που χτίζονται για ανθρώπους που κινδυνεύουν να μείνουν άστεγοι). Κάθε χρόνο χρειάζεται να κατασκευαστούν 90 έως 340 χιλιάδες νέες κατοικίες για κοινωνική ενοικίαση. Ομως, το 2017-18 χτίστηκαν μόνο 6.434 γι' αυτό το σκοπό!

Σύμφωνα με άλλο δημοσίευμα του Guardian, με τίτλο «Ο αριθμός των νοικοκυριών σε προσωρινές κατοικίες είναι ο μεγαλύτερος από το 2007» (βλ. <https://www.theguardian.com/society/2019/sep/12/sharp-rise-in-number-of-homeless-households-in-england>), στο τέλος του περασμένου Μάρτη καταμετρήθηκαν 84.740 νοικοκυριά που ζουν σε φτηνά ξενοδοχεία (hostels) και άλλες προσωρινές κατοικίες, σύμφωνα με το υπουργείο Στέγασης και άλλες βρετανικές υπηρεσίες. Στα νοικοκυριά αυτά συμπεριλαμβάνονται 126 χιλιάδες παιδιά. Είναι ο μεγαλύτερος αριθμός τέτοιων νοικοκυριών από τα μέσα του 2007 και σχεδόν διπλάσιος από το 2010!

Το ποσοστό των αστέγων αυξήθηκε κατά 11.2% από τον Γενάρη μέχρι τον Μάρτη φτάνοντας στα 32.740 νοικοκυριά. Αυτό το νούμερο είναι υποεκτιμημένο, σύμφωνα με φιλανθρωπικές οργανώσεις τις οποίες αναφέρει ο Guardian. Χρόνια λιτότητας, περικοπές στις κοινωνικές παροχές και εκτίναξη των ενοικίων οδήγησαν στη ραγδαία αύξηση του αριθμού των αστέγων. Το 2018 μόλις 1.336 κατοικίες διατέθηκαν για κοινωνική ενοικίαση, παρά το γεγονός ότι οι αιτούντες ξεπέρασαν τις 173 χιλιάδες!

Το «κράτος πρόνοιας» έχει πεθάνει από καιρό. Τα ψήγματα του είναι ελάχιστα και ανεπαρκέστατα για να καλύψουν τις ανάγκες αυτών που έχουν σοβαρό πρόβλημα κατοικίας. Αλλά αυτό δεν απασχολεί την κεφαλαιοκρατία και τους πολιτικούς της διαχειριστές, όσο δε βρίσκονται αντιμέτωποι με διεκδικητικό κίνημα.

Ισραηλινές εκλογές

Νέο σκηνικό για τη σιωνιστική πολιτική ηγεσία

Εφτασε, άραγε, το τέλος της πολιτικής καριέρας του «βασιλιά Μπίμπι» ή αυτός θα καταφέρει να σώσει για μια ακόμα φορά την παρτίδα; Κι αν αποχωρήσει από την ενεργή πολιτική, θα παραδοθεί ανυπεράσπιστος στις δαγκάνες του δικαστικού συστήματος, κατηγορούμενος για μια σειρά υποθέσεις διαφθοράς και λαμογιάς, ή θα έχει εξασφαλίσει το ακαταδίωκτο, στο πλαίσιο μιας συμφωνίας αποχώρησής του; Αυτά είναι τα ερωτήματα που κυριαρχούν στον Τύπο της σιωνιστικής οντότητας, μετά τις εκλογές της 17ης Σεπτέμβρη, που μπορεί να κατέγραψαν ένα διαφορετικό εκλογικό αποτέλεσμα, όχι όμως τόσο διαφορετικό ώστε να μπορεί να προσφέρει μια εύκολη κυβερνητική λύση, ακόμα και με τη μορφή της κυβέρνησης συνεργασίας.

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί πριν από οτιδήποτε άλλο είναι ότι μπορεί να έγιναν κάποιες ανακατατάξεις στο πολιτικό σκηνικό του Ισραήλ, όμως ο σιωναζισμός, ως κυρίαρχη ιδεολογία, παραμένει κραταιός και εκλογικά, ενώ τίποτα καλό δεν προμηνύεται για τον παλαιστινιακό λαό της κατεχόμενης Δυτικής Οχθής και της πολιορκημένης Γάζας.

Οι φασιστικές κραυγές του Νετανιάχου, που υποσχόταν προεκλογικά να προσαρτήσει την κοιλάδα του Ιορδάνη στο Ισραήλ και να κηρύξει ισραηλινό έδαφος το σύνολο των εβραϊκών εποίκισμών στη Δυτική Οχθη, δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα στον ίδιο και το κόμμα του, όχι γιατί έπαψε να τρέχει το σιωνιστικό δηλητήριο στις φλέβες του ισραηλινού όχλου, αλλά γιατί το πολιτικό προφίλ του Νετανιάχου έχει τρωθεί ανεπανόρθωτα, σε βαθμό που δεν επισκευάζεται

όσο και να πλειοδοτήσει σε φασιστική ρητορεία και πολεμικές κραυγές.

Αυτό το γνωρίζει και ο ίδιος καθώς βλέπει το πολιτικό του κεφάλαιο να εξαντλείται. Ελεγε προεκλογικά ότι έφτασε ένα βήμα πριν να δώσει εντολή στον ισραηλινό στρατό να εισβάλει στη Γάζα, λόγω της εκτόξευσης ρουκετών από οργανώσεις της Αντίστασης κατά τη διάρκεια προεκλογικής του ομιλίας σε οικισμό δίπλα στα σύνορα του Ισραήλ με τη Γάζα, που ανάγκασαν τον ίδιο και τους οπαδούς του να τρέξουν στα γειτονικά καταφύγια. Το μόνο που τον εμπόδιζε, όπως έλεγε, ήταν η απόφαση της ανώτατης δικαστικής αρχής ότι προέχει η διεξαγωγή των εκλογών.

Το αποτέλεσμα των εκλογών ήταν ίδιο από άποψη ουσίας και ταυτόχρονα διαφορετικό από άποψη πολιτικών συσχετισμών στο εσωτερικό του σιωναζιστικού στρατοπέδου. Νετανιάχου και Γκαντς ήρθαν ισόπαλοι με ελαφρά υπεροχή του δεύτερου. Το «δεξιό» Λικούντ πήρε 31 έδρες και το «κεντρώο» Μπλε-Λευκό 32. Τρίτο κόμμα, με 14 έδρες στην Κνεσέτ, ήταν η «Ενωμένη Λίστα» των αραβικών κομμάτων, καθώς αυξήθηκε η συμμετοχή των Παλαιστίνιων του Ισραήλ, που έφτασε το 60%. Η εκστρατεία προπαγάνδας που διεξήγαγε προσωπικά ο Νετανιάχου εναντίον της Ενωμένης Λίστας, καλώντας τους ισραηλινούς να ψηφίσουν το Λικούντ ώστε να μην επιτρέψουν στους «προδότες» της Ενωμένης Λίστας να εξалείψουν όλους τους Εβραίους του Ισραήλ, από τη μια «έσπρωξε» πολλούς Παλαιστίνιους να πάνε να ψηφίσουν και από την άλλη ενίσχυσε τους ανοιχτούς φασίστες, όπως το Γίσραελ Μπεϊτένιου του Λίμπερμαν,

που διπλασίασε τις έδρες του (είχε πέντε, πήρε εννιά) και το ακροδεξιό Γιαμίνα της διαβόητης Αγιαλέντ Σακέντ.

Για να υπάρξει κυβερνητική πλειοψηφία χρειάζονται 61 έδρες. Ο Νετανιάχου με τους «υπερορθόδοξους» εβραίους (που ο Λίμπερμαν δε θέλει να βλέπει ούτε ζωγραφιστούς, γιατί του παίρνουν εκλογική πελατεία) φτάνουν τις 55. Ο Γκαντς με τους «κεντροαριστερούς» συμμάχους του και την Ενωμένη Λίστα φτάνουν τις 56. Αρα, για να σχηματιστεί κυβέρνηση θα πρέπει να συμμετάσχει και ο Λίμπερμαν ή να γίνει «μεγάλος συνασπισμός» Λικούντ και Μπλε-Λευκού. Ισραηλινοί αναλυτές εκτιμούν ότι ο Νετανιάχου είναι ιδιαίτερα πρόθυμος να πάει σε κυβέρνηση συνεργασίας αντί για ένα νέο γύρο εκλογών, επιδιώκοντας να παραμείνει πρωθυπουργός για τουλάχιστον μια διετία, προκειμένου να αντιμετωπίσει από θέση ισχύος τις κατηγορίες για διαφθορά που αντιμετωπίζει.

Ο Νετανιάχου δήλωσε ότι χρειάζεται «μια ισχυρή σιωνιστική κυβέρνηση» χωρίς τη συμμετοχή «αντισιωνιστικών αραβικών κομμάτων». Ο Γκαντς απηύθυνε έκκληση για «μια μεγάλη κυβέρνηση ενότητας που θα εκφράζει τη βούληση αυτού του λαού». Προεκλογικά δεν απέκλειε την κυβερνητική συνεργασία με το Λικούντ, απέκλειε όμως κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Νετανιάχου. Μένει να φανεί αν θα παραμείνει πιστός σ' αυτό, αν και πλέον είναι προσωπικά πιο ενισχυμένος, αφού ξεπερνώντας το Λικούντ κατά μία έδρα, μπορεί να διεκδικεί ο ίδιος την πρωθυπουργία της συμμαχικής κυβέρνησης.

Τα προεκλογικά παζάρια

έχουν ξεκινήσει ήδη, και ο Λίμπερμαν εμφανίζεται να παίζει το ρόλο ρυθμιστή των εξελίξεων. Μια τρικομματική κυβέρνηση διευρυμένης πλειοψηφίας φαίνεται στον ορίζοντα. Σε μια τέτοια περίπτωση, είναι πολύ πιθανό ο Νετανιάχου να οδηγηθεί στην πολιτική αποστρατεία ακόμα και με το ζόρι, με μια απόφαση των βουλευτών του Λικούντ. Είναι πιθανό, λοιπόν, να παζαρέψει την «οικειοθελή» του αποχώρηση, με τον όρο ότι η νέα κυβέρνηση θα φροντίσει να τον απαλλάξει από τις δικαστικές του περιπέτειες.

Αν υπάρξει τρικομματική σιωνιστική κυβέρνηση, η Ενωμένη Λίστα (που συζητά ακόμα και υπό όρους στήριξη μιας κυβέρνησης του Γκαντς!), θα είναι αξιωματική αντιπολίτευση. Ουδείς κίνδυνος για τους σιωνιστές, αφού η κυβέρνηση θα στηρίζεται σε μια ευρύτατη σιωνιστική πλειοψηφία και θα έχει τη στήριξη ακόμα και των «υπερορθόδοξων» κομμάτων, αν αυτά μείνουν εκτός κυβέρνησης. Πάντως, ο Λίμπερμαν δεν πρέπει να αισθάνεται καθόλου ευχαριστημένος με αυτή την εξέλιξη, αφού με δική του απόφαση ανέβηκε το όριο που απαιτείται προκειμένου ένα κόμμα να μπει στη Βουλή, γεγονός που ανάγκασε τα μικρά παλαιστινιακά κόμματα να ενωθούν σχηματίζοντας την Ενωμένη Λίστα.

Για μια ακόμα φορά, τα εκλογικά αποτελέσματα έρχονται να επιβεβαιώσουν ότι η ισραηλινή κοινωνία είναι βουτηγμένη μέχρι το λαιμό στο φασισμό, σπρώχνοντας το αστικό πολιτικό φάσμα σε ακόμα πιο αντιδραστική κατεύθυνση και καθιστώντας την προπαγάνδα ενάντια στους Παλαιστίνιους ως το αποτελεσματικότερο εργαλείο για την άγρα ψήφων.

Ισπανία: Προς νέες εκλογές

Ολα δείχνουν ότι η Ισπανία βαδίζει προς νέες εκλογές στις 10 Νοέμβρη. Τις τέταρτες την τελευταία τετραετία! Ο βασιλιάς Φελίπε συναντήθηκε με τον υπηρεσιακό πρωθυπουργό και ηγέτη του PSOE Πέδρο Σάντσεθ και με τον ηγέτη των Unidas Podemos Πάμπλο Ιγκλέσιας, διαπίστωσε ότι δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους για το σχηματισμό κυβέρνησης και έκρινε άσκοπο να δώσει σε έναν από τους δύο νέα διερευνητική εντολή σχηματισμού κυβέρνησης.

Αν μέχρι τη Δευτέρα δε συμβεί κάτι στο παρασκήνιο, ο βασιλιάς είναι υποχρεωμένος να προκηρύξει εκλογές. Σ' αυτές θα μετρήσουν τις ψήφους τους τα δύο κόμματα (όπως και τα υπόλοιπα), ώστε με βάση το αποτέλεσμα να επανακαθορίσουν –αν χρειαστεί– τη στάση τους. Ο Ιγκλέσιας, πάντως, βάλλεται ήδη από τους συμμάχους του (της Ενωμένης Αριστεράς), που δε θέλουν εκλογές και θα προτιμούσαν να στηρίξουν μια κυβέρνηση του Σάντσεθ χωρίς να πάρουν υπουργεία, αρκούμενοι σε μερικά κρατικά πόστα.

Οψόμεθα...

Καλώς τονε...

Μόλις δυο βδομάδες μετά τη συγκρότηση κυβερνητικού συνασπισμού του Δημοκρατικού Κόμματος και του Κινήματος 5 Αστέρων, ο πρώην πρωθυπουργός και ηγέτης του ΔΚ Ματέο Ρέντσι πήρε το καπελάκι του και έφυγε από το κόμμα. Για την ακρίβεια, δεν πήρε μόνο το καπελάκι του αλλά και καμιά τριανταριά βουλευτές και γερουσιαστές, με τους οποίους θα φτάξει –όπως δήλωσε– ένα νέο κεντρώο κόμμα (δε χρησιμοποίησε τον όρο «κόμμα», αλλά τον όρο «οίκος»), που θα κάνει πολιτική «αλλιώς» και έτσι θα μπορεί να πολεμήσει «αποτελεσματικότερα» τις ιδέες του Σαλβίνι και της Λέγκα.

Ο Ρέντσι εξήγησε στη *La Repubblica* ότι θα εξακολουθήσει να στηρίζει την κυβέρνηση Κόντε και πως ο «οίκος» του δε θα κατέβει σε εκλογές «τουλάχιστον για ένα χρόνο». Αυτά βέβαια δεν τα παίρνει κανένας τοις μετρητοίς. Αν ο Ρέντσι διαπιστώσει κάποια στιγμή ότι τον ευνοούν πρόωρες εκλογές, δε θα δυσκολευτεί να βρει μια δικαιολογία για να αποσύρει τη στήριξη των βουλευτών του από την κυβέρνηση Κόντε.

«Θέλω να κάνω πόλεμο στον Σαλβίνι, όχι στον Νικόλα Τζινγκαρέτι» (πρόεδρο του ΔΚ) λέει ο Ρέντσι. «Λυπούμαστε, το να διασπά το ΔΚ είναι λάθος», απάντησε ο Τζινγκαρέτι.

Κίνηση ματ στη σαουδαραβική αλαζονεία

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η επίθεση του περασμένου Σαββάτου με μη επανδρωμένα αεροσκάφη κατά των σαουδαραβικών διυλιστηρίων της Aramco ήταν μία κίνηση που έπληξε καίρια τη σαουδαραβική αλαζονεία των τελευταίων χρόνων. Ήταν μια επίθεση χωρίς προηγούμενο!

Ο στρατός των Χούτι της Υεμένης ανέλαβε την ευθύνη για τις επιθέσεις με 10 drones, δηλώνοντας ότι πραγματοποιήθηκαν σε συνεργασία με άτομα μέσα από την ίδια τη Σαουδική Αραβία. Όμως οι ΗΠΑ, διά στόματος υπουργού Εξωτερικών Μάικ Πομπέο, κατηγορήσαν ξανά το Ιράν, υποστηρίζοντας ότι η Τεχεράνη βρίσκεται πίσω από 100 επιθέσεις κατά της Σαουδικής Αραβίας και ότι δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι οι τελευταίες επιθέσεις, που οδήγησαν στη δραματική μείωση της πετρελαϊκής παραγωγής της Σαουδικής Αραβίας (κατά 5.7 εκατομμύρια βαρέλια την ημέρα, δηλαδή πάνω από το μισό), έγιναν από την Υεμένη.

Ποιος όμως, αλήθεια, νοιάζεται για τον πόνο και τα δάκρυα που η ίδια η Σαουδική Αραβία εδώ και τέσσερα χρόνια έχει προκαλέσει στο λαό της Υεμένης; Όταν πρόκειται για χρήμα που χάνεται, τότε οι «στυλοβάτες

της παγκόσμιας δημοκρατίας» εξανίστανται με πολεμικές κραυγές. Όταν ένας ολόκληρος λαός καταδικάζεται σε αργό θάνατο, με τον ΟΗΕ να προειδοποιεί εδώ και χρόνια ότι το 80% του πληθυσμού (22 εκατομμύρια άτομα) χρειάζεται ανθρωπιστική βοήθεια, με τις αεροπορικές επιθέσεις της συμμαχίας, της οποίας ηγείται η Σαουδική Αραβία, να έχουν χτυπήσει γάμους, αγορές, νοσοκομεία και σχολεία, στην προσπάθειά τους να γονατίσουν τους Χούτι, δεν τρέχει... κάστανο! (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/959/Διεθνή/30594.Εγκλήματα-πολέμου-με-σαουδαραβικό-άρωμα>). Τώρα, ήρθε η ώρα να δρέ-

ψει η Σαουδική Αραβία τους καρπούς της εγκληματικής της πολιτικής.

Οι Αμερικάνοι ισχυρίζονται ότι το Ιράν στηρίζει ένοπλα τους Χούτι. Γι' αυτό δεν έχει παρουσιάσει αξιόπιστες αποδείξεις. Όμως, ακόμα κι αν θεωρήσουμε ότι αυτό ισχύει (πράγμα καθόλου απίθανο), η σύγκριση μεταξύ των επιθέσεων των δύο πλευρών (Σαουδικής Αραβίας και Χούτι) από την άποψη των θανατηφόρων αποτελεσμάτων τους είναι καταλυτική. Οι επιθέσεις που αποδίδονται στο Ιράν δεν προκάλεσαν την παραμικρή ανθρώπινη απώλεια. Οι επιθέσεις χτύπησαν διυλιστήρια και όχι νοσοκομεία!

Τα τελευταία χρόνια, η Σαουδική Αραβία έχει εντείνει την επιθετικότητα της, πράγμα που φάνηκε και από τη στάση της απέναντι στο (εξίσου αμερικανόδουλο) Κατάρ, στο οποίο έχει επιβάλει αποκλεισμό τα τελευταία δύο χρόνια, κατηγορώντας το ότι... υποθάλλει την τρομοκρατία! Μαζί με το Ισραήλ, η Σαουδική Αραβία παίζει το ρόλο του «νταή» στην περιοχή. Αυτό έχει οδηγήσει σε αύξηση της έντασης στην περιοχή του Κόλπου και ταυτόχρονα με το στρίμωγμα του Ιράν από τις ΗΠΑ δημιουργεί ένα εκρηκτικό πεδίο που κανείς δε γνωρίζει πότε θα εκραγεί.

Το σίγουρο είναι ότι οι ΗΠΑ θα ήθελαν πολύ έναν πόλεμο (έστω και μικρής έντασης) για να γονατίσουν το Ιράν, όμως μέχρι τώρα δεν το τολμούν, γιατί η μέχρι σήμερα εμπειρία τους στο Ιράκ και το Αφγανιστάν δείχνει ότι ένας τέτοιος πόλεμος δεν κερδίζεται με μερικές βόμβες. Τώρα, προστέθηκε και το πατατράκ που έπαθε η Σαουδική Αραβία. Στην περίπτωση της Σαουδικής Αραβίας, που είναι η μεγαλύτερη εξαγωγέας πετρελαίου (16% των παγκόσμιων εξαγωγών), οι τελευταίες επιθέσεις έδειξαν ότι παραμένει ευάλωτη κι ότι ένας πόλεμος μπορεί να προκαλέσει

τεράστια οικονομικά προβλήματα στους Αμερικάνους, όχι μόνο επειδή η Σαουδική Αραβία είναι η δεύτερη μεγαλύτερη εξαγωγός χώρα προς τις ΗΠΑ, μετά τον Καναδά (το 6%-8% των αμερικάνικων εισαγωγών αργού προέρχονται από αυτήν, ποσοστό σχετικά μικρό σε σχέση με το περίπου 48% του Καναδά), αλλά και επειδή θα εκτινάξει τις τιμές του πετρελαίου, γεγονός που θα αποσταθεροποιήσει την ήδη ασταθή παγκόσμια «ανάπτυξη», με απρόβλεπτες συνέπειες και για την αμερικάνικη οικονομία. Αυτό το ξέρουν οι ιρανοί ηγέτες που αποφάσισαν κι αυτοί να κρατήσουν σκληρή στάση, αρνούμενοι το διάλογο σε οποιοδήποτε επίπεδο, μετά από τις τελευταίες κατηγορίες που εκτοξεύτηκαν από τους αμερικάνους ομολόγους τους.

Δε θα πρέπει επίσης να ξεχάσουμε το ρόλο της Ρωσίας στην περιοχή. Ενα ρόλο που έχει αναβαθμιστεί τα τελευταία χρόνια, με την εμπλοκή της στο συριακό μέτωπο. Μετά τις τελευταίες επιθέσεις, η Ρωσία βρήκε μάλιστα την ευκαιρία να πλασάρει τα οπλικά της συστήματα, προτείνοντας στη Σαουδική Αραβία να τα αγοράσει για να αυξήσει την αμυντική της ικανότητα! Αυτό κι αν... ευχαριστεί τους Αμερικάνους!

Brexit

Με τα δυο πόδια σ' ένα παπούτσι ο Μπόρις Τζόνσον

Ο Μπόρις Τζόνσον θα προτείνει μια συμφωνία με τις Βρυξέλλες χωρίς το περιβόητο backstop (διατήρηση ανοιχτών συνόρων μεταξύ της Δημοκρατίας της Ιρλανδίας και της Βόρειας Ιρλανδίας που ανήκει στη Βρετανία), αλλά δεν το κάνει περιμένοντας την τελευταία στιγμή, στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ στις 17 Οκτώβρη. Αυτό αναφέρει ο βρετανικός Guardian, υποστηρίζοντας ότι με τον τρόπο αυτό ο Τζόνσον προσπαθεί να γλιτώσει την απόρριψη, αφού θα μένουν μόνο δυο βδομάδες πριν από την αποχώρηση, η οποία κανένας δε θέλει να είναι άτακτη.

Ετσι, μέχρι στιγμής δεν υπήρξε καμία πρόοδος στις διαπραγματεύσεις με την ΕΕ. Η συνάντηση του απερχόμενου προέδρου της Κομισιόν Ζαν Κλοντ Γιούνκερ με τον Μπόρις Τζόνσον για τον απολογισμό των τεχνικών συνομιλιών μεταξύ ΕΕ και Βρετανίας δεν έδωσε τίποτα το νέο. Στην ανακοίνωση της Κομισιόν αναφέρεται ότι «είναι ευθύνη του Ηνωμένου Βασιλείου να υποβάλει νομικά λειτουργικές λύσεις συμβατές με τη συμφωνία αποχώρησης», οι οποίες όμως ακόμα δεν έχουν υποβληθεί. Γι' αυτό και ο επικεφαλής διαπραγματευτής της ΕΕ Μισέλ Μπαρνιέ δήλωσε ότι τρία χρόνια μετά το δημοψήφισμα για

το Brexit δεν πρέπει να προσποιούμαστε ότι διαπραγματευόμαστε!

Σε ψήφισμα που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ) την περασμένη Τετάρτη φάνηκε ότι η ΕΕ δε θα χαριστεί στη Βρετανία, ακόμα κι αν η τελευταία τολμήσει να αποχωρήσει με «άτακτο τρόπο» από την ΕΕ. Το ψήφισμα αναφέρει επί λέξει: «Αν δεν υπάρξει συμφωνία αποχώρησης, δεν μπορεί να υπάρξει μεταβατική περίοδος ούτε εφαρμογή "μίνι συμφωνιών" που θα έχουν ως στόχο να μετριαστεί η αναταραχή από μια άτακτη αποχώρηση του ΗΒ από την ΕΕ». Συμπληρώνει δε ότι «περαιτέρω διαπραγματεύσεις μεταξύ της ΕΕ και του ΗΒ, μετά την αποχώρηση του ΗΒ από την ΕΕ χωρίς συμφωνία, μπορούν να διεξαχθούν μόνο υπό τον όρο ότι το ΗΒ θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις και τις δεσμεύσεις του όσον αφορά τα δικαιώματα των πολιτών, τη δημοσιονομική ρύθμιση και τη Συμφωνία της Μεγάλης Παρασκευής ως προς όλα της τα μέρη».

Αυτό σημαίνει ότι η ΕΕ δε θα κάνει αποδεκτή την απάλειψη του λεγόμενου backstop (διατήρηση ανοιχτών συνόρων μεταξύ των δύο Ιρλανδιών, όπως προβλέπεται από τη Συμφωνία της Μεγάλης Παρασκευής μεταξύ της Βόρειας Ιρλανδίας, που ανήκει στη Βρετανία, και

της υπόλοιπης Ιρλανδίας, που είναι ξεχωριστό κράτος), ενώ σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία απαιτεί να εξακολουθήσουν να υφίστανται οι οικονομικές και άλλες υποχρεώσεις της Βρετανίας! Αν η Βρετανία δεν το κάνει αυτό, τότε δεν υπάρχει καμία περίπτωση το Ευρωκοινοβούλιο να δώσει τη συγκατάθεσή του για οποιαδήποτε συμφωνία!

Ταυτόχρονα, το ΕΚ εκφράζει την ανησυχία του για μία σειρά ζητήματα, όπως η εφαρμογή του προγράμματος για την απόκτηση καθεστώτος μόνιμου κατοίκου, που έχει βαλτώσει, με πολύ μεγάλο αριθμό αιτούντων να παίρνουν μόνο το καθεστώς προσωρινής διαμονής (γύρω στο 42% των αιτούντων), καθώς και οι αντικρουόμενες ανακοινώσεις του υπουργείου Εσωτερικών της Βρετανίας σχετικά με την

ελεύθερη κυκλοφορία μετά τις 31 Οκτωβρίου 2019, που έχουν προκαλέσει αβεβαιότητα στους πολίτες της ΕΕ που κατοικούν στη Βρετανία, με κίνδυνο οι ανακοινώσεις αυτές να εντείνουν το εχθρικό περιβάλλον έναντι αυτών των πολιτών και να επιδράσουν αρνητικά στην ικανότητά τους να επικαλούνται τα δικαιώματά τους.

Το γεγονός ότι το ΕΚ δε θα δώσει τη συγκατάθεσή του χωρίς ένα μηχανισμό ασφαλείας για την αποφυγή «σκληρών συνόρων» μεταξύ Βόρειας Ιρλανδίας και Δημοκρατίας της Ιρλανδίας, αποτελεί χωρίς αμφιβολία χαστούκι στον Τζόνσον που υπόσχεται να πετύχει μια συμφωνία με την ΕΕ στα ασφυκτικά περιθώρια του ενός μήνα που απομένει για το Brexit.

Η ΕΕ βάζει τον Μπόρις με

τα δύο πόδια σε ένα παπούτσι και τον υποχρεώνει να προχωρήσει. Το πώς θα προχωρήσει είναι δικό του πρόβλημα και του βρετανικού ιμπεριαλισμού, του οποίου η δύναμη του κεφαλαίου είναι σαφώς μικρότερη του συνασπισμένου ευρωπαϊκού κεφαλαίου, έστω κι αν το τελευταίο δεν είναι τόσο ενιαίο όσο δείχνει.

Και βέβαια, ο Τζόνσον έχει και το τεράστιο εσωτερικό πρόβλημα. Η Βουλή των Κοινοτήτων έχει ψηφίσει νόμο που τον υποχρεώνει, αν δεν πετύχει συμφωνία αποχώρησης με την ΕΕ, να ζητήσει παράταση του Brexit. Ο Τζόνσον λέει ότι θα πετύχει νέα συμφωνία (που όμως δεν του τη δίνει η ΕΕ, με τα σημερινά δεδομένα) και πως, αν δεν πετύχει νέα συμφωνία, δε θα ζητήσει παράταση αλλά θα υλοποιήσει το Brexit στις 31 του Οκτώβρη. Δηλαδή, ο πρωθυπουργός εμφανίζεται να αγνοεί νόμο που ψηφίστηκε από το Κοινοβούλιο! Αν το κάνει αυτό, τότε αρκεί μια μηνυτήρια αναφορά για να τον στείλει κατηγορούμενο σ' ένα δικαστήριο που έχει σκληρή παράδοση σε τέτοια ζητήματα, με απειλή φυλάκισης που θα φτάνει ακόμα και τα τρία χρόνια. Το ΕΚ, πάντως, δήλωσε ότι πρέπει να γίνει δεκτό ένα αίτημα από βρετανικής πλευράς για παράταση της ημερομηνίας

του Brexit, σύμφωνα με τη νομοθεσία που ψήφισε η Βουλή των Κοινοτήτων.

Ετσι, ο Τζόνσον είναι στριμωγμένος από δυο μεριές. Εσωτερικά από τη νομοθεσία που έχει ψηφιστεί και προβλέπει υποβολή αιτήματος για παράταση του Brexit και εξωτερικά από τα όργανα της ΕΕ που δηλώνουν ότι δε διαπραγματεύονται άλλη συμφωνία πέραν αυτής που είχαν υπογράψει με τη Μέι. Πού το πάει; Μπλοφάρει, μπας και κερδίσει κάτι από την ΕΕ, ώστε να κάνει την τελευταία στιγμή την κωλοτούμπα, ή είναι αποφασισμένος να τα τινάξει όλα στον αέρα; Οι επόμενες εβδομάδες θα δείξουν, όμως η Βρετανία δε θα βγει εύκολα από τη βαθιά πολιτική κρίση.

ΥΓ. Ο Τζέρεμι Κόρμπιν δήλωσε την περασμένη Τετάρτη ότι, εφόσον οι Εργατικοί κερδίσουν τις εκλογές, δεσμεύονται να διοργανώσουν νέο δημοψήφισμα για την παραμονή ή την έξοδο της Βρετανίας από την ΕΕ. Παρά τις επίμονες ερωτήσεις που του έγιναν, όμως, αρνήθηκε να πει με ποιο στρατόπεδο θα συνταχθεί ο ίδιος. Είναι κι αυτό ένα ακόμα σημάδι του διχασμού που υπάρχει στο εκλογικό σώμα. Οι Εργατικοί προσπαθούν να ψηφοθηρίσουν και στις δύο πλευρές του φάσματος.

στο ψαχνό

Πιο σφιχτά τα δεσμά

Μια από τις πρώτες νομοθετικές παρεμβάσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη ήταν η κατάργηση κάποιων ήσσονος σημασίας διατάξεων προστασίας του εργαζόμενου. Οι καπιταλιστές δεν μπορούν να αντέξουν ούτε διατάξεις αστικού εκσυγχρονισμού, που ισχύουν σε πολλές άλλες καπιταλιστικές χώρες, όπως η αιτιολόγηση της απόλυσης με «βάσιμο λόγο».

Και γιατί να ανεχτούν ακόμα και τα ελάχιστα, ακόμα και τα σχεδόν διακοσμητικά; Εδώ και μια δεκαετία έχει εξαπολυθεί μια κατά κύματα επίθεση ενάντια στους μισθωτούς εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, που -σε συνδυασμό με την τεράστια ανεργία- έχει φέρει το κεφάλαιο σε θέση στρατηγικής υπεροχής.

Όπως και άλλες φορές έχουμε επισημάνει, η συντηρητική ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού, που ως σχέδιο είχε αρχίσει να ξετυλίγεται από τα μέσα της δεκαετίας του '90, συναντούσε ισχυρές ταξικές αντιστάσεις. Προχωρούσε με ρυθμούς χελώνας.

Το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης το 2009, που στις αρχές του 2010 παρουσιάστηκε απατηλά ως κρίση χρέους, ήταν ταυτόχρονα και μια ευκαιρία. Κάποιοι κεφαλαιοκράτες και κάποιοι δημοσιολόγοι τους άρχισαν να το λένε φωναχτά από την πρώτη στιγμή που το ελληνικό κράτος τέθηκε υπό την κηδεμονία των ιμπεριαλιστών δανειστών του, η οποία ασκούνταν σε όλα τα επίπεδα μέσω της περιβόητης τρόικας. Η κρίση είναι ταυτόχρονα και μια ευκαιρία να τ' αλλάξουμε όλα, έλεγαν.

Και τα άλλαξαν όλα. Αυτοί που στην αρχή έλεγαν πως θα παρέμβουν μόνο στη δημοσιονομική πολιτική, διότι το πρόβλημα έγκειται στο υπερχρεωμένο κράτος και τους ελλειμματικούς προϋπολογισμούς του, άρχισαν να επιπίπτουν στους μισθούς, τις συντάξεις, τις εργασιακές σχέσεις, την κοινωνική ασφάλιση. Δεν άφησαν τίποτα όρθιο. Αυτό που πάσχιζαν για δεκαπέντε χρόνια περίπου να υλοποιήσουν, το κατάφεραν μέσα σε μια τριετία. Η συντηρητική ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού συντελέστηκε με τόση πληρότητα που ούτε στα πιο τρελά τους όνειρα δε φαντάζονταν οι καπιταλιστές.

Υστερα ήρθαν οι απατεώνες. Με το ταξικό δάκρυ ζωγραφιστό στα μούτρα τους. Μερεμέτισαν λίγο τη βιτρίνα, ώστε να μείνει άθιχτη η αποθήκη. Για παράδειγμα, με το ένα χέρι ψήφιζαν τη διάταξη για το «βάσιμο λόγο απόλυσης» και με το άλλο τη διάταξη του 50%+1 για την κήρυξη απεργίας. Και παρέδωσαν τη σκυτάλη στη ΝΔ για να προσθέσει στο 50%+1 και την... ηλεκτρονική ψηφοφορία. Μέσω Ιντερνετ, μοντέρνα πράγματα βρε αδερφέ. Και επί τη ευκαιρία να προωθήσει και μια σειρά ακόμα αντεργατικές διατάξεις που θωρακίζουν ακόμα περισσότερο τους καπιταλιστές έναντι των εργατών και των διεκδικήσεων που αυτοί θα εγείρουν (γράφουμε αναλυτικά στο «σαλόνι» αυτού του φύλλου).

Δεν είναι καθόλου δύσκολο να καταλάβει ένας εργαζόμενος ότι τα δεσμά της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης όχι μόνο δε χαλαρώνουν, αλλά αντίθετα γίνονται πιο σφιχτά.

Δεν είναι επίσης δύσκολο να αντιληφθούμε ότι με την συνδικαλιστική εργατοπατερία, είτε αυτή που έχει πουληθεί φόρα-παρτίδα στο κεφάλαιο είτε αυτή που αναμασά τα παλιά στερεότυπα του διεκδικητικού ρεφορμισμού (πάντοτε στα όρια ανοχής του συστήματος), δεν πρόκειται η εργατική τάξη να δει χαίρι. Χρειαζόμαστε ένα καινούργιο κίνημα, ταξικό σε όλα του. Κι αυτό δε θα πέσει από τον ουρανό, πρέπει να το οικοδομήσουμε.

ΜΠΑΡΜΠΙ. Εκτασιώστηκε η υπουργάρα όταν την κάλεσαν να παραδώσει το «Επιχειρηματικό βραβείο Θαλής ο Μιλήσιος» στην Ελένη Αντωνιάδου «που διαπρέπει στη NASA, ειδική στους τομείς της Αναγεννητικής Ιατρικής και της Βιοαστροναυτικής» κτλ. κτλ. Τα γράψε και στο ΦατσοΒιβλίο, για να τα πληροφορηθούν όλοι. Και εισέπραξε ένα σεμνό... γλείψιμο από τη βραβευθείσα («δική μου η τιμή, ειδικά από εσάς μια γυναίκα με λαμπρή καριέρα εκτός και εντός πολιτικής που ταυτόχρονα είναι και νέα μητέρα, πραγματικά αξιοθαύμαστη! Εύχομαι καλή αρχή και καλή δύναμη στο έργο σας!» - μπλιαχ). Και μετά, το αγγούρι βγήκε χλεμπόνα. Ούτε NASA (σε ένα summer club πήρε μέρος, μαζί με πολλούς άλλους), ούτε επιστημονική πρωτοπορία και τα παρόμοια. Μια ωραία διαφημιστική απάτη. Με μόνο αληθινό βιογραφικό στοιχείο ότι η βραβευθείσα επιλέχτηκε από μια εταιρία παιχνιδιών για να την κάνει «Μπάρμπι». Ο tempora o mores...

KONTRES

Κλόπι-πέιστ

Διαβάζαμε και τσιμπιόμασταν για να σιγουρευτούμε ότι είμαστε ξύπνιοι. Ο Πρετεντέρης διαβάζει «Κόντρα»! Κι όχι μόνο διαβάζει, αλλά κλέβει κιόλας. Ασύστολα (αυτό δεν είναι είδηση). Την Τετάρτη δημοσιεύτηκε στο eksegersi.gr η ανάλυση για το χαρτοφυλάκιο που πήρε στη νέα Κομισιόν ο Σχοινάς (http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/33776. Νεοαποικία-σε-όλα-τα-επίπεδα). Ο Πρετεντέρης το διάβασε, κοπιάρησε την ανάλυση και την περιέλαβε την Παρασκευή στη στήλη του στα «Νέα», υπό τον τίτλο «Ούρσουλα» (μπορείτε να τη διαβάσετε στο https://twitter.com/anatropimegatv?lang=el). Στόχος του να δείξει ότι η ιστορία με τον Σχοινά είναι ένα φιάσκο. Τα «έχωσε» στον Σχοινά και εμμέσως στον Μητσοτάκη. Για ποιο λόγο δεν ξέρουμε. Ίσως έχει παρτίδες με τον Σαμαρά, ίσως επιδιώκει κάποιο άλλο «ντιλ» με τον Μητσοτάκη.

Απέραντο δικαστήριο

Ο Λοβέρδος κατέθεσε μήνυση κατά της Τουλουπάκη, στην οποία κατονομάζει και τον Παπαγγελόπουλο ως «Ρασπούτιν» που κινούσε τα νήματα και έλεγε στη Ράικου (την παραιτηθείσα προκάτοχο της Τουλουπάκη) να κάνει διώξεις «κι ας πάνε παρακάτω να απαλλαγούν». Η μήνυση θα πάρει μάλλον το δρόμο της Βουλής, αφού ο Παπαγγελόπουλος καταγγέλλεται ως υπουργός.

Η Τουλουπάκη κατέθεσε αναφορά κατά του Αγγελή, ο οποίος είχε καταθέσει αναφορές κατά της Τουλουπάκη και του «Ρασπούτιν». Η αναφορά της Τουλουπάκη διερευνάται με προκαταρκτική εξέταση, στην οποία η εισαγγελέας κατά της Διαφθοράς (!) κατέθεσε ως πρώτη μάρτυρας.

Αστοί πολιτικοί και ανώτατοι δικαστικοί έχουν σφιχταγκαλιαστεί και μετατρέπουν

την πολιτική ζωή σ' ένα απέραντο δικαστήριο, ενώ ο Μητσοτάκης ψάχνει τρόπο απεμπλοκής, γιατί αυτό το πατιρντί δεν τον συμφέρει. Κατά τα άλλα, η Δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη και είναι αυτή που ελέγχει και την πολιτική εξουσία!

Θαμμένες αλήθειες

Ξανά φωτιά στα Γεράνεια, νέα καταστροφή χιλιάδων στρεμμάτων δάσους. Κάπου στα ψιλά μιας εφημερίδας διαβάσαμε ότι στο πλαίσιο της προανάκρισης που διεξάγεται «εξετάζεται και το ενδεχόμενο η φωτιά να προκλήθηκε από βραχυκύκλωμα σε πυλώνα της ΔΕΗ».

Ωπα, τι έγινε, ρε παιδιά; Τι είν' αυτά; Δεν υπάρχει εμπρησμός, δεν είδαν κανένα με μαύρο μηχανάκι ή με πράσινο αυτοκίνητο να γυροφέρνει στην περιοχή; Δεν είδαν τις φωτίτσες να ανάβουν η μία μετά την άλλη, όπως μας τις έδειχνε στον ηλεκτρονικό χάρτη ο Τζανακόπουλος, πέρσι τέτοια εποχή; Εμπρησμός από βραχυκύκλωμα σε πυλώνα της ΔΕΗ;

Για να μην συνεχίσουμε την ειρωνεία, να πούμε ότι η Πυροσβεστική που διέρρευσε ότι διερευνά αυτό το ενδεχόμενο είναι σίγουρη ότι έτσι ξεκίνησε και αυτή η δασική πυρκαγιά. Γιατί οι περισσότερες δασικές πυρκαγιές ξεκινούν είτε από αδέσποτες χωματερές είτε από πυλώνες της ΔΕΗ. Γιατί έχουν εδώ και χρόνια να φέρουν το ελικοπτεράκι με το ρύγχος που καθαρίζει τις πορσελάνινες διελεύσεις των καλωδίων στους πυλώνες, με αποτέλεσμα να προκαλούνται βραχυκυκλώματα (λόγω της ξεραμένης λάσπης που έχει εγκατασταθεί). Κι επειδή δεν καθαρίζουν και τη βλάστηση στη βάση των πυλώνων, οι σπινθήρες από ένα βραχυκύκλωμα φτάνουν για ν' ανάψουν φωτιά, υπό συνθήκες υψηλής θερμοκρασίας.

Κι αν φυσάει αέρας, η φωτιά παίρνει το δρόμο της.

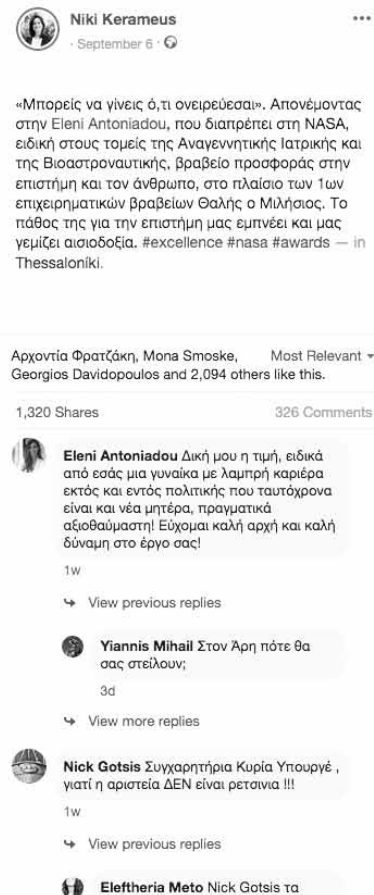
Γιατί δεν καθαρίζουν

Ξεφτίλα

Είναι δυνατόν το Λουξεμβούργο (μια χώρα που δε χαρακτηρίζεται για την ηλιοφάνεια και τη ζέση όλες τις εποχές του χρόνου) να μην έχει μια αίθουσα για να δίνουν συνεντεύξεις τύπου ο πρωθυπουργός και οι φιλοξενοούμενοί του από άλλες χώρες; Αστεία πράγματα. Κι όμως, ο πρωθυπουργός Ξαβιέ Μπετέλ κανόνισε να κάνει δηλώσεις παρέα με τον φιλοξενοούμενό του βρετανό πρωθυπουργό Μπόρις Τζόνσον στον κήπο του πρωθυπουργικού γραφείου. Μέσα από τα κάγκελα οι δημοσιογράφοι, έξω από τα κάγκελα καμιά διακοσμητική διαδλωλές που αποδοκίμαζαν τον Τζόνσον.

Οι Βρετανοί ζήτησαν να γίνει η συνέντευξη στο εσωτερικό. Τους απάντησαν ότι δεν υπήρχε αίθουσα που να χωράει όλους τους δημοσιογράφους. Ζήτησαν να γίνει με επιλεγμένους δημοσιογράφους. Τους απάντησαν ότι αυτό θα ήταν άδικο για όσους θα αποκλειστούν. Ο Τζόνσον αποχώρησε και ο Μπετέλ έκανε δηλώσεις μόνος του, κοιτώντας κάπου-κάπου με νόημα το άδειο πόντιουμ του Τζόνσον δίπλα του. Και βέβαια, τα «έχωσε» άγρια στον Τζόνσον και την πολιτική του για το Brexit.

Το Λουξεμβούργο είναι μια κουτσουλιά στο χάρτη και η Βρετανία μια ισχυρή ιμπεριαλιστική δύναμη. Ο Μπετέλ, όμως, σε συνεννόηση προφανώς με τον Γιούνκερ, υπέβαλε τον Τζόνσον σ' αυτόν τον εξευτελισμό, ως εκπρόσωπος του γερμανογαλλικού άξονα.

τους πυλώνες πάνω και κάτω; Απλούστατα, επειδή κοστίζει. Εχουμε μπαϊλντίσει να τα γράφουμε αυτά τόσα χρόνια τώρα.

Βυζαντινισμοί

Ο αντιστασιακός του Αρείου Πάγου Ιωάννης Αγγελής δεν κατονόμασε και στη μαρτυρική του κατάσταση τον «Ρασπούτιν». Κατονόμασε, όμως, εκείνους που ξέρουν καλά, όπως ισχυρίζεται, ποιος είναι ο «Ρασπούτιν»: Ξένη Δημητρίου, Μιχάλης Καλογήρου, Μαρία Παπασπύρου. Ειδικά για την πρώτη, ο Αγγελής κατέθεσε -σύμφωνα με πληροφορίες- ότι του είχε πει ποιος είναι ο «Ρασπούτιν».

Πέραν όλων των άλλων, από τον εισαγγελέα Αγγελή μαθαίνουμε ότι στα ανώτερα κλιμάκια της Δικαιοσύνης και στο γραφείο του υπουργού Δικαιοσύνης συζητούσαν και «έθιβαν» (έστω «ψιλοέθιβαν») τον «Ρασπούτιν» άνθρωποι που ανήκαν στο ίδιο στρατόπεδο, το κυβερνητικό, του ΣΥΡΙΖΑ!

Γαλάζιοι... πρεσπαδόροι

Πρώτα ο Δένδιας, μετά η Ντόρα. Εγώ δεν είπα ποτέ ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι προδοτική, δηλώνει η Ντόρα. Εγώ δε θα αποδώσω τον τίτλο του προδότη σε κανέναν, λέει ο Δένδιας. Πράγματι, και οι δύο είχαν κρατήσει εξαιρετικά προσεκτική στάση την περίοδο της «μακεδονομαχίας». Τι γίνεται όμως με τα άλλα πρωτοκλασάτα στελέχη της ΝΔ που... έστηναν κρεμάλες για τους προδότες; «Αυτά γίνονται στο πλαίσιο ενός οξέυατου πολιτικού λόγου, όχι παραδεκτού κατά την άποψή μου, αλλά δεν χρειάζεται κανείς ούτε να τα υιοθετεί ούτε να τα διατηρεί σαν πολιτική παρακαταθήκη», λέει ο Δένδιας. Και για να κλείσει το θέμα, πετάει την «κουφή» ατάκα: «Ο αναθεωρητισμός των συνθηκών είναι επικίνδυνος για την Ελλάδα σε πολλά επίπεδα»! Ωπα, ρε Δένδια, η Συμφωνία των Πρεσπών, μια διμερής συμφωνία, έχει την ίδια ισχύ, από τη σκοπιά του Διεθνούς Δικαίου, με τη Συνθήκη της Λωζάννης ή τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου, που αμφισβητεί η Τουρκία; Τι να κάνει, όμως, κι αυτός, πρέπει κάτι να βρει να πει για να δικαιολογήσει την (αναμενόμενη) κωλοτούμπα.

Ωμές απειλές

Για ποιο λόγο καθυστερούν κάποιες επενδύσεις; Επειδή κάποιοι δημόσιοι υπάλληλοι που σέβονται το ψωμί που τρώνε αντιτίθενται στην καταπάτηση κάθε έννοιας νομιμότητας προκειμένου να ικανοποιηθεί η αδηφαγία και η πλιατσικολογική διάθεση των καπιταλιστών. Θέλετε παραδείγματα από την περίοδο του ΣΥΡΙΖΑ, με τα οποία ασχολήθηκε το ρεπορτάζ της εφημερίδας μας; Ο δασάρχης Πειραιά που αρνούνταν να υπογράψει ότι τα δάση στο Ελληνικό δεν είναι δάση. Κάποιοι υπάλληλοι στο ΥΠΕΝ που αρνούνταν να εκδώσουν την παράνομη άδεια για το γήπεδο του Μελισσανίδη. Μια σειρά δασολόγοι υπηρεσιακοί παράγοντες στη Βόρεια Ελλάδα που αρνούνται να αποκαταστήσουν ένα πανέμορφο δάσος στο Παλιούρι της Χαλκιδικής, προκειμένου να χτίσει βίλες και μπαγκαλούς μια εταιρία του Σαββίδη.

Αυτούς τους υπάλληλους απειλεί με κυρώσεις ο υπουργός Μπουμπούκος. Δεν απειλεί τα λαμόγια και τις «πιάστρες», γιατί αυτοί τα βρίσκουν αμέσως με τους ανθρώπους των καπιταλιστών, παίρνουν το δωράκι τους και υπογράφουν τα πάντα όλα. «Ετοιμάζω νέα νομοθετική παρέμβαση, αν συνεχιστεί αυτό, και θα αφαιρέσω όλες τις αρμοδιότητες από όλους τους υπαλλήλους», έλεγε ο Μπουμπούκος, με ύφος χιλίων χουντικών, στην εκπομπή του Αυτιά.

Ψιλό γαζί

Ο Σταϊκούρας μιλάει λίγο και βγαίνει σπάνια στα πρωινάδικα. Όταν μιλάει, όμως, είναι συνήθως καίριος. Μάζεψε, λοιπόν, όλη την αμυντική μπουρδολογία των συριζαίων και άρχισε το ψιλό γαζί: «Ισχυρίζονται ότι η άρση των capital controls ήταν προετοιμασμένη από τη δική τους Κυβέρνηση. Όμως, πλήρης άρση δεν υπήρξε. Ισχυρίζονται ότι ο προϋπολογισμός ήταν εντός στόχων. Όμως, υπήρχε δημοσιονομικό κενό, το οποίο καλύφθηκε κυρίως με την αύξηση των εσόδων μετά τον Ιούλιο. Ισχυρίζονται ότι η μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων ήταν εξασφαλισμένη. Όμως, αυτή ποτέ δεν εξασφαλίστηκε, αφού ποτέ δεν την συζήτησαν αρμοδίως. Ισχυρίζονται ότι έδωσαν εντολή και άνοιξε ένας ειδικός λογαριασμός για τη μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων. Όμως, τέτοιος λογαριασμός δεν υφίσταται. Ισχυρίζονται ότι το αίτημα για την πρόωρη μερική αποπληρωμή των δανείων του ΔΝΤ ήταν έτοιμο. Όμως, ποτέ δεν το διατύπωσαν, εγγράφως, στους θεσμούς. Εν κατακλείδι, αφού τα είχαν όλα έτοιμα, γιατί δεν τα υλοποίησαν;».

Ξεκατινιάσματα

Η Πιπιλή κατηγόρησε τον Θεοχαρόπουλο ότι είναι «άεργος». Ο Θεοχαρόπουλος απάντησε ότι «κρίνει με παραστάσεις που έχει από τη ΝΔ, εγώ δουλεια και δουλειές είχα, είμαι γεωπόνος». Η Πιπιλή είπε ότι «από πρόεδρος κόμματος κατάντησε μετακλητός υπάλληλος στο πολιτικό γραφείο του κ. Τσίπρα». Ο Θεοχαρόπουλος απάντησε: «Εγώ είμαι πρόεδρος της ΔΗΜΑΡ συνεργαζόμενος με τον ΣΥΡΙΖΑ και ορίστηκε διευθυντής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας στο πλαίσιο της προοδευτικής συμμαχίας».

ZOOM

Άλλο το σύστημα, άλλο οι διαχειριστές

Στην Ιταλία σχηματίστηκε και πήρε ήδη ψήφο εμπιστοσύνης η κυβέρνηση Κόντε-II. Με τον ίδιο πρωθυπουργό, αλλά με διαφορετική κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Εξω η νεοφασιστική Λέγκα του Σαλβίνι, στη θέση της το Δημοκρατικό Κόμμα (ΔΚ), το μεγαλύτερο κόμμα της ιταλικής σοσιαλδημοκρατίας.

Η πρώτη κυβέρνηση Κόντε σχηματίστηκε κατόπιν συμφωνίας της Λέγκα με το παρδαλό Κίνημα 5 Αστέρων (Κ5Α). Κι έγινε τότε μεγάλη φασαρία, για τη νίκη των «αντισυστημικών» και «λαϊκιστικών» δυνάμεων, που θα έβαζε σε κίνδυνο την Ιταλία, θα οδηγούσε σε ρήξη με την ΕΕ κτλ. κτλ. Όπως γνωρίζουμε, τίποτ' απ' αυτά δεν έγινε. Η νέα κυβέρνηση κούνησε λίγο την ουρά της και κατόπιν κατέληξε όμορφα κι ωραία σε συμφωνία με τη γραφειοκρατία των Βρυξελλών ως προς τα βασικά μεγέθη της δημοσιονομικής πολιτικής. Η αστική τάξη της Ιταλίας, άλλωστε, παρακολουθούσε εκ του σύνεγγυς την όλη διαδικασία και ήταν έτοιμη να τραβήξει το χαλί κάτω από τα πόδια της κυβέρνησης, αν αυτή έθετε σε κίνδυνο τη στρατηγική του ιταλικού ιμπεριαλισμού.

Για όσους δεν το θυμούνται, η κυβέρνηση Κόντε-I δεν έπεσε λόγω της σύγκρουσής της με τις Βρυξέλλες, αλλά λόγω εσωτερικού πολιτικού παιχνιδιού. Ο Σαλβίνι, οργάνοντας καθημερινά την Ιταλία και παρουσιάζοντας ένα κράμα ρατσισμού, εθνικισμού και φασιστικής κοινωνικής δημαγωγίας, είχε καταφέρει να κάνει τη Λέγκα πρώτο πολιτικό κόμμα στις δημοσκοπήσεις. Σκέφτηκε, λοιπόν, ότι είχε μπροστά του την κατάλληλη ευκαιρία για να προκαλέσει εκλογές, να βγει η Λέγκα πρώτο κόμμα και να γίνει ο ίδιος πρωθυπουργός μιας κυβέρνησης συνασπισμού. Ετσι, έριξε την κυβέρνηση Κόντε-I.

Λογάριασε λάθος. Η μονοπωλιακή κεφαλαιοκρατία κινήθηκε, το «βαθύ» κράτος, με επικεφαλής τον πρόεδρο Ματαρέλα κινήθηκε, το Κ5Α δεν ήθελε με τίποτα εκλογές (επειδή όλα τα γκάλοπ το δείχνουν σε σημαντική πτώση), οπότε οι πρώην «εχθροί» έβαλαν τα μαχαίρια στα τηκάρια και σχημάτισαν την κυβέρνηση Κόντε-II, αφήνοντας τον Σαλβίνι στα κρύα του λουτρού. Ούτε εκλογές ούτε συμμετοχή στην κυβέρνηση.

Τοι έκαναν ζημιά; Πρέπει να ξέρεις καλά τις συνθήκες στην Ιταλία, τις τάσεις που διαμορφώνονται, για να διακινδυνεύσεις μια πρόβλεψη. Η οποία δεν έχει καμιά ιδιαίτερη σημασία από την άποψη αυτού του άρθρου. Μπορεί ο Σαλβίνι να παίξει έξυπνα το χαρτί της ηρωποίησης του και να ενισχυθεί. Μπορεί οι άλλοι δύο, Κ5Α και ΔΚ, να καταφέρουν να μείνουν για καιρό στην εξουσία και ν' αλλάξουν κάποια δεδομένα. Μπορεί, όμως, και να πέσουν πιο γρήγορα απ' όσο φαντάζονται, αν ο Ρέντσι, που διέσπασε το ΔΚ κι έφτιαξε δικό του κόμμα, αποφασίσει να ρίξει την κυβέρνηση Κόντε-II, επειδή εκτιμά πως οι εκλογές τον ευνοούν.

Πολλά μπορούν να γίνουν βραχυπρόθεσμα ή μεσοπρόθεσμα, όμως το βέβαιο είναι πως η ιμπεριαλιστική Ιταλία δεν πρόκειται να μείνει ακυβέρνητη. Το παλιό πολιτικό σύστημα δε γουστάρει

τον Σαλβίνι, για λόγους που δεν έχουν να κάνουν με το νεοφασιστικό χαρακτήρα της Λέγκα (ας μην ξεχνάμε ότι η Λέγκα του Βορρά, προτού ο Σαλβίνι την κάνει Λέγκα σκέτο, έχει συνεργαστεί με τον Μπερλουσκόνι και έχει στηρίξει κυβερνήσεις του), αλλά με τις αλλαγές συσχετισμών μέσα στο αστικό πολιτικό σύστημα. Αν όμως ο Σαλβίνι κερδίσει την πλειοψηφία, να είστε σίγουροι ότι θα γίνει πρωθυπουργός. Εγινε αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και υπουργός Εσωτερικών στην κυβέρνηση Κόντε-I, γιατί όχι πρωθυπουργός αν μπορεί να σχηματίσει κυβερνητική πλειοψηφία;

Να είστε επίσης σίγουροι ότι ο πρωθυπουργός Σαλβίνι δε θα έχει καμιά σχέση με τον Σαλβίνι που γνωρίσαμε την τελευταία διετία. Θα είναι πρωθυπουργός της ιμπεριαλιστικής Ιταλίας και όχι ο νεοφασίστας δημαγωγός που πολιτεύεται με μοναδικό σκοπό να μαζέψει ψήφους. Θα υπηρετεί πρώτα τα συμφέροντα του ιταλικού κεφαλαίου και μετά τα ιδιαίτερα συμφέροντα του κόμματός του. Αλλιώς δε θα μπορούσε να μακροημερεύσει στην εξουσία. Η ιταλική αστική τάξη, εξαιτίας της μακράς πολιτικής αστάθειας που επικρατεί στη χώρα, έχει δημιουργήσει δικλίδες ασφάλειας ώστε η εκάστοτε κυβέρνηση να μη βάλει μπροστά τις ιδιαίτερες ψηφοθηρικές ανάγκες της. Κι αυτό ο κάθε Σαλβίνι το ξέρει πολύ καλά.

Κοιτάζοντας τα πράγματα από την άποψη των αστικών κομμάτων, μπορεί να πει κανείς ότι ΔΚ και Κ5Α κερδίζουν χρόνο μπας και καταφέρουν να αποδυναμώσουν τον Σαλβίνι, ενώ ο Ρέντσι βλέπει τις γοργές πολιτικές ανακατατάξεις και διασπά το ΔΚ μπας και καταφέρει να επανακάμψει στην κεντρική πολιτική σκηνή και να παίξει ρόλο σε μια επόμενη πλειοψηφία, εκτοπίζοντας τους βαρόνους του ΔΚ που τον πέταξαν σαν την τρίχα από το ζυμάρι μετά το φιάσκο του συνταγματικού δημοψηφίσματος. Κοιτάζοντας, όμως, τα πράγματα από την άποψη του ιταλικού καπιταλισμού, διαπιστώνουμε ότι παρά την παρατεταμένη πολιτική αστάθεια και τις πολιτικές ανακατατάξεις των τελευταίων ετών, που ακόμα συνεχίζονται, το σύστημα βρίσκει κυβερνητικά σχήματα που του επιτρέπουν να πορεύεται χωρίς να αντιμετωπίζει καταστάσεις χάους.

Επί τη ευκαιρία να θυμίσουμε τι συνέβη στην Αυστρία, όπου η ακροδεξιά σχημάτισε κυβέρνηση με τους νεοναζιστές. Η κυβέρνηση έπεσε όχι επειδή ενόχλησε την αυστριακή αστική τάξη ή τις Βρυξέλλες, αλλά επειδή αποκαλύφθηκε ότι ο ηγέτης των νεοναζιστών παζάρει με ρώσους πράκτορες.

Αναλογίες εμφανίζει η πολιτική κατάσταση στη Γερμανία, με την εκλογική άνοδο της ακροδεξιάς AfD και την εκλογική πτώση των χριστιανοδημοκρατών και κυρίως των σοσιαλδημοκρατών. Στους σοσιαλδημοκράτες έχει ενισχυθεί η τάση της αποχώρησης από το «μεγάλο συνασπισμό» με τους χριστιανοδημοκράτες. Αν μέχρι τα τέλη του χρόνου επικρατήσει κάποιος από τους υποψήφιους για την αρχηγία του κόμματος, που υποστηρίζει αυτή τη γραμμή, θα υπάρξει κυβερνητική κρίση. Η Μέρκελ είτε θα πάει σε εκλογές είτε θα δημιουργήσει νέο

συνασπισμό εξουσίας, με τους φιλελευθεροδημοκράτες ή τους πράσινους ή και με τους δυο ή και με μια φράξια των σοσιαλδημοκρατών, αν υπάρξει διάσπαση στο κόμμα. Σ' αυτή τη φάση θα προσπαθήσουν ν' αφήσουν την AfD έξω από κάθε κυβερνητικό σχήμα (χωρίς εκλογές ή μετά από εκλογές), επειδή το AfD έχει τρυπώσει μέσα στο πολιτικό σύστημα και αποδυναμώνει τους δύο παραδοσιακούς του πόλους, χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες.

Τα δικά μας, βέβαια, τα γνωρίζουμε καλύτερα. Μέσα σε μια δεκαετία οικονομικής και κοινωνικής κρίσης είχαμε τεράστιες ανακατατάξεις στο πολιτικό σύστημα. Κόμματα δημιουργήθηκαν και εξαφανίστηκαν. Δημιουργήθηκαν κυβερνήσεις συνεργασίας μακρόβιες, που δεν είχαμε ξαναδεί στην Ελλάδα μετά την πτώση της χούντας. Δυόμισι χρόνια συγκύβερνησαν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ (για ένα χρόνο μαζί και με τη ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη). Τέσσερα χρόνια συγκύβερνησαν ο «αριστερός» ΣΥΡΙΖΑ με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ. Για επτά χρόνια είχαν κοινοβουλευτική παρουσία οι νεοναζιστές δολοφόνοι της ΧΑ. Και στο τέλος αυτής της δεκαετίας των μεγάλων πολιτικών ανακατατάξεων, έχουμε ξανά ένα δικομματικό πολιτικό σύστημα, με δεύτερο πόλο εξουσίας (ΠΑΣΟΚ στη θέση του ΠΑΣΟΚ) τον ΣΥΡΙΖΑ, που στις αρχές της μνημονιακής δεκαετίας μετά βίας έμπαινε στη Βουλή.

Αυτό που μας ενδιαφέρει εδώ είναι να διαπιστώσουμε αν το σύστημα αντιμετώπισε κινδύνους εξαιτίας της πολιτικής αστάθειας και των ανακατατάξεων που αυτή προκάλεσε. Το ερώτημα τέθηκε τις παραμονές των εκλογών του Γενάρη του 2015, όταν ήταν βέβαιο ότι θα κέρδιζε ο ΣΥΡΙΖΑ, και κατά το πρώτο εξάμηνο της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε τα γνωστά τσαλιμάκια, εν είδει ζεστάματος για τη μεγάλη κωλοτούμπα. Πολλοί άνθρωποι του συστήματος όντως ανησύχησαν εκείνη την περίοδο. Δεν αναφερόμαστε σε όσους ανησυχούσαν υποκριτικά, αντιπολιτευόμενοι τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά σε εκείνους που είχαν πάρει στα σοβαρά τα τσαλιμάκια, αδυνατώντας να ερμηνεύσουν σωστά την πολιτική συμπεριφορά του Τσίπρα και της κλίκας του. Πρέπει να το κατάλαβαν τον Ιούλη του 2015, όταν ο Τσίπρας είχε συμφωνήσει στο τρίτο Μνημόνιο, όμως δεν μπορούσε να το περάσει από τη Βουλή, επειδή είχε χάσει 25 βουλευτές. Αν δεν είχαν προηγηθεί τα δήθεν διαπραγματευτικά τσαλιμάκια, ίσως οι 25 να ήταν περισσότεροι. Και τότε, πάντως, διαμορφώθηκε μια ευρύτατη κοινοβουλευτική πλειοψηφία (για πρώτη φορά Μνημόνιο και εφαρμοστικοί νόμοι ψηφίστηκαν με τόσο μεγάλη πλειοψηφία), χωρίς να παρατηρηθεί καμιά ταλάντευση στα αστικά κόμματα που πήραν μέρος σ' αυτή.

Η αστική δημοσιολογία εστιάζει σκόπιμα στις κινήσεις, τις αντιπαραθέσεις, στις αλλαγές ισχύος, στις ανακατατάξεις μέσα στα αστικά κόμματα ή μεταξύ των αστικών κομμάτων. Ολ' αυτά, όμως, είναι η απαραίτητη τελετουργία για να λειτουργήσει το πολιτικό σύστημα, το οποίο στις κοινοβουλευτικές αστικές δημοκρατίες πρέπει να νομιμοποιείται μέσω της λαϊκής ψήφου. Η επαναστατική δημοσιολογία πρέπει να αντιστρέψει την εστίαση. Να ξεκινά από τη διαίωξη του συστήματος, ανεξάρτητα από τις αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, και να αποκαλύπτει την ουσία της πολιτικής, ξύνοντας το περίβλημα της κοινωνικής δημαγωγίας.

Πέτρος Γιώτης

Ομολογία χρυσαυγίτη στη δίκη

Σε κάθε εγκληματική δράση έπαιρναν εντολές από την Κεντρική Διοίκηση!

Ο κατηγορούμενος χρυσαυγίτης Μπαρέκας έδωσε τη χαρακτηριστική βολή στη νεοναζιστική συμμορία, ομολογώντας ότι πριν και μετά από τις εγκληματικές δράσεις της ΧΑ ο ίδιος ενημέρωνε τον πολιτικό του προϊστάμενο Λαγό και πως η εγκληματική επίθεση στο «Συνεργείο» στην Ηλιούπολη οργανώθηκε από την Κεντρική Διοίκηση της ΧΑ.

Καθ' όλη τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας στη δίκη του νεοναζιστικού μορφώματος, οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής για τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα και για τις δολοφονικές απόπειρες κατά των αιγυπτίων ψαράδων και κατά των μελών και στελεχών του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ απέδειξαν με στοιχεία ότι για τις τρεις αυτές εγκληματικές δράσεις (και όχι μόνο) η Κεντρική Διοίκηση της ΧΑ, δηλαδή ο φίρερ (πάνω απ' όλους, ως Αρχηγός) και το Πολιτικό Συμβούλιο, όχι μόνο γνώριζαν εκ των προτέρων γι' αυτές, αλλά ήταν αυτοί που αποφάσισαν, έδωσαν την εντολή εκτέλεσης και παρακολούθησαν τη εξέλιξη κάθε εγκληματικής δράσης.

Αυτό αμφισβητούνταν από τους υπερασπιστές των νεοναζιστών. Και ήρθε ο Μπαρέκας και έβαλε τέλος σε κάθε αμφισβήτηση, επιβεβαιώνοντας απλώς τα όσα υποστήριζαν οι συνήγοροι της πολιτικής αγωγής. Ο Μπαρέκας ήταν γραμματέας-πυρηνάρχης στην Τοπική της ΧΑ στον Πειραιά και από τους πιο δυνατούς και ξύπνιους χρυσαυγίτες. Απολογήθηκε στο δικαστήριο στις 18 Σεπτέμβρη.

Η πρόεδρος Μ. Λεπενιώτη τον ρώτησε για τη μοτοπορεία στην Ηλιούπολη. Ο Μπαρέκας είναι ανάμεσα στους χρυσαυγίτες που καταδικάστηκαν (ρεπορτάζ μπορείτε να διαβάσετε στη σελίδα 11). Και βέβαια, όπως αποδείχτηκε, αυτή δεν ήταν μια μοτοπορεία για μοίρασμα τρικ, όπως ισχυρίζονται οι χρυσαυγίτες, αλλά οργανωμένη με σκοπό να γίνει η επίθεση στο στέκι «Συνεργείο». Η πρόεδρος ρώτησε από ποιον είχε αποφασιστεί και οργανωθεί αυτή η μοτοπορεία.

Ο Μπαρέκας, που όπως είπαμε είναι έξυπνος άνθρωπος, κατάλαβε τι πάει να βγάλει με την ερώτηση η πρόεδρος και αρχικά προσπάθησε να ξεφύγει, αναφέροντας μόνο ποιος ανακoinώσε τη μοτοπορεία. «Αυτή η πορεία είχε ανακοινωθεί από τα Κεντρικά, από τη δική μας ιστοσελίδα. Ήταν ανοικτό κάλεσμα, παναττική» είπε.

Η πρόεδρος όμως επέμενε να ακούσει από τον Μπαρέκα ποιος οργανώσε τη μοτοπορεία και τον ξαναρώτησε. Και ο Μπαρέκας αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι τη μοτοπορεία την οργάνωσε η Κεντρική Διοίκηση, δηλαδή ο φίρερ Μιχαηλολιάς και το Πολιτικό Συμβούλιο (Λαγός, Γερμενής, Κασσιδιάρης και σία).

Στη συγκεκριμένη μοτοπορεία αναφέρθηκε και ο πρώην χρυσαυγίτης βουλευτής Μίχος, κατηγορούμενος για την επίθεση στο «Συνεργείο», στην απολογία του στις 16 Ιούλη του 2019 στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο. Ο Μίχος ισχυρίστηκε –όπως και ο Μπαρέκας–

ότι η μοτοπορεία δεν έγινε για να επιτεθούν στο «Συνεργείο», ομολόγησε όμως ότι για να πάρει μέρος σ' αυτή τον ειδοποίησαν από τα Κεντρικά και πως από τα Κεντρικά είχαν ειδοποιήσει εκτός από τις Τοπικές της Νίκαιας και του Πειραιά- και την Τοπική της Εύβοιας!

Όπως είναι γνωστό, ο Μπαρέκας και άλλοι τέσσερις χρυσαυγίτες καταδικάστηκαν ως φυσικοί αυτουργοί για επικίνδυνη σωματική βλάβη και σπολιχρσία, ενώ οι Μίχος και Λαγός καταδικάστηκαν ως ρηϊκοί αυτουργοί στην επικίνδυνη σωματική βλάβη. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα σημαντική δικαστική απόφαση, γιατί ενισχύει την κατηγορία για την εγκληματική οργάνωση στη βασική δίκη της ΧΑ.

Από την ομολογία του Μπαρέκα ότι η Κεντρική Διοίκηση της ΧΑ οργάνωσε την εγκληματική επίθεση στο «Συνεργείο» αναδεικνύονται σημαντικά ζητήματα.

Η επίθεση στο «Συνεργείο» ήταν από πολιτική άποψη υποδεέστερη, όταν τη συγκρίνουμε με την επίθεση στα μέλη και στελέχη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ. Είναι αυτονόητο πως είναι άλλη η βαρύτητα και το μέγεθος της συλλογικότητας του «Συνεργείου» στην Ηλιούπολη και άλλη ενός κοινοβουλευτικού κόμματος και της συνδικαλιστικής του παράταξης. Τα μέλη και στελέχη του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ έχουν άλλες δυνατότητες στην πολιτική ζωή και δε θα μπορούσε η δολοφονική επίθεση εναντίον τους να αποφασιστεί και να οργανωθεί από μια ολιγομελή ομάδα χρυσαυγιτών του Περάματος και από την Τοπική του Περάματος. Επιπλέον, δε θα μπορούσε να έχει αποτέλεσμα η επίθεση από μια ολιγομελή ομάδα χρυσαυγιτών, γιατί οι δυνατότητες των μελών του ΠΑΜΕ στην αντιμετώπιση τέτοιων καταστάσεων είναι μεγάλες. Επειδή αυτή η επίθεση θα είχε σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο σε βάρος των χρυσαυγιτών, έπρεπε να αποφασιστεί και να οργανωθεί από την Κεντρική Διοίκηση.

Όταν η Κεντρική Διοίκηση αποφασίζει για την επίθεση στο «Συνεργείο» και κινητοποιεί μέλη των ταγμάτων εφόδου ακόμα και από την Εύβοια, δε θα μπορούσε να ισχύει κάτι διαφορετικό για την πιο αναβαθμισμένη πολιτικά επίθεση στα μέλη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ στο Πέραμα. Επιβεβαιώνεται, λοιπόν, ότι και αυτή η δολοφονική επίθεση οργανώθηκε από την Κεντρική Διοίκηση της νεοναζιστικής συμμορίας.

Προσήλωση στην ιεραρχία

Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής έδωσαν μεγάλη μάχη, έριξαν δουλειά και κατανάλωσαν φάρια ουσία για να αποδείξουν στην ακροαματική διαδικασία της δίκης, ότι οι γραμματείς-πυρηνάρχες του νεοναζιστικού μορφώματος (Μπαρέκας, Πατέλης και σία), πριν κάνουν την παραμικρή ενέργεια ενανθρώναν τον Λαγό και αυτός με τη σειρά του τον φίρερ και το Πολιτι-

κό Συμβούλιο της ΧΑ. Μόνο μετά την έγκριση, η οποία τους μεταφερόταν ιεραρχικά, προχωρούσαν τα τάγματα εφόδου στην υλοποίηση της αποφασισμένης δράσης, που δεν ήταν φυσικά μοίρασμα τρικ και εφημερίδων, όπως ισχυρίζονται τώρα, στις απολογίες τους, οι κατηγορούμενοι στη δίκη νεοναζιστές. Φυσικά, δεν ήταν μόνο αυτές για μια ιδιαίτερα σημαντική δικαστική απόφαση, γιατί ενισχύει την κατηγορία για την εγκληματική οργάνωση στη βασική δίκη της ΧΑ.

Ερωτήθηκε στον Μπαρέκα υπέβαλε και ο αναπληρωτής εισαγγελέας της έδρας Σ. Κωσταρέλως. Μεταξύ των άλλων τον ρώτησε αν αυτός ενημέρωνε τον Λαγό πριν από τις δράσεις όπως αυτή ενάντια στο στέκι «Ρεσάλτο» στο Κερατσίνι. Γιατί ο Μπαρέκας στην αρχική του τοποθέτηση ισχυρίστηκε ότι αυτός οργάνωσε την πορεία στο «Ρεσάλτο».

Η απάντησή του ήταν: «Ναι, ενημέρωσα τον Λαγό πριν από τις δράσεις όπως αυτή ενάντια στο στέκι «Ρεσάλτο» στο Κερατσίνι. Γιατί ο Μπαρέκας στην αρχική του τοποθέτηση ισχυρίστηκε ότι αυτός οργάνωσε την πορεία στο «Ρεσάλτο».

Αν. Εισαγγελέας: Γι' αυτή την πολιτική δράση (α.σ. στο «Ρεσάλτο») ποιον ενημέρωσάτε;

Μπαρέκας: Ενημέρωσα, όπως ήταν φυσικό και επόμενο, τον κ. Λαγό.

Αν. Εισαγγελέας: Ενημερώνετε πριν και μετά την δράση αυτή τον Λαγό;

Η υπερασπίστρια του Μπαρέκα Δ. Βελεντζα παρενέβη, προφανώς για να τον βοηθήσει. Λόγω θορύβου δεν ακούστηκε τι ακριβώς είπε, όμως ήταν προφανές ότι ήθελε να βοηθήσει τον Μπαρέκα να μην παραδεχτεί ευθέως ότι και πριν από την επίθεση στο «Ρεσάλτο» είχε ενημερώσει τον Λαγό και πήρε την έγκρισή του. Ο Μπαρέκας απάντησε γενικόλογα, λέγοντας σαν την Πυθία στο Μαντείο των Δελφών: «Δεν έχω ξεκαθάρην εικόνα ποιο είχαν ήδη προφυλακιστεί και ποιοι θα προφυλακίζονταν στην πορεία. Το χρονικό περιθώριο ήταν πολύ κλειστό».

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας αντιλήφθηκε τη ντροπή του Μπαρέκα και έκανε την ίδια ερώτηση διαφορετικά: «Για άλλη δράση ενημερώνονταν πριν και μετά» (α.σ. ο Λαγός);

Μπαρέκας: Εχω εγώ μια ιδέα ως υπεύθυνος της Τοπικής Πειραιώς και λέω «θα ήθελα να μαζέψω και να πάω». Θα πάωω τηλέφωνο τον πολιτικό προϊστάμενο (α.σ. τον Λαγό). Μπορεί να είναι και δική του σκέψη και θα μας πει «δεν πάμε».

Αν. Εισαγγελέας: Για δράση του Πειραιά, έτσι δεν είναι;

Μπαρέκας: Μάλιστα.

Ο Μπαρέκας ομολογεί και πάλι. Και ο ίδιος και όλοι οι γραμματείς-πυρηνάρχες, ακόμα και για δικές τους ιδέες για δράση, έπρεπε να ενημερώνονται τους πολιτικούς τους προϊστάμενους και να πάδουν την έγκρισή τους. Σε κάθε περίπτωση, είτε επρόκειτο για ιδέες δικές τους ή για ιδέες των πολιτικών προϊσταμένων τους, αυτοί τις εκτελούσαν μόνο κατόπιν εντολής που έφτανε σ' αυτούς ιεραρχικά. Το modus operandi της νεοναζιστικής συμμορίας αποκαλύφθηκε από την ομολογία ενός

στελέχους της, του γραμματέα-πυρηνάρχη του Πειραιά.

Με όσα ομολόγησε σχετικά με το πώς δρούσαν τα τάγματα εφόδου, ο Μπαρέκας σφράγισε την καταδίκη κατά το κατηγορητήριο. Αυτό θορύβησε σφόδρα την υπερασπίστριά του, η οποία εκτός από συνήγορος στη δίκη είναι και δραστήρια «υποστηρίκτρια» του νεοναζιστικού μορφώματος. Ήταν τέτοιος ο πανικός της Βελεντζα που παρενέβαινε και υποδείκνυσε στον Μπαρέκα να μην απαντήσει!

Εμψυθοι

Ο μύθος που κατασκεύασαν οι χρυσαυγίτες, ότι είναι αγνοί ιδεολόγοι και ούλτρα πατριώτες κατέρρευσε, όταν ο Μπαρέκας ομολόγησε ότι από το 2012 και μέχρι τον Ιούλη του 2019 ήταν έμψυθος τον Λαγό πριν από τις δράσεις όπως αυτή ενάντια στο στέκι «Ρεσάλτο» στο Κερατσίνι. Γιατί ο Μπαρέκας στην αρχική του τοποθέτηση ισχυρίστηκε ότι αυτός οργάνωσε την πορεία στο «Ρεσάλτο».

Όλα τα μνημονιακά χρόνια, μέχρι και τον Αύγουστο του 2018 που έληξε τύπος το Πρόγραμμα Οικονομικής Προσαρμογής, οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις, σε συνδυασμό με τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, κατακερσοργήσαν τις ισχύουσες κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας φέρνοντάς τες στο επίπεδο των 586 ευρώ το μήνα (και των 510 ευρώ για τους εργαζόμενους κάτω των 25 χρόνων).

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να κερδίσει τις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές, κατήργησε τη ρύθμιση για τον λεγόμενο υποκατώτατο μισθό (510 ευρώ για εργαζόμενους κάτω από τα 25) και ανέβασε για όλους τους εργαζόμενους το μισθό στα 650 ευρώ το μήνα. Τήρησε αυστηρά τον μνημονιακό νόμο Βρούτση και καθόρισε τον κατώτατο μισθό με κυβερνητική απόφαση (αναγορεύοντας τη συλλογική διαπραγμάτευση) και φυσικά δεν τον πήγε στα 751 ευρώ που βρισκόταν το 2013, αλλά στα 650 ευρώ.

Με το άρθρο 49 του πολυνομοσχεδίου δίνεται η δυνατότητα να εξαιρούνται επιχειρήσεις από τη σύναψη πλήρων εθνικών, κλαδικών και ομοιοπαγγελματικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Στο όνομα και πάλι «σοβαρών οικονομικών προβλημάτων» γίνεται η δυνατότητα να μπαίνουν στις συλλογικές συμβάσεις ειδικοί όροι ή να αφαιρούνται συγκεκριμένοι όροι που αναφέρονται σε δικαιώματα των εργαζόμενων.

Τέλος, με το άρθρο 52 του πολυνομοσχεδίου συρρικνώνεται ακόμη περισσότερο το ήδη κατοχυρωμένο δικαίωμα των εργαζόμενων να προσφεύγουν μονομερώς στη διαιτησία.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα ήταν ενάντια στην διαιτησία, ακόμη και στην πιο καθαρή εκδοχή της, που προέβλεπε ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να προσφύγουν σ' αυτή μονομερώς. Κατά τη μνημονιακή περίοδο καταργήθηκε η δυνατότητα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία. Με τις διατάξεις που εισάγει τώρα ο Βρούτσης αφήνει ελαττώσεις χαραδός για μονομερή προσφυγή στη διαιτησία. Σε τελική ανάλυση, ποια αξία μπορούν να έχουν οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, όταν το εργατικό κίνημα είναι σε

Σκυταλοδρομία ΣΥΡΙΖΑ - ΝΔ

Συνεχίζεται η αντεργατική επίθεση

Τον Οκτώβρη του 2011 η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου, με υπουργό Εργασίας, τον Γ. Κουτρομάνη, τροποποίησε το άρθρο 10 του νόμου 1876/1990 και εισήγαγε στην παράγραφο 2 διάταξη σύμφωνα με την οποία, όσο διαρκεί το Πρόγραμμα Οικονομικής Προσαρμογής, η επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας θα υπερισχύει των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Σε ποιους κλάδους υπογράφονταν τοπικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας; Βασικά στον τουρισμό, κλάδο στον οποίο μαζί με την εθνική κλαδική συλλογική σύμβαση αποδοχές μικρότερες απ' αυτές της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ).

Πριν από αυτή τη ρύθμιση είχαν προηγηθεί οι ρυθμίσεις της δης ΠΥΣ (Πρόδη Υπουργικού Συμβουλίου), στις 28 Φλεβάρη του 2012, με τις οποίες ο κατώτατος μισθός πετσοκοβόταν από 751 ευρώ σε 586 ευρώ (και σε 510 για τους εργαζόμενους ηλικίας κάτω από 25 χρόνων) και το κατώτατο μεροκάματο της ΕΓΣΣΕ δε θα καθοριζόταν πλέον με Συλλογική Σύμβαση Εργασίας αλλά με κυβερνητική απόφαση.

Για την επεκτασιμότητα συλλογικών συμβάσεων εργασίας που υπογράφθηκαν από τους καπιλιστές που απασχόλησαν τουλάχιστον το 50% των εργαζόμενων ενός κλάδου ο Βρούτσης βάζει νέα εμπόδια. Συγκεκριμένα, ανασύρει τα προβλήματα που δήθεν αντιμετωπίζουν οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις και τον κίνδυνο των επιπτώσεων από την επεκτασιμότητα στον ανταγωνισμό των επιχειρήσεων. Στο όνομα αυτών των προβλημάτων, θα μπορούν να εξαιρούνται επιχειρήσεις από την επεκτασιμότητα. Αυτό θα γίνει με υπουργική απόφαση, μετά από γνώμη του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας (είναι επιτακτικές και τα πέντε μέλη τα ορίζει η κυβέρνηση!). Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι με αυτές τις διατάξεις η επεκτασιμότητα στην ουσία καθίσταται νεκρό γράμμα.

Με το άρθρο 49 του πολυνομοσχεδίου δίνεται η δυνατότητα να εξαιρούνται επιχειρήσεις από τη σύναψη πλήρων εθνικών, κλαδικών και ομοιοπαγγελματικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Στο όνομα και πάλι «σοβαρών οικονομικών προβλημάτων» γίνεται η δυνατότητα να μπαίνουν στις συλλογικές συμβάσεις ειδικοί όροι ή να αφαιρούνται συγκεκριμένοι όροι που αναφέρονται σε δικαιώματα των εργαζόμενων.

Τέλος, με το άρθρο 52 του πολυνομοσχεδίου συρρικνώνεται ακόμη περισσότερο το ήδη κατοχυρωμένο δικαίωμα των εργαζόμενων να προσφεύγουν μονομερώς στη διαιτησία. Πρέπει να σημειώσουμε ότι το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα ήταν ενάντια στην διαιτησία, ακόμη και στην πιο καθαρή εκδοχή της, που προέβλεπε ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να προσφύγουν σ' αυτή μονομερώς. Κατά τη μνημονιακή περίοδο καταργήθηκε η δυνατότητα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία. Με τις διατάξεις που εισάγει τώρα ο Βρούτσης αφήνει ελαττώσεις χαραδός για μονομερή προσφυγή στη διαιτησία. Σε τελική ανάλυση, ποια αξία μπορούν να έχουν οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, όταν το εργατικό κίνημα είναι σε

κάμψη και οι καπιταλιστές επιβάλλουν τους όρους τους, τόσο μέσω της δύναμης που έχουν όσο και με τη δυνατότητά τους να επιβάλλουν τους όρους τους με τις επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας;

Της πλάκας

Οι ρυθμίσεις των άρθρων του πολυνομοσχεδίου για τη μερική απαίχωση αυτή της καταπόλεμηση της μαύρης εργασίας είναι της πλάκας και δεν προσφέρουν το παραμικρό στηρίγμα στην εργατική τάξη για να αντιμετωπίσει την αυθαιρεσία των καπιταλιστών. Ιδιαίτερα αν αναλογιστούμε ότι διαιωνίζεται η μαχαλοποίηση του ελεγκτικού μηχανισμού.

Το ίδιο ισχύει και για τη ρύθμιση (άρθρο 63) με την οποία επιχειρείται, σύμφωνα με τον Βρούτση, να υποχρεωθούν οι καπιταλιστές να καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές μαζί με την υποβολή των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων (ΑΠΔ). Πρόκειται για θέμα με το οποίο έχουμε ασχοληθεί κατ' επανάληψη, όπως γνωρίζουμε οι αναγνώστες μας.

Η ρύθμιση που εισάγει ο Βρούτσης με το άρθρο 63 είναι πολύ πίεγκερμένη, ανασύρει τα προβλήματα που δήθεν αντιμετωπίζουν οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις και τον κίνδυνο των επιπτώσεων από την επεκτασιμότητα στον ανταγωνισμό των επιχειρήσεων. Στο όνομα αυτών των προβλημάτων, θα μπορούν να εξαιρούνται επιχειρήσεις από την επεκτασιμότητα. Αυτό θα γίνει με υπουργική απόφαση, μετά από γνώμη του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας (είναι επιτακτικές και τα πέντε μέλη τα ορίζει η κυβέρνηση!). Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι με αυτές τις διατάξεις η επεκτασιμότητα στην ουσία καθίσταται νεκρό γράμμα.

«Οι ΑΠΔ, οι οποίες υποβάλλονται για διαστήματα μισθολογικών περιόδων, για τα οποία δεν έχουν καταβληθεί οι οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές, θεωρούνται ως μη υποβληθείσες και επιβάλλεται η πρόσθετη βεβαίωση που προβλέπεται από τη διάταξη της περίπτωσης α' της παραγράφου αυτής.

Η υποβολή ΑΠΔ επόμενων, μετά τη βεβαίωση οφειλής, μισθολογικών περιόδων, δεν γίνεται δεκτή μέσω διαδικτύου, εφόσον ο εργοδότης εξακολουθεί να μην καταβάλλει τις αντίστοιχες εισφορές και δεν έχει υπαχθεί σε καθεστώς ρύθμισης. Στην περίπτωση αυτή, ο εργοδότης υποχρεούται να προσκομίσει την ΑΠΔ με ψηφιακό-μαγνητικό μέσο στο αρμόδιο υποκατάστημα του ΙΚΑ/ΕΤΑΜ. Η ΑΠΔ που υποβάλλεται με τον τρόπο αυτόν, παραλαμβάνεται από το αρμόδιο υποκατάστημα, μόνο αν ο εργοδότης συνυποβάλει το αναλυτικό-καθολικό ισοζύγιο κινούμενων λογαριασμών του προηγούμενου μήνα, καθώς και την ανάλυση πελατών του ίδιου μήνα. Επιπλέον, ο εργοδότης καλείται να καταθέσει εγγυητική επιστολή τράπεζας με διάρκεια ισχύος ενός έτους από την έκδοσή της, ισοδύναμη με το σύνολο των εισφορών των υποβληθεισών ΑΠΔ, για τις οποίες δεν έχουν καταβληθεί εισφορές».

Δείτε τώρα τη ρύθμιση που εισάγει ο Βρούτσης και κάντε τη σύγκριση: «Στις περιπτώσεις αναστολής χρήσης των ηλεκτρονικών υπηρεσιών, οι συναλλαγές του εργοδότη πραγματοποιούνται στις αρμόδιες υπηρεσίες του ΕΦΚΑ. Οι Α.Π.Δ. των περιόδων της αναστολής υποβάλλονται με ψηφιακό - μαγνητικό μέσο στην

αρμόδια υπηρεσία του ΕΦΚΑ και η καταχώρισή τους στο πληροφοριακό σύστημα του ΕΦΚΑ γίνεται εφόσον καταβάλλονται οι απαιτητές ασφαλιστικές εισφορές που δηλώνονται με αυτές. Κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η καταχώριση στις εξής περιπτώσεις:

α) Κατά την πρώτη μετά την αναστολή υποβολή ΑΠΔ με ψηφιακό - μαγνητικό μέσο, αν υποβάλλονται ΑΠΔ μέχρι έξι (6) μισθολογικών περιόδων είναι δυνατή η καταχώριση αυτών αν έχουν καταβληθεί οι ασφαλιστικές εισφορές τουλάχιστον της τελευταίας απαιτητής Α.Π.Δ. Αν υποβάλλονται ΑΠΔ περισσότερων των έξι (6) μισθολογικών περιόδων είναι δυνατή η καταχώριση αυτών αν έχουν καταβληθεί οι ασφαλιστικές εισφορές που αντιστοιχούν στο ένα τρίτο (1/3) του συνολικού ποσού εισφορών που δηλώνεται με τις Α.Π.Δ που υποβάλλονται.

β) Κατά την δεύτερη υποβολή με ψηφιακό - μαγνητικό μέσο αν υποβάλλονται ΑΠΔ περισσότερων μισθολογικών περιόδων είναι δυνατή η καταχώριση αυτών αν έχουν καταβληθεί οι ασφαλιστικές εισφορές που αντιστοιχούν στο ένα τρίτο (1/3) του συνολικού ποσού εισφορών που δηλώνεται με τις Α.Π.Δ. που υποβάλλονται».

Είναι φανερό ότι η νέα ρύθμιση Βρούτση είναι πίσω απ' αυτήν του 2010. Είναι μια ρύθμιση υπέρ των καπιταλιστών και σε βάρος των εσόδων του ΕΦΚΑ.

Όπως είπαμε, η ρύθμιση του 2010 δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Και επί κυβέρνησης Σαμαροβελιζέλων (με τη διάταξη της περίπτωσης α' της παραγράφου αυτής.

Όλες οι κυβερνήσεις δεν έπαιρναν κανένα μέτρο σε βάρος των καπιταλιστών και περιορίζονταν στις επιστημονείες των τριμηνιακών εκθέσεων του ΚΕΑΟ (Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών), που επαναλάμβανε μονότονα: «Στο πλαίσιο της δράσης αυτής εντατικοποιήθηκε το μέτρο της αναστολής της δυνατότητας υποβολής ΑΠΔ μέσω διαδικτύου, που εφαρμόζεται για οφειλές με μεγάλες κυρίως και ρυθμιζόμενες οφειλές, οι οποίες, ενώ υποβάλλουν κάθε μήνα ΑΠΔ, δεν καταβάλλουν τις δηλωμένες με αυτήν εισφορές, με αποτέλεσμα τη συνεχή δημιουργία νέων οφειλών κάθε μήνα».

Είναι σύγυρο, λοιπόν, ότι κυβέρνηση Μητσοτάκη, με υπουργό τον Βρούτση που έχει εμπειρία στο θέμα, δε θα εφαρμόσει ούτε αυτή την πιο χαλαρή διάταξη για την καταβολή μέρους των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών ως προϋπόθεση για την παραλαβή από τον ΕΦΚΑ των ΑΠΔ. Και βέβαια, το χρέος των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, που έχει ξεπεράσει τα 35 δισ. ευρώ, θα συνεχιστεί να τραβά την ανηφόρα.

Σε ανοιχτή απεργοσπασία η πουλημένη ΓΣΕΕ!

Το αστογραφειοκρατικό συνδικαλιστικό σύστημα έχει δημιουργήσει την παράδοση των 24ωρων «ντουφεκιών στο αέρα», κάθε που οι κυβερνήσεις προωθούν για ψήφιση στη Βουλή ένα νομοσχέδιο με αντεργατικές ρυθμίσεις. Η αριστερή πτέρυγα αυτού του συστήματος προσθέτει τις δικές της πινελιές με τις ατάκες για «προοπτική», «κλιμάκωση» κτλ. Πράγματα που δεν τα πιστεύουν ούτε αυτοί που τα λένε και τα γράφουν. Είναι γνωστό άλλωστε ότι καμιά κλιμάκωση δεν υπάρχει. Μόλις ψηφιστούν οι αντεργατικές διατάξεις, επικρατεί σιωπηλά το σύνθημα «τα κεφάλια μέσας».

Πρόκειται για απεργίες χωρίς πνοή, «επαγγελματικό» τύπου, με πρώτο στο στόχη την αυτοσυντήρηση των κομματικών και συνδικαλιστικών μηχανισμών. Το αστογραφειοκρατικό συνδικαλιστικό σύστημα δε θέλει και δεν μπορεί να συντονιστεί, έστω και στοιχειωδώς, την αντίσταση της εργατικής τάξης ενάντια στην αυθαιρεσία του κεφαλαίου και τον τυφώνα των αντεργατικών ρυθμίσεων. Έχει δημιουργηθεί ένας φαύλος κύκλος. Η πλειοψηφία της εργατικής τάξης δεν τρέφει καμιά εμπιστοσύνη σ' αυτό το συνδικαλιστικό σύστημα και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία επικαλείται την απογοήτευση του κόσμου της δουλειάς για να συνεχίζει αυτή την εθιμοτυπία των σκόρπιων 24ωρων απεργιών.

Όποιος προσπαθήσει να κινηθεί μέσα σ' αυτόν το φαύλο κύκλο θα σπάσει τα μούτρα του. Θα γίνει συνυπεύθυνος με τη μια ή την άλλη τάση του αστογραφειοκρατικού συνδικαλιστικού συστήματος και θα εκτεθεί στα μάτια της εργατικής τάξης ως συνυπεύθυνος για την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί. Η ταξική φλυαρία, οι φραστικές διαφοροποιήσεις, οι «κατερίσκοι», οι διακηρύξεις του τύπου «να δώσουμε ταξικό περιεχόμενο», μπορεί να ικανοποιούν ένα στενό ακροατήριο και να χρησιμεύουν σε μια κατεύθυνση κομματικής και συνδικαλιστικής επιβίωσης, όμως αφήνουν αδιάφορες τις πλατιές μάζες των εργατών και δημιουργούν ένα τεράστιο χάσμα ανάμεσα σ' αυτές και τις πραγματικές ταξικές δυνάμεις. Ένα χάσμα που το γεμίζει η αστική ιδεολογία («όλοι ίδιοι είναι», «οι συνδικαλιστές βολεύονται», «δεν αξίζει να χάνεις μεροκάματα σε απεργίες» κτλ) και που όσο δε διατυπώνεται μια διαφορετική στρατηγική κατεύθυνση, η κατεύθυνση της πλήρους ρήξης με τον αστικοποιημένο γραφειοκρατικό συνδικαλισμό, διευρύνεται.

Με το που δόθηκε στη δημοσιότητα το «αναπτυξιακό» πολυνομοσχέδιο της κυβέρνησης Μητσοτάκη, το οποίο περιέχει και ένα πακέτο αντεργατικών ρυθμίσεων (γράφουμε αναλυτικά δίπλα), υπήρξαν κινήσεις για κήρυξη 24ωρων απεργιών. Λογικό και αναμενόμενο. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη είχε ψηφίσει μερικές ακόμα αντεργατικές διατάξεις το κατακαλί του χρόνου, αυτό ήταν το δεύτερο πακέτο, δεν μπορούσε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία να το περάσει σφυρίζοντας αδιάφορα. Σε τελευταία ανάλυση, μια 24ωρη απεργία υπ' αυτές τις συνθήκες δεν κοστίζει τίποτα. Θα βγουν οι ανακοινώσεις, θα κυκλοφορήσουν αφίσες (κυρίως στο Διαδίκτυο και μερικές από επαγγελματικά συνεργεία στις κολόνες), θα γίνουν οι καθιερωμένες τρεις συγκεντρώσεις στην Αθήνα (μία του ΠΑΜΕ, μία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕ-ΔΥ-ΕΚΑ, μία των «εξκοινοβουλευτικών» που εκκρόνται από την Πρωτοβουλία πρωτοβάθμιων σωματείων), και τέλος. Αντε να γίνει και μια απογευματινή συγκέντρωση στη Βουλή, τη μέρα που θα ψηφίζεται το νομοσχέδιο (για δεύτερη 24ωρη το κόβουμε χλομό). Με ρουτίνα, δηλαδή, που έχει επαναληφθεί πάρα

πολλές φορές τα τελευταία χρόνια (και παλιότερα). Όταν μάλιστα έχεις μια κυβέρνηση της Δεξιάς, ο πρωθυπουργός της οποίας, όπως και μια πληθώρα υπουργοί του, έχουν το στίγμα στη Βουλή ένα νομοσχέδιο με αντεργατικές ρυθμίσεις. Η αριστερή πτέρυγα αυτού του συστήματος προσθέτει τις δικές της πινελιές με τις ατάκες για «προοπτική», «κλιμάκωση» κτλ. Πράγματα που δεν τα πιστεύουν ούτε αυτοί που τα λένε και τα γράφουν. Είναι γνωστό άλλωστε ότι καμιά κλιμάκωση δεν υπάρχει. Μόλις ψηφιστούν οι αντεργατικές διατάξεις, επικρατεί σιωπηλά το σύνθημα «τα κεφάλια μέσας».

Αρχισαν, λοιπόν, οι κινήσεις, βρέθηκε μια μέρα (η Τρίτη 24 Σεπτεμβρίου) και άρχισαν να παίρνονται οι αποφάσεις. Το ΕΚΑ, η ΟΤΟΕ, άλλες Ομοσπονδίες, η ΑΔΕΔΥ που εκπροσωπεί ένας εργαζόμενους στο Δημόσιο, αλλά και Ομοσπονδίες της ΑΔΕΔΥ όπως η ΟΑΜΕ. Η κλίκα των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ στη ΓΣΕΕ, όμως, είχε άλλη γνώμη. Κι αυτή τη φορά προσέλασε να κινηθεί καθαρά απεργοσπαστικά και όχι να παίζει το γνωστό παιχνίδι με τις ημερομηνίες (βάζει μια διαφορετική ημερομηνία για την 24ωρη και αναγκάζει τους υπόλοιπους -ιδίως το μηχανισμό του ΠΑΜΕ- να αλλάξουν τις δικές τους ημερομηνίες, ώστε να φανεί ότι κουμάντο κάνει η ΓΣΕΕ και κανένας άλλος).

Αυτό φάνηκε στη την πρώτη κιόλας ανακοίνωση της ΓΣΕΕ. Αφού ζήτησαν από την κυβέρνηση «σοβαρό και αξιόπιστο διάλογο» (!), στη συνέχεια την έπεσαν στον Περισσό και το ΠΑΜΕ, υποδεικνύοντάς τους ως βασικούς εχθρούς των εργαζόμενων! Εμείς δε θα μπορούμε στη σύγκρουση για τα συνδικαλιστικά οφίκια, όμως ξέρουμε καλά πως δεν νομοθετούν ο Περισσός και το ΠΑΜΕ, αλλά η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Η κλίκα Παναγόπουλου και σίας, αφού θυμίσε ότι η διοίκηση της ΓΣΕΕ είναι διορισμένη από το Πρωτοδικείο και έχει περιορισμένες αρμοδιότητες «στις οποίες δεν περιλαμβάνεται η δυνατότητα κήρυξης απεργιών», κάλεσε «τα Εργατικά Κέντρα και τις Ομοσπονδίες που ανήκουν στο δυναμικό της, να αναλάβουν πρωτοβουλίες και αγωνιστικές δράσεις».

Όλα αυτά ήταν ένα πρόσχημα. Η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων, για παράδειγμα, στην οποία και πάλι έχουν γίνει «κόλως» με το ΠΑΜΕ, με αποτέλεσμα να υπάρχει διορισμένη διοίκηση, η οποία δεν μπορεί να κηρύξει απεργία, κάλεσε τα σωματεια-μέλη της να κηρύξουν απεργίες για την Τρίτη 24 Σεπτέμβρη (στην ΟΙΥΕ έχει δύναμη και ο ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό βγήκε η συγκεκριμένη απόφαση). Θα μπορούσε να κάνει το ίδιο και η ΓΣΕΕ. Όλα ξεσκεπάστηκαν δυο μέρες μετά, όταν εργατικά κέντρα της περιφέρειας και μικρές ομοσπονδίες που ελέγχει άπλυτα η κλίκα Παναγόπουλου και σίας άρχισαν να παίρνουν αποφάσεις για 24ωρη απεργία την Τετάρτη 25 Σεπτέμβρη (μια μέρα μετά την ήδη ανακοινωμένη απεργία!)

Την επομένη, όταν είχε ολοκληρωθεί ο κύκλος των αποφάσεων για απεργία στις 25 Σεπτέμβρη, η κλίκα Παναγόπουλου (ή αν θέλετε η κλίκα ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ στη ΓΣΕΕ) έβγαλε ανακοίνωση για να καλέσει «όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις της δύναμης της ΓΣΕΕ που συντάσσονται με τη Δημοκρατική Λειτουργία των συνδικάτων και όχι με το σταλινικό μονοκομματικό ολοκληρωτισμό να οργανώσουν συντονισμένα απεργιακή κινητοποίηση για την ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΟΚΤΩΒΡΗ 2019. (Αυτή τη Γενική Απεργία θα προκήρυξουν η ΓΣΕΕ αν είχε τη νομική δυνατότητα). Διότι, όπως έγραψαν, «κανένας δεν μπορεί να είναι και με τον θύτη (ΠΑΜΕ-ΚΚΕ) και με το θύμα (συνδικάτα και δημοκρατική λειτουργία τους) γιατί μόνο τα ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ-ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ-ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΤΙΚΑ συνδικάτα νοιάζονται για τη Συλλογικές Συμβάσεις! Τα μαθαίνει αυτά ο εργαζόμενος και του 'ρχεται να ξεράσει. Και χώνεται πιο βαθιά στον καναπέ του. Αυτός είναι και ο στόχος, άλλωστε.

Σχολική χρονιά με μύρια προβλήματα

Το υπουργείο Παιδείας επιβεβαιώνει ότι με τις προσλήψεις της α' φάσης αναπληρωτών έχει καλύψει μεγάλο μέρος των αναγκών σε εκπαιδευτικό προσωπικό στα σχολεία.

Οι διαμαρτυρίες των συλλόγων εκπαιδευτικών, όμως, που έχουν την πραγματική και όχι μια επίπλαστη ωραιολογική εικόνα, σαν αυτή που εμφανίζει το υπουργείο Παιδείας, παρουσιάζουν μια άλλη δυσάρεστη πραγματικότητα.

Καθημερινές είναι οι καταγγελίες: Πάνω από 100 τα κενά στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά. Πάνω από 400 τα κενά στην ΠΕ Ανατολικής Αττικής. Η πρώτη φάση προσλήψεων αναπληρωτών δεν κάλυψε περισσότερο από το 22% των κενών και στην Ειδική Αγωγή περίπου το 42% των κενών στην περιοχή του ΠΥΣΔΕ Κεφαλονιάς-Ιθάκης. Στη Λήμνο και τον Αη Στράτη δεν καλύφθηκε πάνω από το 35% των κενών. 200 τα κενά στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση στις Κυκλάδες. Απόλυτοι Μαθηματικοί, Χημικοί, Βιολόγος (βασικές ειδικότητες) στη Δευτεροβάθμια στη Δράμα και πάει λέγοντας.

Όλοι σημειώνουν πως τα κενά δεν προσμετρώνται με βάση τις πραγματικές ανάγκες, τα πολυπληθή τμήματα των 25 μαθητών (ακόμα και στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού και στα Νηπιαγωγεία), δεν υπολογίζονται οι ανάγκες για δασκάλους στα Ολοήμερα, την ενισχυτική διδασκαλία, τα Τμήματα Ενταξης, τα ΖΕΠ (τμήματα υποδοχής) και την παράλληλη στήριξη.

Και αν όλα αυτά συμβαίνουν στο «συμβατικό» δημόσιο σχολείο, φανταστείτε τι γίνεται με τις μειονότητες και τα προσφυγόπουλα. Οι καταγγελίες ότι το μειονοτικό πρόγραμμα των μειονοτικών σχολείων ΠΕ Θράκης καρκινοβατεί εξ αιτίας της έλλειψης αναπληρωτών δασκάλων, και ότι πάνω από 100 νήπια στον οικισμό Ρομά «Αγία Σοφία» στο Δήμο Δέλτα Θεσσαλονίκης δεν έχουν σχολείο, μιας και αυτό (λυόμενο) καταστράφηκε κατά τη διάρκεια των περσινών πασχάλινών διακοπών και ακόμη δεν αποκαταστάθηκε, είναι ενδεικτικές. Για να μη μιλήσουμε για τα προσφυγόπουλα που ακόμη δεν πάνε σχολείο, αφού δεν έχει υπογραφεί η

σχετική ΥΑ, κανείς δεν έχει αναλάβει τη μεταφορά τους από τα καμπ στα σχολεία και η απόφαση Βρούτση να μην τους αποδίδει ΑΜΚΑ (απαραίτητο για την έκδοση Ατομικού Δελτίου Μαθητή), τους στερούν την εγγραφή και φοίτησή τους στο σχολείο, τη μοναδική σταθερά που τους έχει απομείνει, αφού η ζωή τους είναι ένας διαρκής Γολγοθάς.

Οξύτατο είναι το πρόβλημα στη στέγαση των νηπίων με τους 13 Δήμους να εξαιρούνται με απόφαση της Κεραμέως από το υποχρεωτικό διετές Νηπιαγωγείο και πολλά Νηπιαγωγεία να έχουν μεσαιωνικές και απαράδεκτες συνθήκες στέγασης.

Εμπόδια υψώνονται και στις εγγραφές μαθητών στα Εσπερινά Γυμνάσια-Λύκεια. Η περσινή ΥΑ (ΦΕΚ 3674/28-8-2018) της «αριστερής» κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που μια χαρά αποδέχεται και η νεοφιλελεύθερη ΝΔ, είναι σε ισχύ και απαιτεί από τους ανήλικους μαθητές να προσκομίσουν αντίγραφο του βιβλιαρίου εργασίας και εκτύπωση από το Σύστημα ΕΡΓΑΝΗ, από την οποία προκύπτει η σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

Οι προϋποθέσεις αυτές είναι ανυπερβλήτα εμπόδια για την εγγραφή των μαθητών, αφού είναι γνωστό το καθεστώς μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας που βασιλεύει, όπως και το γεγονός ότι οι έλεγχοι από τις αρμόδιες υπηρεσίες στους εργοδότες είναι είδος υπό εξαφάνιση.

Επίσης, οι συνθήκες υγιεινής στα σχολεία είναι επεικώς απαράδεκτες. Η πλειοψηφία των καθαριστριών, που είναι με συμβάσεις μίσθωσης έργου με εξευτελιστικές αμοιβές, αναλαμβάνουν καθήκοντα μετά τη λήξη των μαθημάτων και έτσι δεν καλύπτονται οι μεγάλες ανάγκες των σχολείων (ειδικά στις τουαλέτες) κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους.

Τέλος, δεν έχει όρια η Οδύσσεια των νεοδιοριζόμενων εκπαιδευτικών στις τουριστικές και νησιωτικές περιοχές, όπου δεν υπάρχουν καταλύματα (λόγω της γιγάντωσης των βραχυχρόνιων μισθώσεων τύπου Airbnb) με ευθύνη των Δήμων, αλλά και των κατοίκων που προκρίνουν το κέρδος από τη μόρφωση των παιδιών τους.

ΥΓ: Η ΟΛΜΕ καταγγέλλει τα εξής:

Με το άνοιγμα των σχολείων στις 11/9, το Υπουργείο Παιδείας έστειλε εγκύκλιο με τίτλο «Διευκρίνιση για τη συνδιδασκαλία μαθημάτων στα Επαγγελματικά Λύκεια», με την οποία δίνεται οδηγία προς τα ΕΠΑ.Λ. για «Συνδιδασκαλία» κοινών μαθημάτων Ειδικοτήτων του ίδιου Τομέα, μαθημάτων Γενικής Παιδείας, καθώς και πανελλαδικώς εξεταζόμενων μαθημάτων ειδικότητας των ΕΠΑΛ.

Με την κίνηση αυτή το Υπουργείο δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στην κατάρτιση του ωρολογίου προγράμματος των σχολείων, οδηγεί σε δημιουργία μεγάλων και ανομοιογενών τμημάτων, σε υπεραριθμίες και μετακινήσεις συναδέλφων, και το σημαντικότερο, υποβαθμίζει την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης στα ΕΠΑΛ.

Η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας επιχειρεί με αυτόν τον τρόπο να αντιμετωπίσει την έλλειψη καθηγητών στα σχολεία και το μεγάλο αριθμό των κενών που δημιουργήσαν οι χρόνιες πολιτικές της αδιοριστίας και των περικοπών στην Παιδεία.

Με αφορμή τη δήλωση της Νίκης Κεραμέως

Η ιστορία να ενισχύει την εθνική συνείδηση ή να έχει κοινωνικό χαρακτήρα;

Εθνος είναι η ιστορικά διαμορφωμένη σταθερή κοινότητα ανθρώπων, που εμφανίστηκε πάνω στη βάση της κοινότητας στη γλώσσα, στο έδαφος, στην οικονομική ζωή και στην ψυχροσύνη που εκδηλώνεται στην κοινότητα της κουλτούρας...

Το έθνος, όπως κάθε ιστορικό φαινόμενο, υπόκειται στο νόμο της αλλαγής, έχει την ιστορία του, έχει αρχή και τέλος.

I.B. Στάλιν

Ο μαρξισμός και το εθνικό ζήτημα

Τη μαρξιστική άποψη ότι τα σύγχρονα έθνη είναι δημιουργήματα του καπιταλισμού, από την εποχή που αυτός άρχισε να αναπτύσσεται εντός των φεουδαρχικών καθεστώτων αποδέχονται ακόμη και αστοί κοινωνιολόγοι και ιστορικοί.

Με τη σειρά τους, τα έθνη γέννησαν τα κράτη. Η γέννηση του νεοελληνικού έθνους τοποθετείται στο βυζαντινό μεσαίωνα, ενώ η βασική του διαμόρφωση συντελέστηκε στις συνθήκες της οθωμανικής αυτοκρατορίας, η οποία ασκούσε πάνω στις βασικές του μάζες, την αγροτιά και την νεοεμφανιζόμενη αστική τάξη [γέννημα της ανάπτυξης του εμπορίου, της χειροτεχνίας και των πρώτων σπερμάτων της βιομηχανικής (βιοτεχνικής) παραγωγής] σκληρή και άγρια

καταπίεση. Στην πάλη ενάντια σε αυτήν την καταπίεση ζυμώθηκε η νεοελληνική εθνική συνείδηση. Η καταπίεση και η ληστική εκμετάλλευση γιγάντωσε το εθνικό αίσθημα και οδήγησε στην επανάσταση του 1821, με ηγεμόνα τη νέα αστική τάξη και κύριο φορέα την αγροτιά (το ειδικό βάρος στο σύνολο του πληθυσμού της φτωχολογίας των πόλεων ήταν ακόμη μικρό).

Στην Ελλάδα, με τις ιστορικές ιδιομορφίες της (αδυναμία της αστικής τάξης να εξασφαλίσει τη διάρκεια της επανάστασης επί τόπου ενιαία πολιτική και στρατιωτική καθοδήγηση, συμμαχία της με την κοτζαμπάσικη αντίδραση, εξάρτηση από το δυτικοευρωπαϊκό αποικιακό κεφάλαιο από τα πρώτα κιόλας χρόνια της επανάστασης και στη συνέχεια του νεοσύστατου ελληνικού κράτους), όπως και σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, που συγκλονίστηκαν στα τέλη του 18ου και στις αρχές του 19ου αιώνα από εθνικές και αστικοδημοκρατικές επαναστάσεις, στη συνέχεια η ανάπτυξη του καπιταλισμού έφερε και τη διάσπαση των εθνών σε τάξεις. Σε ανταγωνιστικές τάξεις, εκμεταλλεύτριες και εκμεταλλεζόμενες, με ξεχωριστά συμφέροντα που οδηγούν αναπόφευκτα σε συγκρούσεις.

Η διαδικασία διαμόρφωσης

και ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού σφράγισε και την ιδεολογική, πολιτική και πνευματική ζωή, παράγοντας αντίστοιχα ιδεολογήματα (π.χ. Μεγάλη Ιδέα ή μετέπειτα δόγματα, όπως το «ανήκομεν εις την Δύσιν», κ.λπ.), πολιτικά καθεστώτα (πολιτική αστάθεια, δικτατορίες, κοινοβουλευτισμός), ενώ επηρέασε τμήματα της διανόησης, τις τέχνες, τα γράμματα. Από τον 19ο αιώνα ήδη διαμορφώθηκε το γνωστό αντι-ιστορικό αφήγημα της «τριχιλιετούς ιστορικής συνέχειας του ελληνικού έθνους», το οποίο μετατράπηκε σε πυρήνα της κυρίαρχης ιδεολογίας.

Η «ματιά», λοιπόν, που η Ιστορία «βλέπει» την ιστορική εξέλιξη πρέπει να είναι μια διαλεκτική ματιά. Όταν, όμως, η Ιστορία χρησιμοποιείται ως εθνικό αφήγημα, ως θεμέλιο της κυρίαρχης ιδεολογίας, η διαλεκτική πάει περίπατο. Και σε εποχές σκληρών ταξικών συγκρούσεων τίθενται σε διωγμό όσοι υπηρετούν την Ιστορία χωρίς τα εθνικιστικά γυαλιά, αναζητώντας με διαλεκτικό τρόπο τους κρίκους της ιστορικής εξέλιξης.

Η αστική τάξη της Ελλάδας, κυρίαρχη μετά την εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση του 1821, νικήτρια στις μεγάλες ταξικές συγκρούσεις της κρίσιμης δεκαετίας 1940-1950,

«κόβει» και «ράβει» την Ιστορία στα μέτρα της. Καλλιεργεί το μίσος ανάμεσα στους λαούς (ανάλογα με το ποιος θεωρείται «εχθρός» τη συγκεκριμένη περίοδο, σύμφωνα με τα διεθνή ιμπεριαλιστικά προτάγματα και την ιμπεριαλιστική επικυριαρχία στη δοσμένη χώρα), κουκουλώνει τις ταξικές διαφορές και αντιπαραθέσεις, διαστρεβλώνει τα ιστορικά γεγονότα, ενισχύει τα διάφορα ιδεολογήματα, αρκείται σε μια άνευρη και τυπική παράθεση γεγονότων, κρύβει τις πραγματικές αιτίες των πολέμων, των διενέξεων, κ.λπ. Θέλοντας δε, να εγκλωβίσει την εργατική τάξη και τα λαϊκά εργαζόμενα στρώματα στη δική της «αλήθεια», για να παίξει τα δικά της παιχνίδια στο πλαίσιο του διεθνούς καταμερισμού, συντηρεί ιδεολογήματα, όπως αυτό της τριχιλιετούς συνέχειας του έθνους των Ελλήνων και προπαγανδίζει αντιδραστικά αφηγήματα για να κάμψει κάθε αντίσταση, όπως ότι «όλοι είμαστε ένα και το αυτό» απέναντι στην κρίση, τους δανειστές, τις τράπεζες, κ.ά. Όλα τα παραπάνω τα θέτει κάτω από την ιδεολογική ομπρέλα του ενός και αδιαίρετου έθνους.

Ετσι, η Ιστορία και ειδικά αυτή που διδάσκεται στο πλαίσιο του αστικού σχολείου, που είναι ισχυρός ιδεολογικός

μηχανισμός του κράτους και μηχανισμός αναπαραγωγής των εκμεταλλευτικών σχέσεων στην παραγωγή, είναι αυστηρά εγκιβωτισμένη σ' αυτό το πλαίσιο.

Η ΝΔ και η υπουργός Παιδείας της κυβέρνησης Μητσοτάκη (άτομο που δε διαθέτει ούτε καν τη μόρφωση κάποιων στελεχών της Δεξιάς που υπηρέτησαν σε κυβερνητικά πόστα κατά το παρελθόν), εγκλωβισμένοι στο πατροπαράδοτο γι' αυτόν τον πολιτικό χώρο σύνθημα «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια», δεν ξέφυγε από τα πεπατημένα, αμέσως μόλις ανέλαβε τη διακυβέρνηση του ελληνικού αστικού κράτους. Θέλει να ενισχύσει, μέσω του μαθήματος της Ιστορίας την «εθνική συνείδηση», δηλαδή την ψευδή συνείδηση. Προωθεί τον ιδεολογικό-πολιτικό-πολιτιστικό-ηθικό εκμαυλισμό της νεολαίας, την υποταγή τελικά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων στην κυριαρχία των αστών και του κεφαλαίου.

Από την άλλη, ο ΣΥΡΙΖΑ, που διαρρηγγύνει τα ιμάτιά του για τον κοινωνικό προσανατολισμό της Ιστορίας, διεξάγει μια αντιπαράθεση ανούσια και για τα μάτια. Εδωσε, άλλωστε, δείγματα γραφής ενόσω βρισκόταν στην κυβέρνηση, με τον στενό εναγκαλισμό με το ιερατείο, που οδήγησε ακό-

μα και στην καρατόμηση του υπουργού Παιδείας Ν. Φίλη.

Μολονότι υπάρχουν στον ΣΥΡΙΖΑ στελέχη με μόρφωση και με μια αντιεθνιστική «ματιά» στα ζητήματα της Ιστορίας, η όλη προσέγγιση που έκαναν ως κυβέρνηση δεν άνοιξε μέτωπο με το κυρίαρχο εθνικιστικό αφήγημα της «τριχιλιετούς ιστορίας του ελληνικού έθνους». Προσπάθησαν μόνο να ρετουσάρουν αυτό το αφήγημα με ανώδυνες πινελιές κοσμοπολιτικού αντιεθνικισμού, απόλυτα συμβατού με την κυρίαρχη ιδεολογική κατεύθυνση της ΕΕ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το «Μακεδονικό», το οποίο χειρίστηκαν χωρίς ν' αμφισβητήσουν τον μεγαλοελληνικό εθνικισμό.

Αλλαγές στο περιεχόμενο και τη διδασκαλία της Ιστορίας, τέτοιες που να αναδεικνύουν κυρίαρχα τη διαλεκτική ιστορική εξέλιξη στον τόπο μας και διεθνώς, να αναπτύσσουν την κρίση και όχι την αποστήθιση, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκανε, πέρα από κάποια πασαλείματα και στρογγυλέματα των ιστορικών γεγονότων (εκσυγχρονιστική και κοσμοπολιτική ματιά), μιας και αυτός απεδείχθη άξιος διαχειριστής του ελληνικού καπιταλισμού.

Κοινώς «δυσόδοροι μαλώνανε...».

Γιούλα Γκεσούλη

Καταδίκη των νεοναζιστών με προεκτάσεις...

Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας δε δέχτηκε την αθωωτική εισαγγελική πρόταση και με ομόφωνη απόφασή του καταδίκασε τους νεοναζιστές της ΧΑ για την επίθεση στο στέκι «Συνεργείο». Πρόκειται για μια σημαντική απόφαση, η οποία έχει προεκτάσεις που αφορούν τη μεγάλη δίκη των νεοναζιστών, που έχει μπει στην τελική της φάση.

Από τους εννιά κατηγορούμενους καταδικάστηκαν οι εφτά, μεταξύ των οποίων δύο από τα γκεσέμια του εγχώριου νεοναζισμού, ο Λαγός και ο Μίχος.

◆ Οι Μπαρέκας, Γαλανάκης, Αγιοβλασίτης, Σταμπέλος και Καλιπτιζής, που είναι κατηγορούμενοι και στη μεγάλη δίκη των νεοναζιστών, καταδικάστηκαν για **επικίνδυνη σωματική βλάβη** και **οπλοχρησία**. Οι τέσσερις πρώτοι καταδικά-

στηκαν σε συνολική φυλάκιση 11 μηνών (κατά συγχώνευση) και ο τελευταίος (υπηρετεί στο Πολεμικό Ναυτικό) σε συνολική φυλάκιση 5 μηνών (κατά συγχώνευση), επειδή του αναγνωρίστηκε ελαφρυντικό. Σημειωτέον ότι η εισαγγελέας, που είχε προτείνει την αθώωση όλων των νεοναζιστών, πρότεινε να αναγνωριστεί ελαφρυντικό σε όλους, όμως το δικαστήριο απέρριψε την πρότασή της για τους τέσσερις πρώτους.

◆ Οι Λαγός και Μίχος καταδικάστηκαν για **ηθική αυτουργία σε επικίνδυνη σωματική βλάβη** σε φυλάκιση 8 μηνών ο καθένας.

Ενόψει αυτής της απόφασης, πρέπει να σημειωθούν τα εξής.

1. Η κατηγορία της επικίνδυνης σωματικής βλάβης, με την οποία καταδίκασε τους χρυσαυγίτες το δικαστήριο, απο-

τελεί μια ακόμα απόδειξη για τον εγκληματικό χαρακτήρα της νεοναζιστικής συμμορίας, η οποία προσπαθεί να εμφανιστεί σαν... νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα.

2. Η καταδίκη των Λαγού και Μίχου για ηθική αυτουργία στην εγκληματική δράση του τάγματος εφόδου αποτελεί **οδοδείκτη** γι' αυτό που πρέπει να γίνει στη μεγάλη δίκη με όλους τους τέως βουλευτές του νεοναζιστικού μορφώματος (συμπεριλαμβανόμενου του φίρερ Μιχαλολιάκου). Ως γνωστόν, ο φίρερ και οι τότε βουλευτές του **δεν αντιμετωπίζουν κατηγορία ηθικής αυτουργίας** στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, στις απόπειρες δολοφονίας των αιγύπτιων ψαράδων και των μελών και στελεχών του ΠΑΜΕ! Επειδή κατά τη διάρκεια της πολύχρονης ακροαματικής διαδικασίας αποδείχτηκε

καθαρά ότι τίποτα δε γινόταν χωρίς άνωθεν εντολή, ότι τα τάγματα εφόδου δρούσαν με εντολές οι οποίες έφταναν σ' αυτά μέσω μιας ιεραρχίας στρατιωτικού τύπου, στην κορυφή της οποίας βρισκόταν ο φίρερ, ότι η εγκληματική-δολοφονική δράση δεν ήταν κάποια παρέκκλιση αλλά βασικό συστατικό της εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας και δράσης της ΧΑ, το δικαστήριο οφείλει -κατά τη γνώμη μας- αφού καταδικάσει τους νεοναζιστές κατά το κατηγορητήριο, να στείλει το φάκελο της δικογραφίας και τα πρακτικά του στην Εισαγγελία Εφετών για **περαιτέρω ποινική διερεύνηση ως προς το αδίκημα της ηθικής αυτουργίας στα αδικήματα της ανθρωποκτονίας (Παύλος Φύσσας) και των αποπειρών ανθρωποκτονίας (αιγύπτιοι ψαράδες και μέλη και στελέχη του ΠΑΜΕ)**.

Αμόρφωτος ή εμπαθής και κομπλεξικός;

«Ο Λένιν (σε μια από τις πιο ατυχείς διατυπώσεις του) έβλεπε το μέλλον με όρους ηλεκτροδότησης και Σοβιέτ», έγραψε ο Τσακαλώτος (με τη μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του) σε άρθρο του στη «Ναυτεμπορική». Δεν ξέρει, άραγε ο Τσακαλώτος τι ακριβώς είπε και κυρίως τι περιέγραφε με απλό τρόπο ο Λένιν; Τότε είναι εντελώς αμόρφωτος. Νομίζουμε όμως ότι ξέρει. Και πολύ καλά μάλιστα. Και βγάζει όλη την εμπάθεια και το κόμπλεξ του, εμφανιζόμενος ως... κριτικός του Λένιν (ποιος; ο Τσακαλώτος!).

Ο Λένιν έδωσε έναν μεταφορικό ορισμό του σοσιαλισμού. Σοσιαλισμός είναι σοβιετική εξουσία συν εξηλεκτρισμός, είπε. Στον όρο εξηλεκτρισμός περιέλαβε τις τεράστιες αλλαγές που έπρεπε να γίνουν στη ρωσική οικονομία, προκειμένου αυτή να ξεφύγει από την καθυστέρηση και να μπορέσει να αναπτυχθεί στο βαθμό που απαιτείτο για να μπορεί να ονομάζεται σοσιαλιστική. Και βέβαια, ο Λένιν, πριν από τον εξηλεκτρισμό, έβαλε τη σοβιετική εξουσία. Τη δικτατορία του προλεταριάτου, δηλαδή, υπό την ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος, χωρίς την οποία κανένας σοσιαλιστικός μετασχηματισμός δε θα μπορούσε να προχωρήσει.

Τα χρόνια που ακολούθησαν, η σοβιετική εξουσία έκανε πράξη το σχέδιο του Λένιν και των Μπολσεβίκων. Στα νεανικά του διαβάσματα ίσως ο Τσακαλώτος κάτι να είχε δει περί GOELRO. Ήταν ένα τεράστιο σχέδιο εξηλεκτρισμού, που το 1935 είχε φτάσει στην οικοδόμηση σταθμών ηλεκτροπαραγωγής δυναμικότητας 4,34 εκατομμυρίων κιλοβάτ, όταν η δυναμικότητα στην προεπαναστατική Ρωσία δεν ξεπερνούσε το 1,1 εκατομμυρίων κιλοβάτ. Παράλληλα, κατασκευάστηκε ένα τεράστιο δίκτυο μεταφοράς που πήγαινε την ηλεκτρική ενέργεια σε κάθε άκρη της αχανούς σοβιετικής γης.

Είναι γνωστό ότι η βιομηχανική παραγωγή στην ΕΣΣΔ αναπτυσσόταν με πρωτόγνωρους ρυθμούς. Το κρατικό πλάνο,

όμως, προέβλεπε ότι η αύξηση της εγκατεστημένης ισχύος των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής θα είναι πάντοτε μεγαλύτερη από την αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής. Έτσι χτίστηκε το σοσιαλιστικό οικοδόμημα, που χάρη στην οικονομική ισχύ του και στην ηθικοπολιτική ενότητα του λαού του

κατάφερε να αντιμετωπίσει με επιτυχία και να συντρίψει το ναζιστικό τέρας.

Τι ακριβώς βρίσκει «ατυχές» ο Τσακαλώτος στη διατύπωση του Λένιν; Μάλλον και τα δύο σκέλη της. Και τη σοβιετική εξουσία (διότι ο Τσακαλώτος και οι όμοιοί του είναι εραστές της αστικής δημοκρατίας, της δικτατορίας της αστικής τάξης, όπως την όρισε ο Μαρξ) και τον εξηλεκτρισμό, δηλαδή την δημιουργία των όρων για την εκβιομηχάνιση -με έμφαση στη βαριά βιομηχανία, αλλά και την εκμηχάνιση της γεωργίας- της οικονομικά καθυστερημένης Ρωσίας (γιατί ο Τσακαλώτος και οι όμοιοί του είναι εραστές του ελληνικού καπιταλισμού, του καπιταλισμού της «ψυροκώσταινας», η οποία δεν μπορεί να ζήσει και να αναπτυχθεί χωρίς τις επενδύσεις του ξένου κεφαλαίου, που απομυζούν τον πλούτο της).

Το βιβλίο του Δ, Μπάτση «Η βαριά βιομηχανία στην Ελλάδα» εξακολουθεί να είναι επίκαιρο, εβδομήντα χρόνια μετά την κυκλοφορία του, εκτός των άλλων και για να μας θυμίζει τη δωσιλογική συμπεριφορά των Τσακαλώτων.

Κερδοσκοπία με τα καύσιμα

Όπως μας ενημέρωσαν με κοινή ανακοίνωσή τους το ΥΠΕΝ και το ΥΠΑΝ, τα δύο υπουργεία «παρακολουθούν στενά τις εξελίξεις στην εγχώρια αγορά πετρελαίου και είναι έτοιμα να αντιμετωπίσουν τυχόν φαινόμενα κερδοσκοπίας λόγω της πορείας των διεθνών τιμών του μαύρου χρυσού». Η ανακοίνωση εκδόθηκε μετά από σύσκεψη των υφυπουργών Θωμά και Παπαθανάση με εκπροσώπους των εταιριών διύλισης, του Συνδέσμου Εταιριών Εμπορίας Πετρελαιοειδών Ελλάδος (ΣΕΕΠΕ) και των βενζινοπωλών. Μετά τη σύσκεψη ο Θωμάς δήλωσε ότι «όλοι οι φορείς της αγοράς μετέφεραν το μήνυμα ότι δεν υπάρχει ιδιαίτερος λόγος ανησυχίας, καθώς ήδη πολλά από τα πρατήρια απορρόφησαν την μικρή αύξηση των τιμών χονδρεμπορικής και ο ανταγωνισμός λειτουργεί. Δεν υφίστανται προβλήματα προμή-

θειας. Τα αποθέματα είναι επαρκή, τα δε ελληνικά διυλιστήρια είναι ευέλικτα καθώς μπορούν να αγοράσουν και να επεξεργαστούν πετρέλαιο από διάφορες πηγές».

Από την ίδια τη δήλωση του αρμόδιου υφυπουργού προκύπτει ότι πρώτον υπήρξαν ήδη μικρές αυξήσεις στη χοντρική (από τα διυλιστήρια δηλαδή), οι οποίες απορροφήθηκαν από «πολλά από τα πρατήρια» (όχι όλα δηλαδή) και ότι δεν υφίσταται πρόβλημα προμήθειας. Δηλαδή, θα υπάρχουν καύσιμα. Τι θα γίνει με τις τιμές δεν είπε τίποτα ο υφυπουργός. «Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι έξω, οι έλεγχοι συνεχίζονται, δεν έχει παρατηρηθεί κανένα σημείο κερδοσκοπίας», δήλωσε ο υφυπουργός Παπαθανάσης, διαβεβαιώνοντας ότι «ακόμα και αν υπάρξει μια μικρή απόκλιση της τάξης των 1-3 λεπτών, αυτή θα απορροφηθεί».

Καταδίκη και των Παναγιώταρου-Μπαρμπαρούση

Σε τέσσερις μήνες φυλάκιση τον καθένα καταδίκασε το Τριμελές Πλημμελειοδικείο τους πρώην βουλευτές του νεοναζιστικού μορφώματος Παναγιώταρο και Μπαρμπαρούση, για τους πυροβολισμούς που έριξαν στην κηδεία του χουντικού δολοφόνου Ντερτιλή. Ο Ν. Ντερτιλής ήταν γιος του Β. Ντερτιλή, ιδρυτή των Ταγμάτων Ασφαλείας και διετέλεσε ιδιαίτερος γραμματέας του πατέρα του. Είχε καταδικαστεί σε 20ετή κάθειρξη ως πραξικοπηματίας και σε ισόβια για την εν ψυχρώ δολοφονία του φοιτητή Μιχάλη Μυριγιάννη, έξω από το Πολυτεχνείο, στις 18 Νοέμβρη του 1973, γεγονός για το οποίο καμάρωνε.

Αυτό το φασιστικό κάθαρμα «αποχαϊρέτισαν» οι δύο νεοναζιστές με... τιμητικούς πυροβολισμούς, με όπλα που τους είχε χορηγήσει νομίμως η αστική Δημοκρατία (τότε οι χρυσαυγίτες ήταν τα χαϊδεμένα παιδιά των κατασταλτικών μηχανισμών). Στο δικαστήριο δεν εμφανίστηκαν και οι συνήγοροί τους προσπάθησαν να τους γλιτώσουν με τη γελοία δικαιολογία της νομικής πλάνης. «Θεώρησαν πως δεν είχε ποινική προέκταση η πράξη τους», είπαν, αφού «σε περιοχές της χώρας οι πυροβολισμοί αποτελούν έθιμο»! Κότες από την αρχή μέχρι το τέλος...

...και του Κουκούτση

Και ο πρώην χρυσαυγίτης βουλευτής Κουκούτσης καταδικάστηκε σε φυλάκιση 15 μηνών για συκοφαντική δυσφήμιση του Πέτρου Κωνσταντίνου, στελέχους της ΚΕΕΡΦΑ και της ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ. Είχε επιτεθεί στον Κωνσταντίνου μέσα στη Βουλή, όπου ο τελευταίος βρισκόταν με αντιπροσωπία μεταναστών για να επιδώσουν ψήφισμα, κραυγάζοντας «τι θες εσύ εδώ, έξω από εδώ Πακιστανολάγνε, που σε γαμάνε οι αραπάδες». Το γεγονός καταγγέλλθηκε και ο Κουκούτσης εξέδωσε δελτίο Τύπου στο οποίο καυχόταν ότι πέταξε έξω από τη Βουλή τον «εμπρηστή της Marfin»! Ο Π. Κωνσταντίνου του έκανε μήνυση και ο Κουκούτσης, παρά τις «κοτίσιες» δικαιολογίες που επιστράτευσε (ότι δεν ήταν αυτός που ξεκίνησε την αναμετάδοση της σχετικής φημολογίας, ότι για το δελτίο Τύπου φταίει συνεργάτης του κτλ.), καταδικάστηκε σε φυλάκιση 15 μηνών για συκοφαντική δυσφήμιση κατ'εξακολούθηση. Η ποινή παρέμεινε και στο Εφετείο, καθώς το έβαλε στα πόδια, δεν εμφανίστηκε στο δικαστήριο και η έφεσή του απορρίφθηκε ως ανυποστήρικτη!

Προπαγάνδα αλά Παιτακός

Δελτίο Τύπου του υπουργείου Μπουμπούκου την περασμένη Τετάρτη: «Ο Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων, κ. Αδωνις Γεωργιάδης, με αφορμή σημερινό δημοσίευμα για ηλεκτρονικό πλειστηριασμό πρώτης κατοικίας οικογένειας που επλήγη από τη φονική πυρκαγιά στο Μάτι, προέβη στην ακόλουθη δήλωση: “Κατόπιν παρέμβασής μου στην Ένωση Ελληνικών Τραπεζών ο συγκεκριμένος πλειστηριασμός σταμάτησε. Δεν θα αφήσουμε μία τραγωδία να καταστρέψει μια οικογένεια. Ευχαριστώ την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών για την άμεση ανταπόκρισή της και φυσικά την τράπεζα που ανέστειλε τον πλειστηριασμό”».

Ακυρώνονται μήπως οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί; Ακυρώνονται οι πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας; Οχι βέβαια. Το θεσμικό πλαίσιο, όπως διαμορφώθηκε επί ΣΥΡΙΖΑ, με βάση την προσυνεννόηση των τραπεζιτών με την τρόικα, παραμένει αναλλοίωτο. Απλά, ο υπουργός Μπουμπούκος βρήκε την ευκαιρία να κάνει προπαγάνδα για την... κοινωνική ευαισθησία του. Όπως ακριβώς έκανε ο Παττακός την περίοδο της χούντας. Και φυσικά, οι τραπεζίτες δεν είχαν κανένα λόγο να του χαλάσουν το χατίρι, αφού επρόκειτο μόνο για μια περίπτωση, για μια εξαίρεση στον κανόνα. Γι' αυτούς η συγκεκριμένη υπόθεση ήταν απλά ένα ρουσφετάκι στον υπουργό, ο οποίος θα τους το χρωστάει.

Από βδομάδα, οι τιμές θα πάρουν την ανηφόρα, φυσικά. Με απολύτως νόμιμο τρόπο. Θα ανεβάσουν τιμή τα διυλιστήρια (νομιμότατα) και θα ακολουθήσουν οι βενζινοπώλες. Οι (κατ'ευφημισμόν) ελεγκτικοί μηχανισμοί θα περιοριστούν σε ρόλο τροχονόμου, ενώ για λόγους προπαγάνδας μπορεί να πιάσουν κανέναν απατεώνα βενζινοπώλη που το «παράχες».

Αυτό συμβαίνει πάντοτε. Αυτοί που έχουν αποθέματα (δηλαδή διυλιστήρια και εταιρίες χοντρικής πώλησης) εκμεταλλεύονται την ευκαιρία για να βγάλουν πρόσθετο κέρδος (και να μη χρειαστεί να διαθέσουν πρόσθετο κεφάλαιο για τις νέες ποσότητες που θ' αγοράσουν σε αυξημένες τιμές). Κι όταν οι διεθνείς τιμές αρχίσουν να πέφτουν, η πτώση στη χοντρική και στη λιανική περνά με ταχύτητα γαϊδάρου.

Ο πρώην πρόεδρος της Βουλής Νίκος Βούτσης, συμμετέχοντας στη διαμάχη σχετικά με τη νέα φάση του σκανδάλου Novartis, δήλωσε στον ΣΚΑΙ: «Με ικανοποίηση θα δεχτούμε, αν υπάρξει πρωτοβουλία της κυβέρνησης, να γίνει οποιαδήποτε επιτροπή έτσι ώστε **συνολικά** η υπόθεση της Novartis, η οποία κατά κοινή ομολογία είναι όχι μόνο διεθνές αλλά και μεγάλο σκάνδαλο που στην ελληνική περίπτωση έχει τις δικές του πτυχές, να εξεταστεί από τη Βουλή».

Και γιατί, ρε Βούτση, δεν το έκανε αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ με σένα πρόεδρο της Βουλής; Για ηλίθιους μας περνάτε; Ενδιαφέρεστε τώρα να εξεταστεί από τη Βουλή συνολικά το σκάνδαλο Novartis, όταν είχατε αυτή την ευκαιρία και κάνατε ό,τι περνούσε από το χέρι σας για να τη θάψετε και συνολικά και στα επιμέρους τμήματά της;

Τι μπορούσε να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ; Να κάνει μια εξεταστική επιτροπή και να διερευνήσει όλες τις πτυχές του σκανδάλου. Να μιλήσει για τις κομπίνες με τις συνεχείς αυξήσεις στις τιμές, για τα πανάκριβα ογκολογικά φάρμακα και τις κομπίνες μ' αυτά, για όλα όσα συμβαίνουν στο κύκλωμα του φαρμάκου. Κι αν στο τέλος έβγαине και κάτι αξιόποιο

Με την εργαλειοποίησή του για λόγους πολιτικής αντιπαράθεσης

Novartis: Κουκουλώνουν οριστικά το σκάνδαλο

για πολιτικά πρόσωπα (πρώην πρωθυπουργούς και υπουργούς), να τα παραπέμψει σε προανακριτική επιτροπή. Όλα τα αδικήματα ήταν παραγεγραμμένα και ποινικές ευθύνες δε θα μπορούσαν να αποδοθούν, όμως μια ενδελεχής εξέταση του σκανδάλου θα καταδείκνυε τις πολιτικές ευθύνες, τη συνενοχή των κυβερνήσεων στις κομπίνες των φαρμακευτικών μονοπωλίων και στο τέλος θα μπορούσε να καταλήξει και σε κάποιους μηχανισμούς προστασίας του κρατικού χρήματος και του χρήματος των ασφαλισμένων απ' αυτές τις κομπίνες.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, δεν ήθελε να κάνει αυτό που υποκριτικά λέει σήμερα ο Βούτσης. Και δεν το έκανε. Απόδειξη, το γεγονός ότι συνέχισε την ίδια πολιτική στο φάρμακο. Έκανε καμιά αλλαγή και δεν το πήραμε χαμπάρι; Στρίμωξε μήπως τη Novartis και τα άλλα φαρμακευτικά μονοπώλια,

αλλά και τους εγχώριους φαρμακοβιομήχανους και φαρμακοεισαγωγείς, στη γωνία; Η Novartis έκανε την «εσωτερική της κάθαρση», αντικατέστησε τον «κακό» Φρουζή με κάποιο άλλο στέλεχος και συνέχισε το θεάρεστο έργο της όπως και προηγουμένως. Αυτό που δεν έκαναν εκείνοι ζητούν τώρα να το κάνει η ΝΔ! Πρόκειται πραγματικά για πολιτική αγυρτεία.

Το μόνο που ενδιέφερε τον ΣΥΡΙΖΑ ήταν να βγάλει πολιτική υπεραξία σε βάρος της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό ο Παπαγγελόπουλος μιλούσε για «το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους», βγαίνοντας νυχτιάτικα από το Μαξίμου με τον Κοντονή, μετά από σύσκεψη με τον Τσίπρα και τους επιτελείς του (φωτογραφία).

Όπως όλοι γνωρίζουμε, ο σχεδιασμός αυτός δεν τους βγήκε. Από νομικής άποψης ήταν εντελώς στον αέρα, ενώ και πολιτικά αποδείχτηκαν ερασιτέχνες. Υποτίθεται ότι θα στρίμωχναν στη γωνία ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και στο τέλος βρέθηκαν αυτοί στριμωγμένοι ως σκευωροί. Με τη δικογραφία να φτάνει στη Βουλή, μετά από τις μηνύσεις των Σαμαρά, Αβραμόπουλου και Βενιζέλου, που ανασύρθηκαν από το αρχείο όσο ακόμα κυβερνούσε ο ΣΥΡΙΖΑ, και με τον Τσίπρα να δηλώνει ότι «φωνάζει ο κλέφτης αλλά δεν θα φοβηθεί ο νοικοκύρης» και να «προκαλεί τον κ. Μητσοτάκη να κάνει εξεταστική επιτροπή, προανακριτική επιτροπή, ειδικά δικαστήρια, ό,τι ταιριάζει, για να θυμηθεί ο ελληνικός λαός ποιο είναι το σκάνδαλο και ποια η σκευωρία».

Ο Μητσοτάκης, ενώ στην αρχή διέφερε ότι θα κάνει εξεταστική επιτροπή, στο τέλος αποφάσισε να κάνει αυτό που τον συμφέρει περισσότερο αυτή τη στιγμή. Επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης και μόνο για τον Παπαγγελόπουλο. Τον Τσίπρα, τον οποίο ο Σαμαράς κατονόμασε ως ηθικό αυτουργό της σκευωρίας, η οποία στήθηκε με δικές του εντολές, τον αφήνει απέξω.

«Εγώ, τους πολιτικούς αντίπαλους μου δεν τους στέλνω στα δικαστήρια» έλεγε η δήλωση Μητσοτάκη που διέρρευσε από το Μαξίμου την Τρίτη. Και συμπλήρωνε: «Οι πρωθυπουργοί κρίνονται στις κάλπες, στις συνειδήσεις των πολιτών και στις σελίδες της Ιστορίας». Τα ίδια την επομένη, στη δήλωση του γραμματέα της ΚΟ της ΝΔ Καλαφάτη: «Η κοινοβουλευτική ομάδα της Ν.Δ σύμφωνα με τα υφιστάμενα στοιχεία της δικογραφίας δεν προτείνει τη συγκρότηση Ειδικής Επιτροπής σε βάρος του τέως πρωθυπουργού κ. Αλέξιου Τσίπρα. Πρόκειται για συνειδητή επιλογή μιας υπεύθυνης πολιτικής παράταξης, σύμφωνα με την οποία δεν μπορεί να αποδίδονται κατηγορίες σε πρώην πρωθυπουργούς, παρά μόνον αν προκύπτουν αδιάσειστες αποδείξεις. Διαφορετικά, δηλητηριάζεται η πολιτική ζωή του τόπου».

Ο Κούλης επανέλαβε μια φράση του Καραμανλή του πρεσβύτερου, τον οποίο δεν είχε ακούσει ο Μητσοτάκης πατέρα, επιλέγοντας να στείλει τον Α. Παπανδρέου στο Ειδικό Δικαστήριο. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ο Παπανδρέου αθωώθηκε, έστω και με οριακή πλειοψηφία, και μετά από τρία χρόνια επανήλθε στην κυβέρνηση με το εμφατικό 48%. Ο Μητσοτάκης υιός φοβάται μην πάθει το ίδιο και αφήνει τον Τσίπρα στο ποινικό (όχι όμως και στο πολιτικό) απυρόβλητο. Θυμίζουμε ότι ανάλογη τακτική είχε ακολουθήσει και ο Α. Παπανδρέου το 1993, όταν έβαλε στο αρχείο τη δίωξη κατά Κ. Μητσοτάκη για το σκάνδαλο της ΑΓΕΤ.

Ο Παπαγγελόπουλος είναι αμελητέο πολιτικό μέγεθος. Ακόμα και στο Ειδικό Δικαστήριο να τον στείλουν, δεν τρέχει τίποτα για τον ΣΥΡΙΖΑ. Τον Τσίπρα, όμως, δε συμφέρει τον Μητσοτάκη να τον ηρωποιήσει. Τον στολίζει, όμως, με το στίγμα της πολιτικής αμνηστείας. Δε λέει ότι δεν είναι ένοχος, αλλά ότι επιλέγει να μην τροφοδοτήσει τα πολιτικά πάθη διώκοντας τον

αρχηγό του αντίπαλου κόμματος. Ταυτόχρονα, σπρώχνει τον ΣΥΡΙΖΑ σε υπεράσπιση του Παπαγγελόπουλου, που θα είναι οπωσδήποτε μια τραυματική εμπειρία (για τον ΣΥΡΙΖΑ). Γιατί ο δεξιός πρώην εισαγγελέας της Αντιτρομοκρατικής και πρώην αρχηγός της ΚΥΠ, ο άνθρωπος που καθάρισε τόσα σκάνδαλα επί κυβέρνησης Καραμανλή, δεν είναι και ό,τι καλύτερο για ένα κόμμα που θέλει να λέγεται αριστερό, προοδευτικό, δημοκρατικό. Στέλνοντας τον Παπαγγελόπουλο σε προκαταρκτική εξέταση από πολιτικό όργανο, ο Μητσοτάκης τον «χρεώνει με 108» στον ΣΥΡΙΖΑ. Καθιστά εκ των πραγμάτων Τσίπρα και Παπαγγελόπουλο «αυτοκόλλητους». Είναι σίγουρο ότι όσο ο ΣΥΡΙΖΑ θα αντιδρά και θα καταγγέλλει ρεβανσισμούς και τακτισμούς (το τελευταίο το είπε η Αχτσιόγλου!) τόσο η ΝΔ θα συνδέει Τσίπρα με Παπαγγελόπουλο, επιδιώκοντας την πολιτική τους φθορά. Γιατί ο καθένας σκέφτεται το απλούστατο (που ήδη το δουλεύουν τα παπαγαλάκια του Μαρινάκη): δεν είναι δυνατόν ο Παπαγγελόπουλος να ενήργησε ερήμην του Τσίπρα.

Από την άλλη, μ' αυτόν τον τρόπο ο Μητσοτάκης κλείνει οριστικά την υπόθεση, κάνοντας τον ίδιο χειρισμό που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ: όχι εξεταστική επιτροπή, άρα όχι διερεύνηση του σκανδάλου στην ουσία του. Η προκαταρκτική εξέταση είναι μια ανακριτική διαδικασία (το μόνο που αλλάζει είναι ότι εν προκειμένω την ασκεί ένα πολιτικό όργανο) και ως τέτοια θα επικεντρωθεί αποκλειστικά στο αν ο Παπαγγελόπουλος έστησε σκευωρία σε βάρος των πολιτικών αντιπάλων του ΣΥΡΙΖΑ. Τα ουσιαστικά ζητήματα του σκανδάλου Novartis (ή σκανδάλου των φαρμακευτικών εταιριών) δε θα θιγούν, όπως δε θίχτηκαν και με την επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης που έστησε ο ΣΥΡΙΖΑ για τους δέκα πρώην πρωθυπουργούς και υπουργούς.

Όμως, και στο ζήτημα της προκαταρκτικής, η ΝΔ φαίνεται πως προσανατολίζεται να επαναλάβει την... πρωτοτυπία του ΣΥΡΙΖΑ. Να μην εξετάσει την υπόθεση Παπαγγελόπουλου, αλλά να τη στείλει πεσκέσι στην τακτική Δικαιοσύνη για να τη χειριστεί αυτή. Πρώτη το είπε η Ντόρα, δηλώνοντας ότι είναι προσωπική της άποψη. Ο Παπαγγελόπουλος, είπε, δεν έχει βουλευτική ασυλία, άρα αρμόδια γι' αυτόν είναι η

τακτική Δικαιοσύνη (μόνο που ο Παπαγγελόπουλος κατηγορείται για πράξεις που έκανε ως υπουργός). Ο Καλαφάτης, ανακοινώνοντας την επίσημη γραμμή της ΝΔ, είπε ότι η επιτροπή που θα συστήσει η Βουλή θα κρίνει «**εάν υφίσταται αρμοδιότητα της Βουλής** για την άσκηση ποινικής δίωξης για τα υπό διερεύνηση αδικήματα» και μόνο «σε καταφατική περίπτωση, θα προχωρήσει στη νομική τους αξιολόγηση με την έκδοση σχετικού πορίσματος προς την Ολομέλεια της Βουλής». Πριν κάνει τη δήλωση ο Καλαφάτης, είχε διαρρεύσει από το Μαξίμου ότι η ΝΔ προσανατολίζεται στην τακτική ΣΥΡΙΖΑ: μια-δυο συνεδριάσεις της επιτροπής και μετά αποστολή της υπόθεσης στη Δικαιοσύνη. Κι ως προσπαθήσει ο Παπαγγελόπουλος να καθάρσει με τους πρώην συναδέλφους του, μεταξύ των οποίων δεν έχει και την καλύτερη φήμη (οι μισοί θέλουν να τον σκίσουν και οι άλλοι μισοί απλώς τον σιχαινόνται, ενώ όσοι ευεργέτησε είναι λίγοι και θα βρεθούν εκτός πόστων).

Αυτή φαίνεται να είναι η άποψη που επικρατεί στο επιτελείο Μητσοτάκη. Εκτός αν επικρατήσουν άλλες σκέψεις και η νεοδημοκρατική πλειοψηφία αποφανθεί ότι η Βουλή είναι αρμόδια για τα αδικήματα, οπότε θ' αρχίσει ανακριτικές πράξεις (καταθέσεις κυρίως). Δε φαίνεται πιθανό αυτή τη στιγμή, αλλά υπάρχει ως ενδεχόμενο.

Σε κάθε περίπτωση, το σκάνδαλο Novartis θα περιοριστεί σε κάποιους γιατρούς, ενδεχομένως και σε κάποιους υπηρεσιακούς παράγοντες, λες και οι τελευταίοι έπαιρναν τις αποφάσεις για τα φάρμακα. Αν βρεθεί τίποτα και γι' αυτούς. Όταν δε θα βρεθεί σε κάποια αίθουσα ακροατηρίου, θα έχουν περάσει τόσα χρόνια που κανείς δε θα ενδιαφέρεται (όπως συνέβη με τη Siemens, με το Βατοπέδι και με τόσα άλλα σκάνδαλα).

Θεωρητικά, ο Μητσοτάκης αντιμετωπίζει μόνο ένα πρόβλημα. Αυτό ακούει στο όνομα Σαμαράς. Είναι αυτός που ονομάτισε τον Τσίπρα, αυτός που έλεγε «θα τους πάω μέχρι το τέλος». Επίσημη αντίδραση από τον Σαμαρά δεν υπήρξε μέχρι τη στιγμή που γράφονταν αυτές οι γραμμές. Ένας όψιμος σύμμαχος του Σαμαρά, ο Μαρινάκης, έβαλε τα παπαγαλάκια του να κάνουν κριτική στον Μητσοτάκη για την αμνηστευση Τσίπρα. Η κριτική, όμως, περιορίζεται στο επίπεδο της «λανθασμένης τακτικής», δε φτάνει σε κραυγές για «συμπαιγνία», «παρασκήνιο» κτλ.

Θα το τραβήξει ο Σαμαράς; Ίσως είναι μια ευκαιρία για τον Μητσοτάκη να τελειώσει μαζί του, παίρνοντας εκδίκηση και για λογαριασμό της «οικογένειας». Οψόμεθα...

Βραχεία μνήμη

Ο βουλευτής Τρικάλων του ΣΥΡΙΖΑ Σάκης Παπαδόπουλος συνέγραψε άρθρο για τα «Νέα» του Μαρινάκη (όχι τυχαία, ασφαλώς) στο οποίο εκφράζει τη λύπη του «για την ταλαιπωρία όσων βρέθηκαν σε ρόλο απολογούμενου για κατηγορίες οι οποίες κρίθηκαν αστήρικτες». Του Σαμαρά, του Πικραμμένου και των άλλων πέντε πρώην υπουργών που κρίθηκαν αθώοι από τις κατηγορίες για χρηματισμό από τη Novartis. Με την ευκαιρία αυτή, δε, θεωρεί ότι όλα όσα έγιναν «ίσως αποτελούν την κατάλληλη αφορμή για να αλλάξουμε το πλαίσιο για το πώς διαβιβάζονται οι φάκελοι παραπομπών στη Βουλή. Επειδή κάποιος μάρτυρας είπε κάτι για κάποιον πολιτικό, δεν μπορεί από μόνος του αυτός ο λόγος να αρκεί για την ταλαιπωρία του».

Βραχεία μνήμη έχει ο συριζαίος βουλευτής. Διότι και ο ίδιος, όπως όλοι οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, ψήφισε υπέρ της συγκρότησης επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης της Βουλής για τα δέκα πολιτικά πρόσωπα. Αφού, όμως, σύστησαν την επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης και ενώ είχαν μπροστά τους τη δικογραφία, αρνήθηκαν να διεξαγάγουν προκαταρκτική εξέταση και έστειλαν την υπόθεση ξανά στις δικαστικές αρχές. Αν όντως δεν υπήρχαν στοιχεία για τα πολιτικά πρόσωπα, πέρα από τις αοριστίες κάποιων προστατευόμενων μαρτύρων, γιατί δεν εξέτασε την υπόθεση η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης της Βουλής, ώστε να απαλλάξει αυτή τα πολιτικά πρόσωπα;

Εχει γίνει φανερό τοις πάσι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έπαιξε και έχασε. Δεν είχε τίποτα συγκεκριμένο και επεδίωξε μ' αυτό το τίποτα να βγάλει πολιτική υπεραξία. Στο τέλος, «το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους», όπως το είχε χαρακτηρίσει ο Παπαγγελόπουλος έξω από το Μαξίμου, επικαλούμενος την εισαγγελική του πείρα, αποδείχτηκε ένα φιάσκο, από το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε και μάλλον θα χάσει κι άλλο με τις διαδικασίες που θα ξεκινήσουν τώρα στη νέα Βουλή, με κατηγορούμενους πλέον και όχι κατηγορούμενους τους συριζαίους. Αυτό, όμως, εμάς δεν μας ενδιαφέρει καθόλου. Στο εξουσιαστικό παιχνίδι των αστικών κομμάτων δεν παίρνουμε το μέρος κανενός.

Όμως, με το πολιτικό ξεκατίνιασμα και τους άθλιους χειρισμούς των συριζαίων, θάφτηκε η ουσία του σκανδάλου, κάποιες πτυχές του οποίου θα μπορούσαν ενδεχομένως να έχουν αποκαλυφθεί, αν λειτουργούσε η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης που αποφάσισε να συγκροτήσει η συριζανελίτικη πλειοψηφία της προηγούμενης Βουλής. Εθαψαν την ουσία για χάρη των πολιτικών εντυπώσεων και στο τέλος τις έχασαν κι αυτές. Το σκάνδαλο Novartis εξελίσσεται ως... «στήσιμο σκευωρίας από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ σε βάρος των πολιτικών τους αντιπάλων»!

Περί μείωσης των «πρωτογενών πλεονασμάτων»

Ενα προκλητικό καλαμπούρι

Οι συριζαίοι νομίζουν ότι βρήκαν πεδίο για να ασκήσουν αποτελεσματική αντιπολίτευση στην κυβέρνηση Μητσοτάκη και να της κόψουν τη φόρα. Εμείς είχαμε επεξεργαστεί ένα σχέδιο για τη μείωση των «πρωτογενών πλεονασμάτων» στο 2,5%, το οποίο ο Μητσοτάκης εγκατέλειψε, λένε.

Οι νεοδημοκράτες απάντησαν αρχικά αμήχανα, λέγοντας ότι αυτό το σχέδιο δεν είχε συμφωνηθεί ποτέ με τους δανειστές και δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει τώρα. Αυτοί έχουν το γνωστό σχέδιο: «πρώτα θα κατακτήσουμε αξιοπιστία έναντι των εταίρων και δανειστών και μετά θα συζητήσουμε μαζί τους για μείωση στο 2,5% των πρωτογενών πλεονασμάτων για το 2021 και το 2022».

«Εχουμε την κυριαρχία και παίρνουμε την απόφαση να μειώσουμε τα πρωτογενή πλεονάσματα από το 3,5% στο 2,5% το 2020. Δυστυχώς ο κ. Μητσοτάκης, όταν ανέλαβε την εξουσία δεν αποδέχθηκε την πρόταση και θέλει να διαπραγματευθεί κάτι που εμείς είχαμε πετύχει χωρίς διαπραγματεύσεις», είπε ο Τσίπρας στη συνέντευξη που έδωσε στο CNBC, στον εξώστη της υπερπολυτελούς Villa d' Este, με φόντο την υπέροχη λίμνη του Κόμο. Ο Σκουρλέτης δεν έχει πάρει «γραμμή» και δηλώνει άλλα: «Βεβαίως είχαμε συμφωνήσει για τα πλεονάσματα με την γνωστή ρύθμιση του 2,5% ενώ θα παρέμενε ο ονομαστικός στόχος του 3,5% αλλά αυτό θα μπορούσε να γίνει πραγματικότητα μέσα από την δημιουργία αυτού του καταπιστευτικού λογαριασμού, του ενδιάμεσου λογαριασμού ο οποίος δέσμευε ένα ποσό από το γνωστό μαξιλάρι που θα χρησιμοποιούσαμε για να καλύψουμε το 1% μέχρι το 2022» είπε στον ΣΚΑΪ.

Βγήκε, όμως, ο Τσακαλώτος και τα 'κανε μαντάρα, δηλώνοντας στον Αlpha ότι δεν υπήρχε συμφωνία με τους εταίρους στην πρόταση που παρουσίασε ο ΣΥΡΙΖΑ στις 7 Μαΐου στο Ζάππειο, αλλά ότι ήταν μία στρατηγική που θα μπορούσε να πετύχει. Κάποιοι την κατανοούσαν, άλλοι όχι, ενώ ήταν αναμενόμενη η αντίδραση των «σκληρών», είπε.

Η αλήθεια είναι ότι ο Τσακαλώτος ποτέ δεν είχε αισθανθεί άνετα μ' αυτή την ιδέα. Φροντίζοντας τη δική του πο-

λιτική καριέρα, δεν ήθελε να φανεί σαν καραγκιόζης στα μάτια των ευρωπαίων συναδέλφων του, μπροστά στους οποίους δε θα τολμούσε ποτέ να παρουσιάσει το μεγαλοφυές σχέδιο που πρέπει να το επεξεργάστηκε μάλλον ο κυρ-Αλέκος ο Φλαμπουράρης (γνωστός για το πρωτοπόρο οικονομικό δόγμα «αέρας είναι τα δάνεια, με αέρα θα τους πληρώσουμε»). Ετσι και τους το παρουσίαζε, θα του έλεγαν ότι είναι άλλο το απόθεμα ρευστότητας που διαθέτει ένα κράτος και άλλο το «πρωτογενές πλεόνασμα», που είναι όρος που συνδέεται αυστηρά με τη δημοσιονομική πολιτικά, τα έσοδα, τις δαπάνες και τους τόκους που προβλέπονται στον κρατικό προϋπολογισμό. Γι' αυτό και έβγαλε την ουρά του έξω απ' αυτή την προπαγάνδα.

Ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη προσπάθησε να τα μαζέψει λέγοντας ότι «προσφέραμε μια λύση χωρίς να παραβιάζουμε τη συμφωνία στο οικονομικό της σκέλος. Αυτή η λύση δεν είχε λόγο να τεθεί προς διαπραγμάτευση προς τους εταίρους μας». «Προφανώς και τους ενημερώσαμε, και διεξοδικά, προσέθεσε, σημειώνοντας ότι αν οι θεσμοί είχαν τρομερή διαφωνία «θα το μαθαίνατε»!

Η ΝΔ, έχοντας ξεφύγει από την αρχική αμηχανία, πήγε στις απτές αποδείξεις, που δεν είχε σκεφτεί μέσα στην αρχική της παραζάλη. «Αν άφησε λογαριασμό να μας πει τα στοιχεία του. Ας μας πει ο κ. Τσίπρας αν υπάρχει», δήλωσε ο Πέτσας. Και συμπλήρωσε: «Και ο κ. Τσακαλώτος, όπως είπαμε και στη χθεσινή μας ανακοίνωση, όταν έγινε η παράδοση-παραλαβή του Υπουργείου, δεν κατέθεσε κάποιο στοιχείο, που να δείχνει ότι ανοίχθηκε τέτοιος λογαριασμός και ότι μεταφέρθηκαν 5,5 δισεκατομμύρια, όπως είπε ο κ. Τσίπρας». Είχε κι άλλα ράμματα για τη γούνα του ΣΥΡΙΖΑ: «Ο κ. Παπαδημούλης, ο ευρωβουλευτής, στις 5 Σεπτεμβρίου, κάνει ερώτηση στον Επίτροπο Μοσκοβισί και τον ρωτάει τι θα γίνει με τα πρωτογενή πλεονάσματα της Ελλάδας; Θα ρωτούσε ο κ. Παπαδημούλης αν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε ήδη μειώσει τα πλεονάσματα στο 2,5%;».

Και τι θα κάνει η ΝΔ; Ο Πέτσας παρέπεμψε στη δήλωση που έκανε ο Μητσοτάκης πριν από ένα χρόνο στη ΔΕΘ, τον Σεπτέμβρη του 2018: «Εγώ θα διαπραγ-

ματευτώ τα πρωτογενή πλεονάσματα, αφού κερδίσω αξιοπιστία. Θα υλοποιώ το μεταρρυθμιστικό μου σχέδιο και μέσα σε ένα χρονικό διάστημα, πιστεύω 6 έως 12 μηνών που θα έχει αρχίσει να αποδίδει κάποια αποτελέσματα, θα έχω κερδίσει αξιοπιστία να θέσω το ζήτημα της μείωσης των πρωτογενών πλεονασμάτων». Και καταλήγει: «Αυτό επαναλαμβάνει και στους εταίρους μας, όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Και είναι κάτι, το οποίο θα το κάνουμε από το 2020, με στόχο από το 2021 να έχουμε μειωμένα πρωτογενή πλεονάσματα».

Η ιστορία κατάντησε ένα καλαμπούρι που προκαλεί τη νοημοσύνη μας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Τσίπρας πέταξε μια προεκλογική καρικατούρα, εν γνώσει του ότι δε θα χρειαστεί ποτέ να τη διαπραγματευτεί με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, γιατί απλούστατα θα χάσει τις εκλογές. Ο Μητσοτάκης από την άλλη, συνεχίζει την πολιτική Τσίπρα. Αυτή που κατήγγειλε υποκριτικά ως τέταρτο Μνημόνιο. Κορόιδεψε τον κόσμο προεκλογικά με υποσχέσεις για διάφορες φοροαπαλλαγές άμεσης εφαρμογής και στο τέλος μαζεύτηκε σ' αυτά που του επέτρεψαν να κάνει χωρίς να διαταραχτεί η επίτευξη του στόχου για «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,5% το 2019. Το ίδιο θα κάνει και στον προϋπολογισμό του 2020. Όσο για τη διαπραγμάτευση που τάχα θα κάνει, αφού «κερδίσει αξιοπιστία», το πιθανότερο είναι ότι θα την κάνει (αν την κάνει) η επόμενη κυβέρνηση που ευελπιστεί ότι θα είναι και πάλι δική του, μετά από πρόωρες διπλές εκλογές.

Όπως έχει σημειωθεί από τις στήλες της «Κόντρας», τα «πρωτογενή πλεονάσματα» είναι ευέλικτο μέγεθος, το οποίο μπορεί να αλλάξει ανάλογα με την οικονομική συγκυρία. Εγινε και άλλες φορές κατά τα μνημονιακά χρόνια, με τελευταία το 2015, όταν στο πλαίσιο του τρίτου Μνημονίου μειώθηκαν τα «πρωτογενή πλεονάσματα» που είχαν συμφωνηθεί στο δεύτερο Μνημόνιο. Όμως, οι μειώσεις αυτές δεν επέφεραν καμιά ελάφρυνση της αντιλαϊκής πολιτικής. Το ίδιο θα συμβεί και αν υπάρξει οποιαδήποτε μείωση για το 2021 και το 2022 (που προς το παρόν δεν υπάρχει παρά μόνο στη ρητορική του Μητσοτάκη).

Αποπληρωμή μέρους των δανείων του ΔΝΤ: Περισσότερο για προπαγάνδα

«Το είπαμε, το κάναμε» πανηγύρισαν, για λογαριασμό του Μητσοτάκη, οι υπάλληλοι που χειρίζονται το πρωθυπουργικό Twitter. Ο Σταϊκούρας υπέβαλε και επίσημα αίτημα για πρόωρη αποπληρωμή μέρους των δανείων του ΔΝΤ, με τον Τσακαλώτο να εκφράζει τη συμφωνία του γι' αυτή την κίνηση. Την είχαμε ετοιμάσει εμείς, αλλά δεν προλάβαμε να την υλοποιήσουμε είναι το σχόλιο που ακούγεται από τους συριζαίους. Γιατί δεν προλάβετε, ρε παιδιά; Την έγκριση από τη Λαγκάρντ την είχε πάρει ο Τσακαλώτος, όταν τη συνάντησε στην Ουάσινγκτον, και από τότε που την πήρε έγιναν τουλάχιστον δύο συνεδριάσεις του Eurogroup. Γιατί δεν υπέβαλε εκεί το σχετικό αίτημα;

Η απάντηση είναι ότι δεν υπέβαλε το αίτημα, γιατί εκείνη την περίοδο το θέμα έκανε «τζιζ». Ο Τσίπρας είχε κάνει τις γνωστές ανακοινώσεις στο Ζάππειο, όλα κυλούσαν σε κλίμα προεκλογικής υποσχεσιολογίας, τις Βρυξέλλες δεν τις ρωτούσαν για ό' αυτά, οπότε ο Τσακαλώτος με τον Χουλιαράκη φοβήθηκαν τυχόν αρνητική απάντηση, η οποία θα κόστιζε. Θα κόστιζε πολιτικά, γιατί οικονομικά το κόστος είναι αστέιο. Ετσι, το άφησαν για την επόμενη κυβέρνηση, η οποία δρέπει τώρα τις δάφνες της προπαγάνδας.

Τι δουλειά έχουν οι μηχανισμοί της ΕΕ να παρέμβουν σε μια υπόθεση δανεισμού της Ελλάδας από το ΔΝΤ; Εχουν και παραέχουν. Διότι τα δάνεια από το ΔΝΤ και από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό (EFSF/ESM) είναι *pari passu*. Αυτό σημαίνει πως όποια δικαιώματα έχει ο ένας δανειστής έχει και ο άλλος. Πρέπει, λοιπόν, το Eurogroup να αποφασίσει ότι παραιτείται από το δικαίωμα προαποπληρωμής ίσου ύψους δικών του δανείων, ώστε η ελληνική κυβέρνηση να προχωρήσει σε πρόωρη αποπληρωμή των δανείων του ΔΝΤ. Αν το Eurogroup δεν πάρει τέτοια απόφαση, τότε η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να αποπληρώσει πρόωρα και ισόποσα δάνεια από τον EFSF, πράγμα αδύνατο. Κι αν η ελληνική κυβέρνηση επιμένει να το κάνει μονομερώς με το ΔΝΤ, είναι σίγουρο ότι το ΔΝΤ θα αρνηθεί. Στην -καθαρά θεωρητική- περίπτωση που το ΔΝΤ δεν αρνούνται να προαποπληρωθούν μονομερώς δικά του δάνεια, το Eurogroup θα μπορούσε να προχωρήσει σε απαίτηση άμεσης αποπληρωμής ισόποσων δανείων του EFSF, οπότε θα είχαμε «πιστωτικό επεισόδιο». Ο' αυτά είναι υποθέσεις εργασίας, φυσικά. Δεν υπήρχε περίπτωση οι Τσιπραίοι να πάνε σε σύγκρουση με το Eurogroup. Θα προχωρούσαν σε πρόωρη αποπληρωμή μέρους των δανείων του ΔΝΤ μόνο υπό την προϋπόθεση της έγκρισης από το Eurogroup. Γι' αυτό και δεν προχώρησαν, μολονότι το συγκεκριμένο ζήτημα ήταν ψηλά στην προπαγάνδα τους. Αναγκάστηκαν να πάνε σε πρόωρες εκλογές, οπότε δεν μπορούσαν να βγάλουν άλλη πολιτική υπεραξία απ' αυτό.

Πέρα από την προπαγάνδα, όμως, υπάρχει και η ουσία, την οποία αξίζει τον κόπο να δούμε, γιατί οι βασικές πτυχές της δεν είναι καθόλου γνωστές.

Το υπόλοιπο δανείων από το ΔΝΤ είναι περίπου 9 δισ. ευρώ. Όμως, η «φασαρία» γίνεται για πρόωρη αποπληρωμή 3 δισ. ευρώ. Για το 2020 υπολογίζεται ότι το όφελος (από τη διαφορά ανάμεσα στα ψηλότερα επιτόκια των δανείων ΔΝΤ και τα χαμηλότερα επιτόκια με τα οποία δανείζεται σήμερα το ελληνικό κράτος) θα είναι γύρω στα 70 εκατ. ευρώ, ενώ τις επόμενες χρονιές θα είναι κάθε χρόνο και μικρότερο. Μιλάμε για ασήμαντο ποσό για έναν κρατικό προϋπολογισμό. Πολλή φασαρία για το τίποτα, μιλώντας οικονομικά. Χρήσιμη, όμως, για την προπαγάνδα των κυβερνήσεων (πρώτα του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα της ΝΔ).

Ο ΣΥΡΙΖΑ εστίαζε την προπαγάνδα του στο ότι διώχνει το «κακό» ΔΝΤ, ενώ η ΝΔ εστιάζει την προπαγάνδα της στο ότι με αυτή την κίνηση «ενισχύει την αξιοπιστία της χώρας, βελτιώνει τους δείκτες βιωσιμότητας του χρέους και εξοικονομεί πόρους για το ελληνικό Δημόσιο», όπως έγραψε στο Twitter ο Κούλης. Όπως είδαμε, τίποτ' απ' αυτά δεν ισχύει. Και όπως θα δούμε παρακάτω, ούτε το ΔΝΤ φεύγει.

Γιατί δεν αποπληρώνουν το σύνολο των 9 δισ. που απομένουν από τα δάνεια του ΔΝΤ; Σήμερα το ελληνικό δημόσιο έχει τη δυνατότητα να δανείζεται με χαμηλότερα επιτόκια, έχει και το περιβόητο «μαξιλάρι ασφαλείας», θα μπορούσε επομένως να αποπληρώσει πρόωρα το σύνολο των δανείων του ΔΝΤ. Αν όμως γινόταν αυτό, θα χανόταν η νομιμοποιητική βάση συμμετοχής του ΔΝΤ στην τρόικα. Όταν τα δάνεια πέσουν κάτω από ένα ορισμένο ύψος, το ΔΝΤ δεν έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στη διαχείριση «προγραμμάτων εξυγίανσης» στη συγκεκριμένη χώρα. Αυτό δεν το θέλουν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, οι οποίοι αποφάσισαν ότι το ΔΝΤ, μολονότι δεν έδωσε δεκάρα τσακιστή στο πλαίσιο του δανεισμού του τρίτου Μνημονίου, θα παραμείνει στην τρόικα, αφού έχει το *know how* στην εκπόνηση αντιλαϊκών προγραμμάτων λιτότητας. Και η τρόικα συνεχίζει να ασκεί σκληρή επιτροπεία στο ελληνικό κράτος ακόμα και τώρα. Είναι το μετα-Μνημόνιο που υπέγραψαν οι συριζαίοι.

Όλα τα παραπάνω δεν είναι γνωστά παρά μόνο στους ειδικούς. Ετσι, οι κυβερνήσεις -πρώτα του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα της ΝΔ- κάνουν παραπλανητική προπαγάνδα, παρουσιάζοντας σαν μεγάλη επιτυχία την αποπληρωμή των δανείων του ΔΝΤ, τη στιγμή που δεν τολμούν να προαποπληρώσουν το σύνολο των δανείων, αλλά μόνο το ένα τρίτο τους, ώστε να μπορεί το ΔΝΤ να συμμετέχει στην τρόικα της σκληρής αποικιοκρατικής επιτροπείας.

Αγώνας ηλεκτρονικού σπριντ για το «Εξοικονομώ»

«Λόγω της μεγάλης συμμετοχής η πλατφόρμα εξακολουθεί να αποκρίνεται με καθυστέρηση και χρειάζεται με **υπομονή** από τους χρήστες. Η εταιρεία που διαχειρίζεται την πλατφόρμα είχε διαβεβαιώσει εγγράφως στις 12/9 για την πλήρη ετοιμότητα του πληροφοριακού συστήματος και θα εργαστεί όλη τη νύχτα για να βελτιώσει τη ταχύτητα και τη λειτουργικότητα του συστήματος». Αυτά έλεγε το ΥΠΕΝ σε ανακοίνωσή του την περασμένη Δευτέρα, για να διασκεδάσει τις εντυπώσεις από τη διήμερη ταλαιπωρία που είχαν ήδη υποστεί χιλιάδες άνθρωποι που ήθελαν να κάνουν αίτηση για το «Εξοικονομώ κατ' οίκον».

Τα ίδια είχαν γίνει και επί ΣΥΡΙΖΑ. Και δε φταίει κυρίως η ηλεκτρονική πλατφόρμα, αλλά ο τρόπος εφαρμογής του προγράμματος. Εχουν κόψει ένα κονδύλι και λένε στον κόσμο «όποιος προλάβει θα πάρει, όσοι δεν προλάβουν θα περιμένουν την άλλη φορά». Ετσι, είτε πολίτες είτε μηχανικοί που έχουν εντολή από πελάτες τους ξημεροβραδιάζονται μπροστά στις οθόνες των υπολογιστών τους, προσπαθώντας να μπουν στο σύστημα και να προλάβουν να κάνουν αίτηση για τους πελάτες τους. Γιατί αν δεν προλάβουν, οι πελάτες θα πουν στο μηχανικό «είσαι άσχετος, ο μηχανικός του τάδε πώς πρόλαβε;». Ετσι, η ηλεκτρονική πλατφόρμα δεν

μπορούσε ν' ανταποκριθεί σ' αυτόν το συνεχή φόρτο.

Αυτό δεν το λέμε εμείς, το είπε ο (φιλα προσκείμενος στην κυβέρνηση) πρόεδρος του ΤΕΕ σε επιστολή του προς τους Χατζηδάκη και Γεωργιάδη. «Γνωρίζετε πολύ καλά ότι ο βασικός λόγος που δημιουργούνται αυτά τα προβλήματα είναι η επιλογή της ένταξης στο πρόγραμμα με σειρά προτεραιότητας και μέχρι εξα-ντλήσεως των διαθέσιμων πόρων. Κάθε λογικός άνθρωπος που ενδιαφέρεται να ενταχθεί θέλει, μοιραία, να ενταχθεί στις πρώτες λίγες ώρες για να προλάβει. Δεδομένης της επιλογής για χρονική σειρά προτεραιότητας, η μη διαθεσιμότητα του συστήματος δη-

μιουργεί αίσθημα αδικίας και έντονο εκνευρισμό», έγραψε στην επιστολή του ο Στασινός.

Τελικά, αναγκάστηκαν να δώσουν ολιγοήμερη παράταση για κάποιες περιφέρειες, αφού ζήτησαν «συγγνώμη από τους πολίτες και τους μηχανικούς για την όποια ταλαιπωρία υπέστησαν». Την αύξηση του κονδύλιου, όμως, την άφησαν στο φλου (εγκρίθηκαν 12.000, δεν πρόλαβαν 8.000!): «Τα υπουργεία Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ανάπτυξης και Επενδύσεων θα εξαντλήσουν τις δυνατότητες συγχρηματοδότησης από τα προγράμματα του ΕΣΠΑ για την **τυχόν** περαιτέρω χρηματοδότηση».

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

«Λοιδορήσαι τους πονηρούς ουδέν εστί επίφθονον, αλλά τιμή τοίσι χρηστοίς, όστις ευ λογίζεται» (Να ξεφτιλίζεις τους κακούς διόλου δεν είναι άπρεπο, ίσα-ίσα τιμά τους καλούς, έτσι λένε οι μυαλωμένοι). Αριστοφάνης.

Τα φύλλα πέφτουν, σιγά-σιγά θα πέσουν κι οι μάσκες και όλοι θα αντιληφθούν τι γίνεται κάθε φορά όταν βγαίνουν «μετρήσεις» που ανεβάζουν τα ποσοστά... ευαρέσκειας για τη Νέα Δεινοκρατία και την τόσο «νοικοκυρεμένη» διακυβέρνησή της.

Φέτος δεν έχει μέρισμα, το πλιάτσικο χοντραίνει.

Το γράψαμε: φέτος βαρύς, γκριζός, κακός χειμώνας.

«Η επιπόλαιη και ταυτόχρονα σκεπτικιστική κι εύπιστη αστική τάξη, είναι δι-αποτισμένη με μια δεισιδαίμονα εμπιστοσύνη στο κράτος-πρόνοιας, το οποίο ωστόσο αδιάκοπα κατα-κρίνει, κατηγορώντας πάντα την κυβέρνηση για τα δικά της σφάλματα και είναι ανίκανη να επιχειρήσει οτιδήποτε χωρίς την παρέμβαση των αρχών» (Gustave le Bon - «Ψυχολογία των όχλων»).

Όσο για το κίνημα, η γενική ακινησία (πλην των γνωστών, μεμονωμένων εξαιρέσεων που φαντάζουν πια γραφικές) θέτει πλέον ακόμη και ζήτημα αλλαγής του όρου...

Πέρασε κι ο... «ξεσηκωμός» της ΔΕΘ και πάμε γι' άλλα

Μια τουφεκιά απεριγιακή, μια εθιμοτυπία

Πίσω απ' τα λόγια τα παχιά, τα λόγια τα μεγάλα

Που πια δεν τα πιστεύουνε ούτε κι όσοι τα λένε.

Δεσποινίς ετών 39 (ποια ταινία ρε;), κάθεται στο παραθύρι της και διαβάζει για να κερδίσει το χαμένο έδαφος. Διαβάζουμε κι εμείς τας γραφάς που επανήλθαν στη μόδα, μαζί με την πατρίδα και την οικογένεια: «Ο αγρός Κεραμέως ήταν ένα χωράφι που αγόρασαν ιερείς (σ.σ. ο Φίλης ακούει;) με τα τριάκοντα αργύρια του Ιούδα, για να θάβονται εκεί οι ξένοι» (σ.σ. ποιοι πρόσφυγες ρε;).

Προς το παρόν οι πρόσφυγες θάβονται (κυριολεκτικά και μεταφορικά) και στα ελληνικά νησιά, τα beautiful greek islands βαρβαριστί. Από μικρή ηλικία μάλιστα, καθώς τρία στα τέσσερα προσφυγόπουλα εκεί δεν πηγαίνουν σε σχολείο, σύμφωνα με στοιχεία της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες.

Το γράψαμε από καιρό: θα πάει να προσκυνήσει στον θείο Ντόναλντ αλλά και στη θεία την Αγγέλα είν' όρος απαρέγκλιτος για κάθε υπηρέτη δεκαετίες τον τηρούν, όλοι πια το γνωρίζουν.

Και το road movie συνεχίζεται, με το φιλοθεάμον κοινό να παρεμβαίνει στο σενάριο και να δίνει τη δική του εκδοχή:

Κούλη, μετά τα Γιάννενα, μετά τη Σαλονίκη μετά απ' την Ουάσινγκτον κι από το Βερολίνο σύρε και στον Μελιγαλά, τράβα κι από Εξάρχεια και πες μας τον αιώνα σου ως ποιητή τι βλέπεις.

«Εμείς οι λαοί του Αμαζονίου είμαστε γεμάτοι φόβο. Σύντομα θα είστε κι εσείς», κραυγάζει προς το παγκόσμιο χωριό ο Raoni Metuktire, περιβαλλοντολόγος-αρχηγός των ιθαγενών της φυλής Kayapo της Βραζιλίας. Ενώνοντας τη φωνή του με τόσους άλλους, που όμως κανείς από όσους πρέπει δεν τους ακούει.

Πού είν' ο Πάγκαλος, παιδιά; Ο Byron πού είναι;

Μου φαίνεται ή πάει καιρός που λείπουν απ' την πιάτσα;

Oh god, οποία decadence! Πνευματική πενία.

Αρκούσαν λίγες λέξεις τους και γέμιζε η στήλη...

Το ευρωβαρόμετρο, σταδιακά μετατρέπόμενο σε ευρωελαφρόμετρο, μας βγάζει κάθε λίγο κι από ένα απολαυστικό φασούλι. Όσοι δεν το παρακολουθείτε συστηματικά, χάνετε πρόσθετη διασκέδαση. Ως γνωστόν, πρόκειται για βαρόμετρο που τροφοδοτείται με ευρώ, εξ ου και η χαρακτηριστική ονομασία του, ανάμεσα σε τόσα άλλα με πρώτο συνθετικό το ευρώ. Κάτι αντίστοιχο είναι και η eurostat, στατική πάντα στο ζήτημα των ευρώ.

Και η Τουρκία, στον δρόμο της ανάπτυξης κι αυτή, ετοιμάζεται να πλημμυρίσει μια από τις αρχαιότερες πόλεις του κόσμου με ιστορία δώδεκα χιλιετιών...

Κοκκινοσκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Μόνο στα σαλόνια και όχι στα αλώνια

Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε προαναγγείλει ότι θα κάνουμε ένα συνολικό απολογισμό της αγωνιστικής δράσης στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Μπάσκετ της Κίνας. Με βάση τα αγωνιστικά δρώμενα και τα αποτελέσματα μπορούμε να χαρακτηρίσουμε τη συγκεκριμένη διοργάνωση ως το τουρνουά των εκπλήξεων, αφού, με εξαίρεση την πρωταθλήτρια Ισπανία (με βάση τις αποδόσεις των μπουκ ήταν το τέταρτο φαβορί κατάκτηση του τίτλου), τα υπόλοιπα φαβορί (ΗΠΑ, Σερβία, Ελλάδα) έμειναν εκτός τετράδας. Η επικράτηση των αουτσάιντερ είχε ως αποτέλεσμα να αυξηθεί το ενδιαφέρον για τη διοργάνωση.

Εκτός από το σχολιασμό της αγωνιστικής δράσης, οι εκπλήξεις είχαν ως παράπλευρο αποτέλεσμα να γραφτούν στις αθλητικές ιστοσελίδες δεκάδες αναλύσεις για να εξηγήσουν τα όσα έγιναν στο παρκέ. Ανεξάρτητα από την εγκυρότητα και την πειστικότητα των επιχειρημάτων τους, οι αναλύσεις είχαν ως αποτέλεσμα να αυξηθεί ο χρόνος ενασχόλησης των φιλάθλων με τη διοργάνωση. Υπό αυτό το πρίσμα, οι χορηγοί και η FIBA πρέπει να είναι ιδιαίτερα ικανοποιημένοι από όσα συνέβησαν εντός και εκτός του αγωνιστικού χώρου και από την «αναγνωρισιμότητα» της διοργάνωσης.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι οι διαφορές δυναμικότητας μεταξύ των μεγάλων και των μεσαίων ομάδων έχουν αμβλυνθεί και γι' αυτό αυξήθηκαν οι «εκπλήξεις». Διαβάζοντας τα ρόστερ των ομάδων που πέρασαν στη φάση των 16 διαπιστώνουμε ότι σε όλες τις ομάδες υπήρχαν παίκτες που αγωνίζονται ή είχαν αγωνιστεί στο NBA. Αυτή η διαπίστωση εξηγεί το κλείσιμο της ψαλίδας στη δυναμικότητα των ομάδων και επίσης γιατί οι περισσότερες ομάδες έπαιζαν το ίδιο στιλ μπάσκετ. Αν λοιπόν η μεσαία ομάδα κατάφερνε κατά τη διάρκεια της αναμέτρησης να πιάσει το μέγιστο της απόδοσης, είχε τη δυνατότητα να εκμεταλλευτεί την άσχημη μέρα της μεγάλης ομάδας, να καλύψει το αγωνιστικό χάντικαπ και να φτάσει στη νίκη.

Το τρίτο σημείο που αξίζει να σχολιαστεί είναι το αγωνιστικό επίπεδο της διοργάνωσης. Κατά την ταπεινή άποψη της στήλης, ήταν χαμηλότερο σε σχέση με αντίστοιχες διοργανώσεις στο παρελθόν. Τα τελευταία χρόνια, το NBA έχει ανοίξει τις πόρτες του και μαζεύει παίκτες από κάθε γωνιά του πλανήτη. Ο λόγος του ανοίγματος είναι περισσότερο οικονομικός και λιγότερο αθλητικός. Ο στόχος είναι η διείσδυση σε νέες αθλητικές αγορές και ο καλύτερος τρόπος διείσδυσης στις νέες αγορές είναι να υπάρχουν στις ομάδες του NBA παίκτες από τις συγκεκριμένες χώρες. Η

εφαρμογή αυτής της πολιτικής είχε ως αποτέλεσμα να πέσει το επίπεδο της αγωνιστικής δράσης στο NBA και να συμπαρασύρει και το αγωνιστικό επίπεδο στις μεγάλες διοργανώσεις.

Το τέταρτο σημείο είναι ότι από το παγκόσμιο πρωτάθλημα της Κίνας έλειψαν οι «προσωπικότητες». Στις περισσότερες ομάδες δεν υπήρχε ο παίκτης-ηγέτης που στα δύσκολα θα έπαιρνε την ομάδα στην πλάτη του και θα την οδηγούσε στη νίκη (εξαίρεση ο Σκόλα που στα 39 χρόνια οδήγησε την Αργεντινή στην κατάκτηση του ασημένιου μεταλλίου). Το αγωνιστικό μοντέλο που έχει επικρατήσει τα τελευταία χρόνια βασίζεται σε παίκτες που προπονούνται σκληρά για να εφαρμόσουν συγκεκριμένα αγωνιστικά συστήματα και όχι στο ταλέντο και το «ένστικτο» των παιχτών. Αυτό έχει ως συνέπεια να μειώνονται συνεχώς οι παίκτες με «προσωπικότητα», που θα βγουν έξω από το καλούπι των συστημάτων και θα οδηγήσουν την ομάδα με την μπασκετική τους «τρέλα». Οι παίκτες μαθαίνουν να παίζουν με ένα συγκεκριμένο τρόπο και αν ο αντίπαλος καταφέρει να τον μπλοκάρει, τότε άπαντες περιμένουν το μοιραίο.

Θα κλείσουμε την αναφορά στο Παγκόσμιο της Κίνας με ένα σχόλιο για την Ισπανία και ένα για την Ελλάδα. Η ισπανική μπασκετική σχολή διαχρονικά αφήνει το στίγμα της στις μεγάλες διοργανώσεις. Η συγκεκριμένη φουρνιά, που κυριαρχεί τα τελευταία χρόνια σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, έχει αντοχή στο χρόνο και κυρίως δείχνει ότι θα έχει μια ομαλή μετάβαση από τον ένα κύκλο στον άλλο. Πριν από την έναρξη της διοργάνωσης, οι μπουκ δε θεωρούσαν τους Ιβήρες ως τους βασικούς διεκδικητές του τίτλου, γιατί εκτιμούσαν ότι η ομάδα έχει κλείσει τον κύκλο της και πως τα αποτελέσματα στην μεταβατική περίοδο δε θα είναι εξίσου καλά. Όμως όλα δείχνουν ότι οι Ισπανοί βρήκαν τον τρόπο να φτιάξουν μια αξία διάδοχο της μεγάλης ομάδας

των προηγούμενων χρόνων.

Σε αντίθεση με την ισπανική, η ελληνική εθνική ομάδα δεν έχει καταφέρει να βρει το βηματισμό της, αφού στις περισσότερες θέσεις οι παίκτες που αγωνίζονται σήμερα είναι υποδεέστεροι σε σύγκριση με τους προκατόχους τους. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με την έλλειψη ενός ηγέτη (ο Αντετοκούνμπο δε δείχνει να έχει τις απαιτούμενες ηγετικές ικανότητες), την έλλειψη ικανού προπονητή και τις αρνητικές παρενέργειες από την κόντρα ανάμεσα στον Γιαννακόπουλο και τους Αγγελοπουλαίους, είχε ως συνέπεια να μην επιβεβαιωθούν οι προβλέψεις για μετάλλιο.

Φίλος αναγνώστης, κατά τη διάρκεια αθλητικής συζήτησης σε παγκρατιώτικο στέκι, εντόπισε την «αβλεψία» της στήλης να μην αναφερθεί στον αγωνιστικό κατήφορο της ποδοσφαιρικής εθνικής ομάδας και έκανε το εξής σχόλιο: «Είναι γνωστές οι μπασκετικές καταβολές του Πάπια και γι' αυτό δεν ασχολήθηκε καθόλου με την Εθνική στο ποδόσφαιρο». Με αφορμή το σχόλιο, θα σχολιάσουμε την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στις εθνικές ομάδες ποδοσφαίρου και μπάσκετ.

Υπάρχει ένα αθλητικό αξίωμα, σύμφωνα με το οποίο οι εθνικές ομάδες είναι η εικόνα της κατάστασης που επικρατεί στο πρωτάθλημα και στην παραγωγική διαδικασία κάθε χώρας. Η εκτίμηση της στήλης είναι ότι, παρά τις ιδιαιτερότητες και τις στρεβλώσεις που υπάρχουν στον ελληνικό επαγγελματικό αθλητισμό, το αξίωμα ισχύει. Υπό αυτό το πρίσμα, το πρώτο συμπέρασμα είναι ότι και οι δύο Εθνικές βρίσκονται σε καθοδική πορεία και πληρώνουν τις συνέπειες από τις αρνητικές εξελίξεις στα αντίστοιχα πρωταθλήματα.

Εχουμε αναφερθεί στο παρελθόν στους λόγους που έχουν απαξιώσει το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο και οδήγησαν στην ελεύθερη πτώση του επιπέδου του πρωταθλήματος. Η ισοπαλία με το Λιχτενστάιν είναι η οδυνηρή επιβεβαίωση όσων συμβαίνουν στο πρω-

τάθλημα της Super League. Όσον αφορά το μπάσκετ, στον απολογισμό του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος της Κίνας αναφερθήκαμε στους λόγους που το έχουν οδηγήσει σε φθίνουσα πορεία. Ενας δεύτερος λόγος που εξηγεί την καθοδική πορεία στα δυο αθλήματα είναι το ξεχαρβάλωμα στην παραγωγική διαδικασία, που έχει οδηγήσει και στην έλλειψη νέων παιχτών αντίστοιχης δυναμικότητας με τους παλιότερους.

Ο χώρος της στήλης δεν επιτρέπει να αναφερθούμε στους λόγους που έχουν επηρεάσει αρνητικά την «παραγωγή» νέων παιχτών. Αυτό που πρέπει να κρατήσουμε είναι πως η ανατροπή της σημερινής κατάστασης είναι μια πολύ δύσκολη, επίπονη και μακροχρόνια διαδικασία, αφού εκτός από τις συνέπειες στην παραγωγική διαδικασία θα πρέπει να αντιμετωπιστούν οι συνέπειες της οικονομικής κρίσης και η λογική της αρπαχτής (κυρίως στο ποδόσφαιρο). Όσον αφορά την προοπτική των δυο αθλημάτων, από τη σύγκρισή τους μπορούμε να πούμε ότι το μπάσκετ είναι σε καλύτερο επίπεδο από το ποδόσφαιρο και μπορεί να ανακάμψει ευκολότερα και πιο γρήγορα.

Ο βασικότερος λόγος είναι η παρουσία του Βασιλακόπουλου στην ΕΟΚ. Ο «Σωλήνας» έχει καταφέρει να μειώσει το ρυθμό πτώσης του αθλήματος, ενώ διαχρονικά οι διοικήσεις της ΕΠΟ συμμετέχουν στην απαξίωση του ποδοσφαίρου. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι στο μπάσκετ ο ανταγωνισμός Παναθηναϊκού και Ολυμπιακού τα προηγούμενα χρόνια είχε ως αποτέλεσμα να πέσουν φράγκα στην αγορά και να δημιουργηθούν δυο ανταγωνιστικές ομάδες που τράβηξαν προς τα πάνω και τις υπόλοιπες. Στο ποδόσφαιρο οι ερυθρόλευκοι είχαν κυριαρχήσει εντός και εκτός γηπέδου και είχαν εξασφαλισμένα φράγκα από τη συμμετοχή τους στο Champions League. Αυτή η κατάσταση είχε ως αποτέλεσμα οι ιδιοκτήτες των άλλων ομάδων να ρίξουν πετσέτα και να πάνε να πέφτουν φράγκα στο άθλημα. Ο τρίτος λόγος είναι ότι το μπάσκετ είναι πιο «φθηνό» άθλημα από το ποδόσφαιρο και απαιτεί μικρότερου βεληνεκού επενδύσεις για να φτάσει κάποιος στην κορυφή, γεγονός που επιτρέπει μια στοιχειώδη παραγωγική διαδικασία. Ο τέταρτος λόγος είναι η θέση που έχει το ελληνικό μπάσκετ στο ευρωπαϊκό επίπεδο. Οι ελληνικές ομάδες πρωταγωνιστούν και εξασφαλίζουν από τη συμμετοχή τους στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις ένα σημαντικό μέρος από τις υποχρεώσεις τους, σε αντίθεση με το ποδόσφαιρο (τα τελευταία χρόνια μόνο ο Ολυμπιακός έχει αξιοπρεπή παρουσία).

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

Οι ερυθρόλευκοι θα αγωνιστούν τελικά στην Α2 κατηγορία, αφού δε βρέθηκε φόρμουλα για να ξεπεραστούν οι συνέπειες της κόντρας τους με τους πράσινους. Όμως ο Σπανούλης και η παρέα του θα παίζουν μόνο στα σαλόνια της Ευρωλίγκας και θα αποφύγουν την επιστροφή στα αλώνια του ελληνικού μπάσκετ.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**What does the billboard say?
come 'n play,
come 'n play,
forget about the movement.**

Ο Παύλος ζει! Βαράτε τους ναζί!

► Πλειστηριασμός Μάτι: η Δούρου το άρχισε, ο Κούλης το συνεχίζει.

► Για... βόλτα μπήκαν στην Τουρκία οι δύο έλληνες στρατιωτικοί.

► «Αθήνα και Θεσσαλονίκη στον πυρετό των σινέ φεστιβάλ» - Ψηνόμαστε.

► Τώρα την είδε την «μόλυνση από την πασοκοποίηση» του Σύριζα ο Ε. Τσακαλώτος; Οι του Σύριζα δεν έπαιξαν το ρόλο των «μωρών παρθένων»;

► Βενζίνη: προς την κορυφή τραβά.

► Και οι υποδείξεις των «ΝΕ-ΩΝ»: «Προσοχή: βρείτε τη φθηνότερη βενζίνη από το κινητό σας» - εδώ η τιμή της ακριβαίνει αλλά στο... κινητό θα βρείτε... φτηνή, φτηνότερη βενζίνη. Αντίφαση εν τοις όροις, ω συγκρότημα αμαρτωλό.

► Τράπεζα της Ελλάδας: «Στα 2,45 δισ. το πρωτογενές ταμειακό πλεόνασμα στο οχτάμηνο» - για τα συνήθη υποζύγια το ταμείον είναι - σταθερά - μείον.

► Επιστήμων Αντωνιάδου: μην της δώσετε μπανάνα...

► Άλλη μια χρήση του ισπανικού μορίου «θα»: «Θα» μειωθεί ο φόρος στα καύσιμα.

► Αναδρομικά - καταδρομικά - συνδρομικά.

► «Ομιχλώδες το μετεκλογικό σκηνικό στο Ισραήλ», γράφει η (ημι)επίσημη του Σύριζα. Καθαρότατη, όμως, η φίλια προς το Ισραήλ στάση του Σύριζα (και προσωπικά του κωλοτούμπα).

► Για τον Γ. Γράψα ο Γκορμπατσόφ και το «Κ».Κ.Σ.Ε. ανανέωσαν τον σοσιαλισμό μεταξύ άλλων. Μία γραμμή που φανέρωνε το τι σοσιαλισμό επαγγέλονται οι «άγριοι» της ΚΝΕ προ 30 ετών.

► Το θέμα, όμως, βρίσκεται στο «Τι να κάνουμε;» σήμερα. Γιατί το σήμερα ΕΙΝΑΙ ΒΑΛΤΩΜΕΝΟ.

► Η έτσι θεωρούν πάμπολλοι δίχως να κάνουν τον κόπο να αφογκραστούν...

► Γιατί θέλει «δουλειά πολλή».

► Και γιατί, κύριοι του «Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος» Ε.Λ.Κ.(-ους), όχι το σύμφωνο του Μονάχου; Η ή προσάρτηση της Τσεχοσλοβακίας από τη ναζιστική Γερμανία; Ή, ή, ή...

Όσο για τον ευρωβουλευτή του Σύριζα, Κ. Αρβανίτη: όχι δεν θα γίνουμε ντε και καλά ιστορικοί, όμως το ρόλο του Churchill στα προ του Β' Παγκοσμίου Πολέμου γεγονότα και τον γνωρίζουμε και δεν τον θεωρούμε καμμία πρόοδο.

► Βρήκε ένα λώρο και βγαίνει μπροστά - όσο γίνεται - και ο...Φίλης.

► Από την avg.gr, 18/09/2019 μάθαμε ότι η Κυριακή Μάλαμα είναι... βουλευτρια. Όχι, η δημοτική δεν επιδέχεται σφαγιασμό της ακόμα και όταν πρόκειται για... βουλευτρια.

► Καλά, η Αχτσιόγλου επειδή είναι στην αντιπολίτευση μπορεί να μας κάνει να ξεχάσουμε τι έπραξε υπουργός ούσα;

► Και όταν πρόκειται για ζητήματα όπως η μη αναγραφή του θρησκευματος και της ιθαγένειας στα απολυτήρια η αστική τάξη αποδεικνύεται ότι άγει βραδέως. Ακόμα και σε ζητήματα που ζητούν λύση για πολύ καιρό.

► Το κάπνισμα θίγει την υγεία των παιδιών στις παιδικές χαρές. Το νέφος όχι...

► «ΔΕΘ: Γύρισαν την πλάτη τα Βαλκάνια» - ethnos.gr, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, 18/09/2019.

► Φιλανθρωπικό ίδρυμα «Ιβάν Σαββίδης»: κι άλλη αντίφαση εν τοις όροις.

► Για τη «θαυματοποιοί δύναμη του Σταυρού» αναλαμβάνει να μας δια φωτίσει η στήλη «Εκκλησία» της εφημερίδας ΕΘΝΟΣ (στο σάιτ ethnos.gr, 14/09/2019).

► Το «αυτοκέφαλο» όχι «Αυτοπαϊκού Λαϊκού Κόμματος» Ε.Λ.Κ.(-ους), όχι το σύμφωνο του Μονάχου; Η ή προσάρτηση της Τσεχοσλοβακίας από τη ναζιστική Γερμανία; Ή, ή, ή...

► Γιατί άραγε δεν επιτίθενται στο Ιράν ΗΠΑ και Σ. Αραβία; Φοβάται ο Γιάννης το θεριό...

► Λοιπόν, κάτι προσπαθούσε να μουρμουρίσει ο Σπυριδάκης στον «Κήπο του θεού».

► Ω, του θαύματος! «Μιας χώρας που προβάλλει πλέον προς τα έξω χωρίς στρατηγικές αμφιταλαντεύσεις και πολιτικές επισφάλειας» - ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, κύριο άρθρο, «Αξιοπιστία», 17/09/2019.

► Ή όπως το 'λεγε ο Ιωάννου, «Θαύμα - θαύμα!».

► «...μετά τον θάνατο του Παύλου...». Σχόλιο, Παντ. Μπουκάλα, Καθημερινή, 17/09/2019. Lapsus calamit. ή...;

► Ηλεκτρονικό τσιγάρο (απ' αφορμή την καθολική απαγόρευση του στην Ινδία): όχι και ακίνδυνο.

► Η αποκατάσταση της λίμνης Κορώνειας εξαρτάται «φυσικά και από τη συντήρηση των έργων η οποία δεν έχει γίνει» - Δ. Μπόμπορη - πρόεδρος του Φορέα Διαχείρισης Κορώνειας, Βόλβης, Χαλκιδικής. When truth leaks...

► Δεν ξέρουμε αν «ο Βάγκνερ συνάντησε τις ντομάτες», αλλά από... πατάτες, πλήθος (για την ταινία μιλάμε).

► Trash press: Τι θα πει / κείνος ή κείνη και / της μίας το πιπί / του άλλου το βρακί.

► Πολιτισμός της πι...

► Το φασισμό τον γεννάει κάθε πόρος της άδικης κοινωνίας. Με αυτό υπόψη, ο αγώνας κατά του φασισμού είναι αγώνας κόντρα στην αστική δημοκρατία και τους κολαούζους της.

► «Επίδομα» θέρμανσης: πολλά τα αν...

► Σαμαράς Π.τ.Δ.: σκοτιστή-

καμε.

► Ο φασισμός δεν έρχεται απ' το μέλλον. Από του παρελθόντος τα πυκνά σκοτάδια προβάλλει, του σάπιου κόσμου σας προάγγελος και συναυτουργός.

► «Στους 900.000 οι μισθωτοί-σκλάβοι στη Βρετανία» - Εφ.Συν, 14/08/2019. Λες και οι υπόλοιποι εργάτες και εργαζόμενοι δεν είναι μισθωτοί σκλάβοι.

► A Million Miles Away.

► Αυξάνεται ο αριθμός των ηλικιωμένων (άνω των 60) αστέγων. Η είδηση από τη βρετανική Morning Star.

► Κάργα δικαιώματα (του να κοιμάσαι στο δρόμο).

► Για περισσότερες info κοιτάξε τα στοιχεία του βρετανικού «Office for National Statistics».

► Στατιστική, αλλά δεν μιλάμε για ψυχρούς αριθμούς: μιλάμε για ανθρώπινες ζωές.

► Τι σημαίνει αυτό; Με βάση τα στοιχεία του αναφερθέντος οργανισμού, από το 2013 μέχρι το 2017 οι θάνατοι αστέγων είχαν αυξηθεί κατά 24% σε Αγγλία και Ουαλία.

► Top price: death.

► Εν μέση φασιστική κατοχή: «Απαράδεκτα τα αιτήματα των δημοσίων υπαλλήλων» - «Η Βραδυνή», 30/08/1943.

► «Παρόντες οι Χρυσαιγίτες και φέτος στον Μελιγαλά» - εφημερίδα των Χρυσαιγυλων, 18/09/2019. (ΕΑΜ - ΕΛΑΣ - Μελιγαλάς).

► Εφ.Συν, 18/09/2019: «Παιχνίδια στις πλάτες συνταξιούχων». Τώρα αυτό τι είναι; Αυτοκριτική;

► «Θυμώνει» ο καιρός.

► Πότε είπαμε θα δοθεί (αν...) το (γλίσχρο) επίδομα θέρμανσης;

► Και το όνομα αυτής Lamda Development.

► Αν δεν φοβόμαστε το φασισμό, δε φοβόμαστε ούτε τους μπάτσους.

► Να και τα γκάλοπ!

► Και να μην ξεχνάμε: η Εφ.Συν σας ενημερώνει για τα «Νέα της Αγοράς».

► Και τώρα τι θα κάμωμεν με όλους αυτούς τους βαρβάρους; Οι άνθρωποι αυτοί δεν ήσαν ποτέ μια κάποια λύσις.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

Απάντηση από τη ΔΕΘ στην αντιλθαϊκή πολιτική

◆ Έχουν μπλέξει τους μηρούς τους οι συριζαίοι. Από τη μια λένε ότι ο Μητσοτάκης τρώει από τα έτοιμα (Τσίπρας) και ότι υλοποιεί αυτά που είχε προετοιμάσει ο ΣΥΡΙΖΑ (Τσακαλώτος) και από την άλλη κραυγάζουν ότι ο Τσίπρας θα δώσει από τη ΔΕΘ απάντηση στην αντιλθαϊκή πολιτική του Μητσοτάκη! Δηλαδή, αντιλθαϊκή είναι η πολιτική που είχε ετοιμάσει ο ΣΥΡΙΖΑ και συνεχίζει η ΝΔ. Οι τύποι νομίζουν ότι απευθύνονται σε ηλίθιους. Αδίστακτοι καιροσκοποί, κυνικοί εξουσιαστές, αντιμετωπίζουν τον ελληνικό λαό σαν κοπάδι που άγεται και φέρεται από την προπαγάνδα τους.

◆ Αν δεν ήταν κάποιος εισοδιστής τροτσκιστής (ναι, υπάρχουν ακόμα τέτοιοι, που μπαίνουν στο ΠΑΣΟΚ θεωρώντας ότι θα το μετατρέψουν σε... επαναστατικό κόμμα) ή κάποιος «αλλού 'ντ' αλλού» νεολαίος, σίγουρα ήταν κάποιος με μεγάλο χιούμορ αυτός που «έστησε» την αφίσα του ΚΙΝΑΛ με το γράφημα που παραπέμπει στο Μάη του '68 και στις αφίσες των ταξικών συνδικάτων. Κόκκινο το φόντο, μαύρο το γράφημα, δεν ήθελαν και πολύ να βγάλουν σπυράκια οι φλώροι της Φώφης. Που έσπευσαν ν' αντικαταστήσουν το γράφημα της αφίσας με ένα βήμα ομιλητή σε πράσινο φόντο! Αποδεικνύοντας ότι στερούνται και χιούμορ και φαντασίας. Με ομιλίες θα αντιμετωπίσουν την κυβέρνηση έξω από τη Βουλή;

◆ Οι σύγχρονοι φασίστες παίζουν το παιχνίδι της προπαγάνδας με τα πιο μοντέρνα όπλα. Ο Σαλβίνι, για παράδειγμα, πρέπει να έχει ανθρώπους που γράφουν ολημερίς για λογαριασμό του στο Twitter και φροντίζει να ρίξει στην πολιτική αρένα και τα παιδιά του, ανεβάζοντας φωτογραφίες σαν αυτή, με λεζάντα «το ωραιότερο δώρο του κόσμου». Οι τρυφερές στιγμές με τα παιδιά από τη μια ντύνουν με φωτεινά χρώματα την εικόνα του μισάνθρωπου φασίστα και από την άλλη υπενθυμίζουν: «έρχονται οι λαθροεισβολείς και βάζουν σε κίνδυνο τα παιδιά μας».

Και η Αμμόχωστος στον εκβιασμό

Πέρασαν ήδη δυο μήνες από τότε που η τουρκοκυπριακή πλευρά άνοιξε το ζήτημα της «αξιοποίησης» της Αμμοχώστου. Πρόκειται για την περίκλειστη πόλη που έχει μετατραπεί σε πόλη φάντασμα μετά την εισβολή του 1974 και τα όσα ακολούθησαν. Το υπουργικό συμβούλιο του τουρκοκυπριακού «κράτους» ενέκρινε το διορισμό ομάδας εμπειρογνομόνων, η οποία θα μελετήσει το άνοιγμα της Αμμοχώστου και ιδιαίτερα το Βαρώσι, το κομμάτι του παραλιακού μετώπου της πόλης. Όπως είπαν, το Βαρώσι «αποτελεί νόμιμη στρατιωτική ζώνη στην ΤΔΒΚ» και η μελέτη που θα γίνει «θα λάβει υπόψη της τα δικαιώματα των ιδιοκτητών των περιουσιών, τα οποία θα αντιμετωπισθούν αμερόληπτα».

Εδώ μιλάμε για σίγουρα λεφτά, σε σχέση με τους υδρογονάνθρακες. Για σίγουρα λεφτά, τα οποία μπορούν να έρθουν σχετικά γρήγορα. Μέχρι την εισβολή και τη διχοτόμηση, το Βαρώσι ήταν ένα από τα καλύτερα τουριστικά θέρετρα της Μεσογείου. Κυπριακή Ριβιέρα το αποκαλούσαν. Τα πολυτελή ξενοδοχεία του φιλοξενούσαν από σαρ του Χόλιγουντ μέχρι μεγιστάνες του καπιταλισμού. Αυτό το «κοφτήριο» έχει εδώ και σαράντα χρόνια παραδοθεί στη φθορά.

Πριν από την τουρκική εισβολή η Αμμόχωστος είχε περίπου 40.000 κατοίκους, ήταν η τρίτη μεγαλύτερη πόλη της Κύπρου και το βασικό λιμάνι του νησιού. Τα έσοδα, όμως, προέρχονταν κυρίως από τον τουρισμό, αφού στο Βαρώσι λειτουργούσαν τα μισά ξενοδοχεία ολόκληρης

της Κύπρου, τα πιο μεγάλα και πολυτελή. Η πόλη κατελήφθη από τα τουρκικά στρατεύματα στη δεύτερη φάση της εισβολής, τον Αύγουστο του 1974. Οι κάτοικοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πόλη, ενώ ο τουρκικός στρατός τη λεηλάτησε και μετά τη σφράγισε.

Ο ΟΗΕ με δύο ψηφίσματά του αντιτίθεται σε κάθε εποικισμό οποιουδήποτε τμήματος του Βαρωσιού. Μόνο οι νόμιμοι κάτοικοι μπορούν να επανέλθουν στις εστίες και τις ιδιοκτησίες τους αναφέρει το Ψήφισμα 550 του 1984, το οποίο ζητούσε επίσης τη μεταβίβαση της περίκλειστης περιοχής στη διοίκηση του ΟΗΕ. Το Ψήφισμα 789 του 1992 πρότεινε, ως Μέτρο Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης, να τεθεί το Βαρώσι υπό τον έλεγχο των κυανόκρανων (ειρηνευτική δύναμη του ΟΗΕ), με στόχο την εφαρμογή του Ψηφίσματος 550/1984. Τα δύο αυτά ψηφίσματα αποσύνδεαν ουσιαστικά το πρόβλημα της Αμμοχώστου από το εν γένει κυπριακό πρόβλημα και το αντιμετώπιζαν ως ξεχωριστό ζήτημα, που πρέπει να λυθεί άμεσα, με την επιστροφή των νόμιμων κατοίκων στην πόλη υπό τη διοίκηση του ΟΗΕ.

Η Τουρκία, φυσικά, έγραψε και αυτά τα ψηφίσματα του ΟΗΕ εκεί που δεν πιάνει μελάνι. Όπως έχει πολλές φορές αποδειχτεί στην Ιστορία, αυτά που κατακτώνται με τη δύναμη των όπλων δεν εκχωρούνται στο όνομα του διεθνούς δικαίου και της ηθικής. Το πολύ να ανταλλάγουν με κάτι άλλο, στο πλαίσιο ενός ευρύτερου παζαριού. Όλα αυτά τα χρόνια, όμως, η Τουρκία δεν έκανε καμιά κίνηση εποικισμού των Βαρωσιών. Τα σπίτια και τα ξενοδοχεία άρχισαν να μετατρέπονται σε κουφάρια, ενώ ο τουρκικός στρατός πραγματοποιεί περιπολίες και διώχνει κάποιους που βρίσκουν καταφύγιο στα άδεια κτίρια.

Και ξαφνικά, η τουρκοκυπριακή διοίκηση, δηλαδή η Τουρκία, «θυμήθηκε» την εκ νέου τουριστική αξιοποίηση της Κυπριακής Ριβιέρας. Ο τουρκοκύπριος ΥΠΕΞ Κουντρέτ Οζερσάι, που ανήκει στην εθνικιστική Δεξιά και έχει στενούς δεσμούς με την Αγκυρα, έκανε λόγο για αναγνώριση των δικαιωμάτων των ιδιοκτητών των περιουσιών. Δηλαδή, η «αξιοποίηση» θα γίνει από την τουρκοκυπριακή διοίκηση, η οποία θα δίνει κάποια πρόσοδο στους ιδιοκτήτες των

περιουσιών, οι οποίοι πάντως δε θα επανέλθουν! Χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια αντιλαμβάνεται κανείς ότι καταβάλλεται προσπάθεια εξίσωσης με τη θέση της Κυπριακής Δημοκρατίας για τους υδρογονάνθρακες.

Τι λέει η Κυπριακή Δημοκρατία; Εμείς θα έχουμε την εκμετάλλευση και θα δίνουμε μερίδιο και στους Τουρκοκύπριους, μέσω ειδικού λογαριασμού που θα ανοιχτεί. Τι λέει η τουρκοκυπριακή διοίκηση; Εμείς κατέχουμε την Αμμόχωστο, εμείς θα την αξιοποιήσουμε και φυσικά θα δώσουμε «τα αναλογούντα» στους νόμιμους ιδιοκτήτες των περιουσιών! Φυσικά, άλλο μια νόμιμη κυβέρνηση, όπως είναι η κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, και άλλο μια κατοχική διοίκηση που ασκεί έλεγχο σε μια υπό κατοχή περιοχή υπό την προστασία ενός ξένου στρατού. Αυτά, όμως, αφορούν την de jure αντιμετώπιση του ζητήματος και όχι την de facto. Η Τουρκία οχυρώνεται πίσω απ' αυτά που έχει κατοχυρώσει de facto και εξακολουθεί να προκαλεί ανεβάζοντας την ένταση, ενώ ο Αναστασιάδης διερευνά, λέει, τους τρόπους με τους οποίους θα αντιδράσει διεθνώς, στον ΟΗΕ και στην ΕΕ. Τρέχα γύρευε, δηλαδή.

Φυσικά, υπάρχουν και άλλες πλευρές στο Κυπριακό, όμως οι χειρισμοί γύρω από την Αμμόχωστο -είτε πρόκειται απλά για απειλή διαπραγματευτικού τύπου είτε υπάρχει εν εξελίξει τουρκικό σχέδιο τουριστικού εποικισμού- είναι χαρακτηριστικοί για το βάλτωμα του Κυπριακού.

βαθύ κόκκινο

Απολογητές του καπιταλισμού

Ο μέγας θεωρητικός χτύπησε και πάλι. Ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη: «Αυτή η διαρκής παλινδρόμηση, αυτός ο φαύλος κύκλος αναιμικής ανάπτυξης, ύφεσης, κρίσης είναι αποτέλεσμα ενός μοντέλου που παντού στην Ευρώπη και στον κόσμο αποτυγχάνει. Είναι το νεοφιλελεύθερο μοντέλο που διαρκώς διευρύνει τις ανισότητες, που αποφεύγει το δημοκρατικό έλεγχο, που απαξιώνει τη διαφάνεια στις αποφάσεις και τις διαδικασίες, που χλευάζει την κοινωνική συμμετοχή και τη δημόσια λογοδοσία».

Αν ζούσε ο Μαρξ, θα έκαιγε τις στίβες με τα χειρόγραφα του (αυτά που κυκλοφόρησαν ως ο 3ος τόμος του «Κεφαλαίου» και το τρίτομο «Θεωρίες για την υπεραξία», μετά το θάνατό του), και θα ζητούσε από τους εκδότες του να αποσύρουν και να πολτοποιήσουν ό,τι είχε στο μεταξύ κυκλοφορήσει. Διότι ο Τσίπρας, με 56 λέξεις έκανε σκόνη τις χιλιάδες σελίδες που έγραψε ο επιστήμονας Μαρξ.

Δε φταίει, λοιπόν, ο καπιταλισμός, δεν εμπεριέχει ως σύστημα τις περιοδικές κρίσεις. Φταίει ένα συγκεκριμένο μοντέλο του. Μοντέλο διαχείρισης, μάλιστα, αφού τα καταστροφικά χαρακτηριστικά του είναι η αποφυγή του δημοκρατικού ελέγχου (!) και η απαξίωση της διαφάνειας στις αποφάσεις (!). Αν εκλείψει αυτό το μοντέλο διαχείρισης, τότε ο καπιταλισμός θα βγει από το φαύλο κύκλο αναιμικής ανάπτυξης, ύφεσης, κρίσης.

Και τι θα έχουμε τότε; Θα έχουμε έναν ρωμαλέο καπιταλισμό, στηριγμένο στην υγιή επιχειρηματικότητα (άλλο αγαπημένο σλόγκαν του Τσίπρα), η οποία θα λογοδοτεί δημόσια και θα αποδέχεται την κοινωνική συμμετοχή (!).

Όταν τα διαβάσει αυτά ένας οικονομολόγος (οποιασδήποτε σχολής, όχι κατ' ανάγκη μαρξιστής) χαμογελάει συγκαταβατικά. Αναγνωρίζει αμέσως την πολιτική μπουρδολογία, η οποία δεν έχει καμιά σχέση με την οικονομική θεωρία. Ενας νεοκεϊνσιανός, για παράδειγμα, δε θα μιλήσει για εξαφάνιση των κρίσεων, τις οποίες θεωρεί ακόμα και εξυγιαντικές, διότι αποκαθιστούν την ισορροπία στο σύστημα, αλλά θα μιλήσει για έλεγχο ώστε να μειώνονται κατά το δυνατόν οι καταστροφικές συνέπειες των κρίσεων.

Ο πολιτικός απατεώνας, όμως, έχει προ πολλού ξεπεράσει την παλιά σοσιαλδημοκρατία και τα δόγματά της. Την εποχή των κινημάτων ενάντια στην «παγκοσμιοποίηση» αναπτύχθηκε μια ιδεολογική λόξα (όπως θα έλεγε ο Λένιν), που αντικατέστησε τα παλιά δόγματα της σοσιαλδημοκρατίας. «Οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη» φώναζαν οι διαδηλωτές στους δρόμους, στην «υγιή επιχειρηματικότητα» ορκίζονταν οι «αριστεροί» πολιτικοί που προσπαθούσαν (και εν μέρει κατάφεραν) να μετατρέψουν αυτά τα κινήματα σε μηχανισμούς ενδυνάμωσης της εκλογικής τους επιρροής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, εκμεταλλευόμενος τη συγκυρία της μνημονιακής περιόδου, ήταν το μόνο απ' αυτά τα κόμματα που κατάφερε να αναρριχηθεί στην κυβερνητική εξουσία και μέσω αυτής να γίνει ομοτράπεζος της ευρωπαϊκής χριστιανοδημοκρατίας και σοσιαλδημοκρατίας που είδαν σ' αυτόν έναν ανανεωτή του πολιτικού συστήματος. Δίπλα στους παραδοσιακούς χριστιανοδημοκράτες, σοσιαλδημοκράτες και φιλελεύθερους δημοκράτες προστέθηκε η «Αριστερά» του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία έδειξε αντοχή καθώς κατάφερε να αντικαταστήσει επάξια την καταρρεύσασα ελληνική σοσιαλδημοκρατία.

Στην αντιπολίτευση τώρα, ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να οικοδομήσει τους όρους επιστροφής του, όταν έρθει η ώρα. «Το μεγαλύτερο πρόβλημα για τη χώρα μας, που τα τελευταία κρίσιμα 4,5 χρόνια βρεθήκαμε στη σωστή πλευρά της ιστορίας στην Ευρώπη, είναι ότι η νέα κυβέρνηση δηλώνει φανατική υποστηρικτής αυτού του αποτυχημένου μοντέλου», λέει ο Τσίπρας. Και συμπληρώνει με νόημα: «Στην πιο επαρχιώτικη εκδοχή του, φυσικά». Για να δείξει ότι ο ίδιος, σε αντίθεση με τον Μητσοτάκη, είναι πούρος ευρωπαίιστης.

Π.Γ.

Νέο τρενάρισμα της δικογραφίας για το Μάτι

Έχει περάσει περισσότερο από ένας χρόνος από τη φονική πυρκαγιά στο Μάτι και στον Νέο Βουτζά με τους 102 νεκρούς. Αμέσως μετά το γεγονός, διατάχτηκε κατεπείγουσα εισαγγελική έρευνα, την οποία ανέλαβε προσωπικά ο τότε προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθήνας Ηλίας Ζαγοραίος, συνεπικουρούμενος από τους υφισταμένους του εισαγγελείς Νίκο Φυστόπουλο και Κώστα Σπυρόπουλο. Οι συγκεκριμένοι εισαγγελείς εργάστηκαν εντατικά και μετά από μερικούς μήνες κατέληξαν στην άσκηση ποινικών διώξεων, σε βαθμό πλημμελήματος, για τα αδικήματα του εμπρησμού από αμέλεια, της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή και διά παραλείψεως και των σωματικών βλαβών κατά συρροή, διά παραλείψεως και από αμέλεια από υπόχρεους και μη. Η δίωξη

στρέφεται κατά είκοσι κρατικών λειτουργών και στελεχών της τοπικής διοίκησης, μεταξύ των οποίων η τότε περιφερειάρχης Ρένα Δούρου, ο τότε δήμαρχος Μαραθώνα Ηλίας Ψινάκης, ο δήμαρχος Ραφήνας Ευάγγελος Μπουρνούς, ο πρώην γενικός γραμματέας Πολιτικής Προστασίας Ιωάννης Καπάκης, στελέχη της Πολιτικής Προστασίας, της ΕΛΑΣ, της Πυροσβεστικής και ένας 65χρονος πολίτης στον οποία αποδίδεται η έναρξη της φωτιάς στο Νταού Πεντέλης.

Με 102 νεκρούς και αναμφισβήτητες εγκληματικές ευθύνες, ο χαρακτηρισμός των αδικημάτων ως πλημμελημάτων είναι τουλάχιστον εξοργιστικός. Θα περίμενε κανένας, όμως, ότι με την ταχύτητα που κινήθηκε η εισαγγελική έρευνα θα εκινείτο και η υπόλοιπη προδικασία, ώστε η υπόθεση να αχθεί γρήγορα στο ακροατήριο.

Εστω με τις κατηγορίες «στα μαλακά». Αντ' αυτού, πληροφορηθήκαμε την περασμένη Τετάρτη ότι ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών Ιωάννης Μωραϊτάκης, με έγγραφό του προς τον προϊστάμενο του τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Αθήνας, Κωνσταντίνο Σταμαδίαν, ζητά τη σύγκληση της Ολομέλειας Εφετών προκειμένου να οριστεί εφέτης ειδικός ανακριτής που θα διεξαγάγει την κύρια ανάκριση!

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι όλα θα ξεκινήσουν από την αρχή, η δικογραφία θα βαλτώσει σε κάποια δικαστικά γραφεία (ο εφέτης ειδικός ανακριτής και ο επίκουρός του θα είναι απασχολημένοι και με τα συνήθη δικαστικά τους καθήκοντα) και η υπόθεση θα φτάσει στο ακροατήριο μετά από χρόνια, άγνωστο με τι ποινικό υπόβαθρο και ποιους κατηγορούμενους.

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638